ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANIS

COMŒDIÆ

EX OPTIMIS EXEMPLARIBUS EMENDATÆ:

CUM

VERSIONE LATINA.

A

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

TOM. I.

LONDINI:
SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.
1823.

LECTORI MONITUM.

In hac Aristophanis editione textus ad mentem Brunckii expurgatus est; necnon Versio Latina, propter difficultatem sensus assequendi est adjuncta.

ARISTOPHANIS

LYSISTRATA.

DRAMATIS PERSONÆ.

LYSISTRATA.
CALONICE.
MYRRHINA.
LAMPITO.
CHORUS SENUM.
CHORUS MULIERUM.
STRATYLLIS.
PROVISOR.
MULIERES QUÆDAM.
CINESIAS.
PUER.
CADUCEATOR LACEDÆMONIORUM.
LEGATI LACEDÆMONIORUM.
POLYCHARIDES.
CIRCUMFORANEI QUIDAM.
FAMULUS.
ATHENIENSIS QUIDAM.

ARISTOPHANIS LYSISTRATA.

LYSISTRATA, CALONICE, MYRRHINA, LAMPITO.

Lys. At si quis in ædem Bacchi vocasset eas, aut Panos, aut Coliadis, aut Genetyllidis, ne transire quidem liceret præ multitudine tympanorum: nunc autem nulla adest hic mulier. Verumtamen hæc vicina mea foras exit. Salve, ô Calonice.

Cal. Et tu mecastor salve, Lysistrata. Sed quid conturbata es? exporge frontem, carissima: non enim te decent contracta supercilia.

Lys. Sed, ô Calonice, uritur mihi cor, et valde me piget sexus nostri, quoniam viri existimant nos esse nequam.

Cal. Quippe tales pol sumus.

Lys. Quumque edictum illis fuerit huc convenire, deliberaturis de re non levi, dormiunt, nec veniunt.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ,
ΛΑΜΠΙΤΩ.

Λυ. ΑΛΛ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς Πανὸς, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ Καλονίκη.

Κα. καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον·
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

Λυ. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι.

Κα. καὶ γάρ ἐσμεν, νὴ Δία.

Λυ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾷν ἐνθάδε,
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,

εὕδουσι, κοὐχ ἥκουσιν.

Κα. ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν·
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν· ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν· ἡ δ' ἔλουσεν· ἡ δ' ἐψώμισεν.

Λυ. ἀλλ' ἕτερα γάρ ἦν γε τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς.

Κα. τί δ' ἐστὶν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας ξυγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;

Λυ. μέγα.

Κα. μῶν καὶ παχύ;

Λυ. νὴ τὸν Δία, παχύ.

Κα. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;

Λυ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν·
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
πολλαῖσιν ἀγρυπνίαισιν ἐῤῥιπτασμένον.

Κα. ἦπου τι λεπτόν ἐστι τοὐῤῥιπτασμένον.

Λυ. οὕτω γε λεπτὸν, ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία.

Κα. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ἄρ' εἴχετο.

Λυ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι, μήτε Πελοποννησίους.

Κα. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι, νὴ Δία.

Λυ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.

Κα. μὴ δῆτα πάντας γ'· ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.

Λυ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι

CAL. Sed, ô carissima, venient. Mulieribus domo prodire non ta facile est. Alia enim marito operam dat: alia famulum excit: alia puerum in lecto collocat, alia lavat, alia cibo in os inlito placat.

LYS. Sed erant magis necessaria curanda ipsis.

CAL. Quid autem est, mea Lysistrata, cur nos mulieres convocas? Quænam illa res est aut quanta?

LYS. Magna.

CAL. Num etiam crassa?

LYS. Ita me servet Jupiter, crassa.

CAL. Quî fit ergo, ut non veniamus?

LYS. Nihil tale est: cito enim convenissemus. Sed est quiddam a me quæsitum, multis vigiliis in omnes partes versatum.

CAL. Mirabor, ni subtile quid sit versatum istud in omnes partes.

LYS. Adeo subtile, ut universæ Græciæ salus sita sit in mulieribus.

CAL. In mulieribus? Parum ergo abest, quin nulla sit.

LYS. Ita ut arbitrii nostri sit, salvam esse rempublicam, aut nullos superesse, nec Peloponnesios—

CAL. Nullos superesse edepol optimum est.

LYS. Bœotiosque omnes perire funditus.

CAL. Non omnes, quæso; sed anguillas excipe.

Lys. De Athenis autem nil tale ominabor: aliud te suspicāri velim. Si vero convenerint huc mulieres ex Bœotia simul et Peloponneso, nosque Atticæ, communiter servabimus Græciam.

Cal. Sed quid possent mulieres prudenter agere et præclare? nosne, quæ sedemus pigmentis nitentes, ornamentis excultæ, crocotas gestantes, et Cimbericas rectas, et peribaridas?

Lys. Immo enimvero hæc ipsa sunt, a quibus salutem spero; crocotulæ, et unguenta, et peribarides, et anchusa, et pellucidæ tunicæ.

Cal. Quo tandem modo?

Lys. Ita ut illorum, qui nunc vivunt, virorum contra alium hastam nemo tollat.

Cal. Crocotam ergo, ita me Ceres amet et Proserpina, mihi tingendam curabo.

Lys. Nec clypeum sumat.

Cal. Cimbericam induam.

Lys. Nec gladiolum.

Cal. Peribaridas emam.

Lys. Annon ergo adesse mulieres oportebat?

Cal. Quin pol volando venisse oportuit dudum.

Lys. Sed, pro dolor! videbis eas esse nimis Atticas, dum om-

τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε.
αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν, αἵ τε Πελοποννησίων,
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
Κα. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
κροκωτὰ φοροῦσαι, καὶ κεκαλλωπισμέναι,
καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας;
Λυ. ταῦτ' αὐτὰ γάρτοι κᾆσθ', ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδες,
χ' ἡ ̓γχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
Κα. τίνα δὴ τρόπον ποθ';
Λυ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.
Κα. κροκωτὸν ἄρα, νὴ τὼ θεὼ, 'γὼ βάψομαι.
Λυ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν.
Κα. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
Λυ. μήτε ξιφίδιον.
Κα. κτήσομαι περιβαρίδας.
Λυ. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
Κα. οὐ γὰρ μὰ Δί', ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
Λυ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὄψει τοισφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.
Κα. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.
Λυ. οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ

πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν.

Κα. ἡ γοῦν Θεαγένους,
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοὐκάτειον ἤρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες·
αἵδ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ, ἰού·
πόθεν εἰσίν;

Λυ. Ἀναγυρουντόθεν.

Κα. νὴ τὸν Δία·
ὁ γοῦν Ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

Μυ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς;

Λυ. οὐκ ἐπαινῶ, Μυῤῥίνη
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

Μυ. μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

Λυ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν.

Μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.

Λυ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σοῦ φαίνεται·
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου,
κἂν ταῦρον ἄγχοις.

Λα. μάλα γὰρ οἴω, ναὶ σιώ.
γυμνάδδομαί γα, καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.

Λυ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.

nia faciunt justo tardius. At nec ex maritimis ulla mulier adest, nec ex Salamine.

CAL. Sed has scio in celocibus trajecisse matutinas.

LYS. Nec, quas sperabam et confidebam ego primas hic adfore, Acharnenses mulieres veniunt.

CAL. Attamen Theagenis uxor, tanquam horsum venire cupiens Hecatæ simulacrum consuluit. Sed ecce accedunt quædam: item aliæ etiam. Hem, hem! undenam sunt?

LYS. Ex Anagyro.

CAL. Edepol ut dicis. Anagyrus ergo mihi videtur commotus.

MYRR. Num tardius advenimus, ô Lysistrata? quid ais? cur taces?

LYS. Non laudo, Myrrhina, modo advenientem in re tanta.

MYRR. Vix enim in tenebris cingulum inveni, sed, si res urget, fare præsentibus nobis.

LYS. Immo potius opperimur paulisper, dum Bœotiæ et Peloponnesiæ mulieres veniant.

MYRR. Multo tu rectius dicis: et ecce jam hæc Lampito accedit.

LYS. O carissima Lacæna, salve Lampito. Quam formosa videris, ô dulcissima! quam pulchro colore, quam vegeto es corpore! vel taurum strangulare possis.

LAMP. Næ istuc ecastor credo, siquidem corpus exerceo, et subsultans pede podicem ferio.

LYS. Quam bellas habes papillas!

LAMP. Tanquam victimam pertractatis me.

LYS. Hæc autem adolescentula altera, cujas est?

LAMP. Primaria ecastor femina Bœotia venit ad vos.

LYS. Pol Bœotia est, pulchrumque habens campum.

CAL. Et pol mundum, vulso pulegio.

LYS. Quænam vero est illa altera puella?

LAMP. Bona quidem ecastor, sed Corinthia.

LYS. Bona edepol videtur, ut illic esse solent.

LAMP. Jam vero quis congregavit mulierum hunc cœtum?

LYS. Ipsa ego.

LAMP. Dic igitur nobis, quid velis.

LYS. Ita sane, carissima.

MYRR. Dic tandem quodnam sit serium illud negotium.

LYS. Jam dicam. Sed priusquam dicam, vos hoc interrogabo pauxillum quidpiam.

MYRR. Quidquid voles.

LYS. Liberorum vestrorum patres nonne desideratis absentes in militia? Sat enim scio unicuique vostrûm peregre abesse virum.

CAL. Meus quidem vir jam quinque menses, ô miser, abest in Thracia observans Eucratem.

Λα. ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
Λυ. ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
Λα. πρέσβειρά τοι, ναὶ τὼ σιώ, Βοιωτία,
ἵκει ποθ' ὑμέ.
Λυ. νὴ Δί', ὦ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
Κα. καὶ, νὴ Δία,
κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.
Λυ. τίς δ' ἡτέρα παῖς;
Λα. χαΐα μὲν, ναὶ σιώ,
Κορινθία δ' αὖ.
Λυ. χαΐα, νὴ τὸν Δία,
δήλη 'στιν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.
Λα. τίς δ' αὖ συναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν;
Λυ. ἥδ' ἐγώ.
Λα. μύσιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ.
Λυ. νὴ Δί', ὦ φίλη γύναι.
Μυ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.
Λυ. λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν δ' λέγειν, ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν.
Μυ. ὅ τι βούλει γε σύ.
Λυ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
Κα. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.

Λυ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
Λα. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκα,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
Λυ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
Μυ. νὴ τὼ θεώ·
ἐγὼ δέ γ' ἄν, κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθήμερον.
Κα. ἐγὼ δέ γ' ἄν, κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θἤμισυ.
Λα. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
Λυ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γάρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστιν---
Μυ. τοῦ; φράσον.
Λυ. ποιήσετ' οὖν;
Μυ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
Λυ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμίν ἐστι τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
αὗται, τί μοι μυᾶτε, κἀνανεύετε;
τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε

Lys. Meus vero totos sex menses ad Pylum.

Lamp. Meus autem, si quando ab exercitu redeat, mox adne-
o sibi clypeo evolat.

Lys. Sed nec mœchi relicta est scintilla. Ex quo enim nos
oddiderunt Milesii, ne olisbum quidem vidi octo digitos longum,
i nobis esset coriaceum auxilium. Velletisne ergo, si quam
o fabricam invenero, bello mecum finem imponere?

Myrr. Per Deas juro me velle, si me oporteat vel encyclum
ecce opponere pignori, sumtamque pecuniam hoc ipso die
ibere.

Cal. Ego vero mihi videor vel rhombi instar meipsam dis-
ctura, et dimidium mei datura.

Lamp. Ego vero vel ad Taygetum ascenderem, si ibi Pacem
m visura.

Lys. Dicam ergo; siquidem res celanda non est. Nobis
im, ô mulieres, si volumus cogere viros ad colendam pacem,
bstinendum est—

Myrr. Quo? dic.

Lys. Facietisne ergo?

Myrr. Faciemus, si vel nos mori oporteat.

Lys. Abstinendum igitur nobis est a pene. Quid mihi aversa-
nini? quorsum itis? Vos inquam, cur labra distorquetis, et
enuitis? cur color mutatur? cur lacrima fluit? facietisne, an
non facietis? aut quid cogitatis?

MYRR. Non fecerim, sed bellum serpat.

CAL. Nec edepol ego, sed bellum serpat.

LYS. Hoccine dicis tu, rhombe? atqui modo aiebas te
dimidium tui abscissuram.

CAL. Aliud, aliud quidquid voles. Vel per ignem, si oporte
incedere volo. Hoc potius, quam quod de pene dicebas, ad qu
nihil est quod compares, ô cara Lysistrata.

LYS. Tu vero, quid?

LAMP. Et ego volo per ignem.

LYS. O libidinosum sexum omnem nostrum! non temere e
quod de nobis fiunt Tragœdiæ: nihil enim sumus, nisi *Nep*
nuset scapha. Sed, ô cara Lacæna (tu enim si fueris sola m
cum, perditam rem adhuc restituere poterimus) adsentire m
hi.

LAMP. Per ecastor difficile est feminas dormire solas sine me
tula. Hoc tamen perpeti oportet: nam pacem fieri oport
maxime.

LYS. O carissima et sola harum femina.

MYRR. Si autem, quod absit, quam maxime abstineamu
quo tu dicis, magisne eapropter fiet pax?

LYS. Multo magis, ita me ament Divæ. Si enim domi se
remus pigmentis oblitæ et in amorginis subuculis nudæ ince
remus glabro cunno, arrigerent viri, et coire cuperent: nos

Μυ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Κα. μὰ Δί' οὐδ' ἔγωγ' ἄρ'· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Λυ. ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θἤμισυ.
Κα. ἄλλ', ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἄν με χρῇ, διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.
Λυ. τί δαὶ σύ;
Λα. κἀγω βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
Λυ. ὦ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ', ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
ξυμψήφισαί μοι.
Λα. χαλεπὰ μὲν, ναὶ τὼ σιὼ,
γυναῖκας ἔσθ' ὑπνῶν, ἄνευ ψωλᾶς, μόνας.
ὅμως γα μὰν δεῖ· δεῖ γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
Λυ. ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ μόνη τούτων γυνή.
Μυ. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
γένοιτ' ἂν εἰρήνη;
Λυ. πολύ γε, νὴ τὼ θεώ.
εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
κἂν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
γυμναὶ παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμέναι,
στύοιντ' ἂν ὦνδρες, κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,

σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
Λα. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνὰς παρεσιδὼν, ἐξέβαλ', οἴω, τὸ ξίφος.
Μυ. τί δ', ἢν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
Λυ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
Μυ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
ἐὰν δὲ λαβόντες ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
ἕλκωσιν ἡμᾶς;
Λυ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Μυ. ἐὰν δὲ τύπτωσι;
Λυ. παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
οὐ γάρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ, τοῖς πρὸς βίαν.
κἄλλως ὀδυνᾷν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γάρ οὐδέ ποτ' εὐφρανθήσεται
ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ ξυμφέρῃ.
Μυ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.
Λα. καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἅμες πείσομες,
παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾶ καί τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
Λυ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
Λα. οὐχ ἇς σποδᾶς γ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
καὶ τἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ.
Λυ. ἀλλ ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον.
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾷν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

tem si non accederemus, at nos contineremus, sat scio mox pacem eos facturos.

LAMP. Sane Menelaus olim conspectis, ut puto, Helenæ nudis papillis, ensem abjecit.

MYRR. Quid vero, ô misella, si nos omiserint viri?

LYS. Tum istud Pherecratis adhibe, *Canem excoriatum excoriare.*

MYRR. Nugæ sunt ista simulacra. Si vero comprehensas in cubiculum vi traxerint nos?

LYS. Renitere apprehensis foribus.

MYRR. At si verberent?

LYS. Tum præbe, sed maligne. Nulla enim his inest voluptas, si per vim fiant. Aliisque modis molestia eos afficere oportet. Nec dubites, quin ocius defatigentur: nunquam enim ex eo voluptatem vir capiet, ni mulieri simul jucundum sit.

MYRR. Si vobis hoc videtur, nobis itidem videtur.

LAMP. Et nos quidem nostris viris persuadebimus, ut ubique sine dolo malo pacem colant. Sed Atheniensium colluviem quomodo quis adducere possit, ut ne rursus delicias faciat?

LYS. Ne sis sollicita: nos, quod in nobis erit, nostratibus persuadebimus.

LAMP. Nequicquam, quamdiu in triremes conferentur studia, et in Divæ æde adservabitur immensa illa pecuniæ vis.

LYS. Sed et hoc etiam bene provisum et præcautum est: occupabimus enim arcem hodie. Nam provectioribus ætate mulieribus hoc mandatum est negotium, ut, dum nos hæc constituimus, sub specie sacrificandi occupent arcem.

LAMP. Omnino fieri possit: etenim sic bene autumas.

LYS. Cur ergo non hæc quamprimum, ô Lampito, jurejurando confirmamus, ut irrupta sint?

LAMP. Jusjurandum modo concipito, ut juremus.

LYS. Recte autumas. Ubi est Scythæna? quo spectas? Pone in conspectu clypeum supinum: et mihi det hostias aliquis.

MYRR. Lysistrata, quo sacramento nos adstringes?

LYS. Quonam? In clypeum, ut Æschylum aiunt fecisse quondam, ove mactata—

MYRR. Ne, quæso, mea Lysistrata, juraveris in clypeum quicquam super pace.

LYS. Quodnam erit ergo jusjurandum?

MYRR. Si sumtum alicunde album equum immolemus, et super eo juremus.

LYS. Quorsum album equum?

MYRR. Sed quomodo jurabimus nos?

LYS. Edepol tibi dicam, si velis. Collocato supino grandi calice nigro, in eum immolemus Thasii vini urceum, et juremus aquam in calicem nos non infusuras.

LAMP. Dii boni, quale juramentum! dicere nequeam quantum illum probem. Intus efferat aliquis foras calicem et urceum.

LYS. O carissimæ mulieres, quanta vis fictilium! hoc sumto calice statim quis hilarabitur: eum depone, et hostiam mihi

Λα. παντᾷ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
Λυ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀῤῥήκτως ἔχῃ;
Λα. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιώμεθα.
Λυ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα.
καί μοι δότω τὰ τομία τις.
Μυ. Λυσιστράτη,
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
Λυ. ὅν τινα;
εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ, φασὶν, Αἰσχύλος ποτὲ,
μηλοσφαγούσας.
Μυ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.
Λυ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος;
Μυ. εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι, τόμιον ἐντεμοίμεθα.
Λυ. ποῖ λευκὸν ἵππον;
Μυ. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς;
Λυ. ἐγώ σοι, νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
Λα. φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον· ἄφατον ὡς ἐπαινιῶ.
φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
Λυ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὄχλος κεραμῶν ὅσος.
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἥσθείη λαβών.

καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.

Μυ. εὔχρων γε θαῖμα, κἀποπυττίζει καλῶς.

Λα. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ, ναὶ τὸν Κάστορα.

Λυ. ἐᾶτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.

Μυ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.

Λυ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ·
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω.
ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ, κἀμπεδώσετε.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς, οὐδ' ἀνὴρ ---

Μυ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς, οὐδ' ἀνὴρ ---

Λυ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. λέγε.

Μυ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. παπαὶ,
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.

Λυ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον ---

Μυ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον ---

Λυ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη.

Μυ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη.

Λυ. ὅπως ἂν ὠνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.

Μυ. ὅπως ἂν ὠνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.

Λυ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τῷ 'μῷ πείσομαι.

Μυ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τῷ 'μῷ πείσομαι.

Λυ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ ---

Μυ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ ---

Λυ. κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.

Μυ. κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.

Λυ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικάς.

prehende. O Suada domina, et amicitiæ phiala; propitia mulieribus accipe hæc sacra.

Myrr. Boni coloris est sanguis et pulchre profluit.

Lamp. Quin etiam, ita me Castor amet, suave olet.

Lys. Sinite primam me, ô mulieres, jurare.

Myrr. Non, per Venerem; nisi sortita fueris.

Lys. Prehendite omnes calicem, ô Lampito, dicatque pro vobis una, quæcunque ego dixero; vos vero in eadem jurabitis et rata habebitis: *Nec adulter, nec vir ullus est*—

Myrr. *Nec adulter, nec vir ullus est.*

Lys. *Qui ad me accedet rigente nervo.* Dic.

Myrr. *Qui ad me accedet rigente nervo.* Papæ! labant genua mea, ô Lysistrata.

Lys. *Domi casta degam ætatem*—

Myrr. *Domi casta degam ætatem.*

Lys. *Crocotam gestans et comta*—

Myrr. *Crocotam gestans et comta.*

Lys. *Ut meus vir quam maxime incendatur*—

Myrr. *Ut meus vir quam maxime incendatur.*

Lys. *Nec unquam sponte viro meo morem geram*—

Myrr. *Nec unquam sponte viro meo morem geram.*

Lys. *Si vero me invitam vi cogat*—

Myrr. *Si vero me invitam vi cogat.*

Lys. *Maligne ei præbebo et motus non addam.*

Myrr. *Maligne ei præbebo et motus non addam.*

Lys. *Non tollam calceos sursum ad lacunar.*

Myrr. *Non tollam calceos sursum ad lacinar.*

Lys. *Non conquiniscam instar leænæ in cultri manubrio.*

Myrr. *Non conquiniscam instar leænæ in cultri manubrio.*

Lys. *Hæc si rata habeam, liceat mihi hinc bibere.*

Myrr. *Hæc si rata habeam, liceat mihi hinc bibere.*

Lys. *Si vero transgrediar, aqua impleatur calix.*

Myrr. *Si vero transgrediar, aqua impleatur calix.*

Lys. Vosne omnes jurejurando hæc firmatis?

Cal. Ita, per Jovem.

Lys. Age, ego sacrificabo hanc hostiam.

Myrr. Partem modo, ô cara, ut statim ab initio amicæ inter nos simus.

Lamp. Quis ille clamor?

Lys. Hoc illud est, quod dicebam. Nam mulieres arcem Deæ jam occuparunt. Sed, ô Lampito, tu quidem abi, et res vestras compone: has autem relinque nobis hîc obsides. Nos vero cum ceteris, quæ sunt in arce, mulieribus, una occludamus ingressæ ostium repagulis.

Myrr. Nonne putatis contra nos suppetias venturos mox viros?

Lys. Flocci eos non facio. Non enim tantas minas, nec tantum ignem ferentes venient, ut claustra hæc reserare possint, nisi ea, qua diximus, conditione.

Myrr. Nunquam certe, ita me Venus amet. Frustra enim nos mulieres vocaremur invictæ et scelestæ.

Μυ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικάς.
Λυ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Μυ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Λυ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
Μυ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
Λυ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.
Μυ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.
Λυ. ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
Κα. νὴ Δία.
Λυ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.
Μυ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
Λα. τίς ἀδ' ὀλολυγά;
Λυ. ταῦτ' ἐκεῖν' οὔγω 'λεγον.
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βάδιζε, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
Μυ. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς;
Λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὐδ' ἀπειλάς, οὐδὲ πῦρ,
ἥξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
Μυ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλῄμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

Χορὸς Γεροντῶν.

Χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.

Ημ. ἦ πόλλ' ἄελπτά γ' ἐστὶν ἐν
τῷ μακρῷ βίῳ. φεῦ.
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὦ
Στυμμόδωρ', ἀκοῦσαι,
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακὸν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατά τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισι
τὰ προπύλαια πακτοῦν;

Ημ. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες, ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς· πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐμοῦ
ζῶντος ἐγχανοῦνται·
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐ-
τὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος. ἀλλ'
ὅμως Λακωνικὸν πνέων
θὤπλ' ᾤχετο παραδοὺς ἐμοὶ,
τρίβων' ἔχων σμικρὸν πάνυ,

CHORUS SENUM, CHORUS MULIERUM, STRATYLLIS, PROVISOR, MULIERES QUÆDAM.

CHOR. SEN. Perge, Draces; præi pedetentim, etsi dolet tibi humerus, ferenti tantum onus virentis olivæ.

SEMICH. Profecto multa præter spem eveniunt in longa ætate. Vah! quis enim unquam sperasset, ô Stymmodore, se auditurum, ut mulieres, quas pavimus domi, malum manifestum, obtinerent sacrum simulacrum, et occuparent arcem meam, pessulisque et claustris vestibulum occluderent?

SEMICH. Sed quam citissime properemus ad arcem ire, ô Philurge, ut circumponentes hos caudices ipsis, quotquot hoc facinus instituerunt et aggressæ sunt, pyra una aggesta, incendamus nostris manibus omnes, uno animo: inprimis autem Lyconis uxorem. Non enim, ita mihi Ceres propitia sit, quoad ego vixero, nobis illudent. Nam nec Cleomenes, qui arcem prius occupavit, abivit sine malo suo: sed is, licet Laconicos spiritus gerens, abscessit, armis mihi traditis, exiguam plane et detritam habens lacernam, squalidus, sordidatus, hirsutus, inde

a sex annis illotus. Ita oppugnavi ego virum illum tamen per sedecim ordines disposito exercitu, dormiens ad portas. Harum vero, quæ Euripidi et diis omnibus invisæ sunt, ego non reprimam præsens audaciam tantam? Ne ergo amplius in Tetrapoli meum sit tropæum. Sed enim hoc mihi viæ conficiendum superest, acclive istud spatium, ad acem, quo propero; et danda opera, ut protelo ducamus hæc ligna sine jumento; nam mihi bajularii vectes humerum comprimunt. Attamen ire oportet, et sufflare ignem, ne forte extinctus imprudentem me deficiat, quum ad finem viæ pervenero. Fu, fu. Dii boni, qui fumus! Quam vehemens, ô dive Hercules, adoriens me ex olla, uti rabiosus canis, mordet mihi oculos! Et est Lemnius ignis iste omnino: non enim alioqui morsu sic læsisset gramias meas. Festina ad arcem et fer opem Divæ: quando enim ei magis quam nunc succurremus? Fu, fu. Dii

πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλ-
τος, ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.
οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ὅμως ἐκεῖνον,
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπτόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη.
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπὸν ἐστὶ χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ, φῦ.
ἰοὺ, ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
ὡς δεινὸς, ὦ 'ναξ Ἡράκλεις,
προσπεσὼν μ' ἐκ τῆς χύτρας,
ὥσπερ κύων λυττῶσα, τὠ 'φθαλμὼ δάκνει·
κἄστι Λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,
καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
εἰ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ, φῦ.

ἰοὺ, ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὔκουν ἂν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ, καλέντων, τὸς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῖν ξύλοιν τῶν ἐν Σάμῳ ϛρατηγῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται·
σὸν δ' ἔϛιν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθραχ' ἐξεγείρειν,
τὴν λαμπάδα θ' ἡμμένην ὅπως πρώτως ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.

Χορὸς Γυναικῶν.

λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.

Ημ. πέτου, πέτου, Νικοδίκη,
πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
τε καὶ Κριτύλλαν περιφυσήτω
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων,
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.

Ημ. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
καὶ πατάγου χυτρείου,
δούλησιν ὠστιζομένη,
στιγματίαις θ', ἁρπαλέως

boni, qui fumus! Istic quidem ignis deûm favore vigilat et vivit. Quidni ergo, depositis hic vectibus, viteam facem in ollam immittimus, accendimus, et in januam arietamus? Et nisi, quum eas vocabimus, arcis claustra laxent mulieres, incendere oportet fores, et fumo premere. Deponamus jam onus. Vah! quantus fumus! papæ! Quis e Samiæ expeditionis ducibus nobis opitulabitur, manumque vectibus admovebit? Desierunt tandem illi dorsum meum premere. At tuum est, olla, carbones excitare: fac tædam incensam quamprimum mihi feras. Diva Victoria ades, daque nobis, ut mulierum, quæ arcem tenent, præsentem istam audaciam reprimamus, et tropæum erigamus.

Chor. Mul. Flammam et fumum videor mihi cernere, ô mulieres, tanquam ardentis ignis: festinandum est ocius.

Semich. Vola, vola, Nicodice, priusquam incendantur Calyca et Critylla, flatu undique oppressæ, a legibus durissimis et perditis senibus.

Semich. At hoc timeo: num tardiore gradu succurro? nam, postquam primo diluculo urnam e fonte ægre implevi, ob turbam et tumultum et strepitum ollarum, inter ancillas stigma-

tiasque servos pulsata, raptim sublata urna, popularibus meis adustis nunc demum aquam ferens succurro. Audivi enim capulares senes, stipites ferentes, tanquam balneum calefacturos, trium circiter talentûm pondere, impetu ad arcem ire, atrocissimis verbis minaciter dicentes, comburendas esse sceleratas mulieres: quas, ô Diva, ne videam ego ambustas unquam, sed Græciam et cives nostros earum opera bello et furore liberatos. Eapropter, aurea galea fulgens urbis Præses, tuas sedes occuparunt: teque voco adjutricem, si quis illas vir incenderit, ut feras nobiscum aquam.

STRAT. Omitte, oh! quid hoc est, viri improbissimi? Nunquam enim probi, aut pii hoc fecissent viri.

CHOR. SEN. Hanc rem inexpectatam cernimus nobis evenire: mulierum examen foris succurrit.

CHOR. MUL. Quid nos formidatis? numquid multæ videmur esse? atqui partem nostrûm decem-millesimam nondum videtis.

CHOR. SEN. O Phædria, hasce garrire tam multa sine-

ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-
τας ἄνδρας ἔῤῥειν, στελέχη
φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
ἃς, ὦ θεὰ, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας·
ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας.
καί σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
Τριτογένει', ἤν τις ἐκείνας
ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Στ. ἔασον ὤ· τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνῳ πονηροί·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.

Χορὸς Γεροντῶν.

τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύραισιν αὖ βοηθεῖ.

Χορὸς Γυναικῶν.

τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τι που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.

Χορὸς Γεροντῶν.

ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;

οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντα χρῆν τιν' αὐτάς ;

Χορὸς Γυναικῶν.

θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἄν,
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

Χορὸς Γεροντῶν.

εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
ἔκοψεν, ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

Χορὸς Γυναικῶν.

καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
κοὐ μή ποτ' ἄλλη σοῦ κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.

Χορὸς Γεροντῶν.

εἰ μὴ σιωπήσει, θένων ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἅψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.

Χορὸς Γεροντῶν.

τί δ', ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν;

Χορὸς Γυναικῶν.

βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.

Χορὸς Γεροντῶν.

οὐκ ἔστιν ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής.
οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν, ὡς γυναῖκες.

Χορὸς Γυναικῶν.

αἰρώμεθ' ἡμεῖς θὔδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥοδίππη.

Χορὸς Γεροντῶν.

τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου ;

Χορὸς Γυναικῶν.

τί δὲ δὴ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων ; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων ;

Χορὸς Γεροντῶν.

ἐγὼ μέν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.

mus? nonne oportet aliquem nostrûm has verberando baculum frangere?

Chor. Mul. Deponamus jam urnas nos etiam humi, ut ne impedimento mihi sit, si quis manum admoverit.

Chor. Sen. Næ hercle, si quis jam maxillas istarum, tanquam Bupali, bis aut ter tutudisset, vocem non haberent.

Chor. Mul. Atqui en, tundat aliquis: stans ego os præbebo, et nunquam alia canis testiculis te prehendet.

Chor. Sen. Ni taces, verberando te senectutis meæ vires exhauriam.

Chor. Mul. Accede modo, et digito tange Stratyllida.

Chor. Sen. Quid, si contundam eam pugnis? quid mihi facies mali?

Chor. Mul. Mordicus tibi pulmones et intestina extraham.

Chor. Sen. Non est Euripide poëta sapientior. Nullum enim animal æque impudens est, atque mulieres.

Chor. Mul. Tollamus nos aquæ urnam, ô Rhodippe.

Chor. Sen. Cur tu, ô diis invisa, huc venisti cum aqua?

Chor. Mul. Tu vero cur cum igne, senex Acheruntice? an ut teipsum combusturus?

Chor. Sen. Ego, ut aggesta pyra incendam tuas amicas.

Chor. Mul. Ego vero, ut tuam pyram ista restinguam aqua.

Chor. Sen. Tu meum ignem restinguas?

Chor. Mul. Res ipsa mox indicabit.

Chor. Sen. Nescis, an ista lampade mox te ustulem?

Chor. Mul. Si forte sordes habes, balneum tibi præbebo.

Chor. Sen. Tu mihi balneum, obsoleta?

Chor. Mul. Et quidem nuptiale.

Chor. Sen. Audistin' ejus audaciam?

Chor. Mul. Enimvero libera sum.

Chor. Sen. Reprimam ego tibi hunc clamorem.

Chor. Mul. Sed non amplius judex in Heliæa sedebis.

Chor. Sen. Incende comas ejus.

Chor. Mul. Tuæ sunt partes, ô Acheloë.

Chor. Sen. Væ misero mihi!

Χορὸς Γυναικῶν.
ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
Χορὸς Γεροντῶν.
τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις;
Χορὸς Γυναικῶν.
τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
Χορὸς Γεροντῶν.
οὐκ οἶδας, εἰ τῇδ', ὡς ἔχω, τῇ λαμπάδι σταθεύσω;
Χορὸς Γυναικῶν.
εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.
Χορὸς Γεροντῶν.
ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ὦ σαπρά;
Χορὸς Γυναικῶν.
καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
Χορὸς Γεροντῶν.
ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;
Χορὸς Γυναικῶν.
ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
Χορὸς Γεροντῶν.
σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.
Χορὸς Γυναικῶν.
ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξεις.
Χορὸς Γεροντῶν.
ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
Χορὸς Γυναικῶν.
σὸν ἔργον, ὦ 'χελῶε.
Χορὸς Γεροντῶν.
οἴμοι τάλας.

Χορὸς Γυναικῶν.

μῶν θερμὸν ἦν;

Χορὸς Γεροντῶν.

ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;

Χορὸς Γυναικῶν.

ἄρδω σ', ὅπως ἀναβλαστάνῃς.

Χορὸς Γεροντῶν.

ἀλλ' αὖος εἴμ' ἤδη τρέμων.

Χορὸς Γυναικῶν.

οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιανεῖς σεαυτόν.

Πρ. ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ,
χὠ τυμπανισμὸς, χοἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ;
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥραισι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν ἐς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
αἶ, αἶ Ἄδωνιν, φησίν. ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους,
Κόπτεσθ' Ἄδωνιν, φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ᾄσματα.

Χορὸς Γεροντῶν.

τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαιματίδια
πάρεστι σείειν, ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

Πρ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν, δίκαιά γε.

Chor. Mul. Num calida erat?

Chor. Sen. Quid calida? nonne desines? quid facis?

Chor. Mul. Irrigo te, ut regermines.

Chor. Sen. Sed aridus jam sum et tremulus.

Chor. Mul. Itaque, quum ignem habeas, teipsum tepefacies.

Prov. Satin' emicuit mulierum luxuria, et tympanorum pulsatio, et frequentes Bacchationes, et illa in ædium tectis Adonia celebrantium lamenta, quæ ego, quum essem in concione, audiebam? Demostratus enim, dignus ille hercle qui male pereat, dicebat navigandum esse in Siciliam: mulier autem in tecto temulenta, *Plangite Adonin*, ait. Contra omni studio enitebatur diis invisus ille et scelestus Cholozyges. Tales earum sunt obscenæ cantilenæ.

Chor. Sen. Quid, si audias harum insolentiam? quæ tum aliis contumeliis nos adfecerunt, tum etiam effusis urnis nos lavarunt, ita ut vestes nobis quatiendæ sint, tanquam si imminxissemus.

PROV. Merito sane, ita me Neptunus amet marinus. Quum enim nos adjutores simus nequitiæ mulierum, easque luxuriam doceamus, hujusmodi nascuntur ab illis consilia. Qui talia dicimus in officinis opificum: *O aurifex, monili, quod fabricaveras uxori meæ, dum ea vesperi saltabat, glans excidit ex foramine; mihi quidem navigandum est in Salaminem: tu autem, si vacat, quovis pacto circa vesperam veni, et ei glandem inferas.* Porro alius quispiam hæc ad sutorem dicit, juvenem, et qui penem habet haudquaquam puerilem: *O sutor, uxoris meæ pedis digitulum premit corrigia, utpote tenellum: hanc itaque tu meridie veniens, laxa, ut latior fiat.* Talia ex istis evenire solent, siquidem ego, qui Provisor sum, quum nunc, scriptis remigibus, pecunia opus sit, portis excludor a mulieribus. Sed nihil proderit ad hunc modum stetisse: cedo vectes, ut illarum contumeliam retundam. Quid obstupescis, miser? Tu etiam, quo respicis, qui nihil præter cauponam spectas, nonne admotis ad portas vectibus eas istinc revellitis? hinc ego etiam simul vellam.

ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ, καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
οἳ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον, ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
σὺ δ', ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ, πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν, ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει,
νεανίαν, καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοῦ ποδὸς
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγὸν,
ἅθ' ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ, τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν, χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ Πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς,
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δὲ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἄλλ', ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ', ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
ξυνεκμοχλεύσω;

Λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε·

ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

Πρ. ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν, κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.

Λυ. εἴ τ' ἄρα, νὴ τὴν Ἄρτεμιν, τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν, κλαύσεται.

Πρ. ἔδεισας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην,
καὶ σὺ μετὰ τούτου, κἀνύσαντε δήσετον;

Στ. εἴ τ' ἄρα, νὴ τὴν Πάνδροσον, ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

Πρ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτιὴ καὶ λαλεῖ.

Λυ. εἴ τ' ἄρα, νὴ τὴν Φωσφόρον, τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

Πρ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

Στ. εἴ τ' ἄρα, νὴ τὴν Ταυροπόλον, ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σοῦ τὰς στενοκωκύτους τρίχας.

Πρ. οἴ μοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι.

Λυ. νὴ τὼ θεὼ, γνώσεσθ' ἄρα,
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

Πρ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.

Λυ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,

Lys. Ne revellite: ultro enim ipsa exeo. Quid vectibus est opus? non enim tam vectibus opus est, quam sana mente.

Prov. Siccine vero impurissima? ubi est Sagittarius? comprehende istam, et manus ei post tergum liga.

Lys. Per Dianam juro, primorem mihi si manum admoverit scelus, flebit.

Prov. Heus tu, pavesne? nonne corripies mediam, tuque cum isto una, et properabitis ligare?

Strat. Per Pandroson juro, si huic tantum manum injicies, mox cacabis calcatus.

Prov. Ecce vero *cacabis!* Ubi est alius sagittarius? Hanc primam constringe, quia occepit loqui.

Lys. Per Luciferam Dianam juro, si hanc digito attigeres, cyathum mox petes.

Prov. Quid hoc est? ubi sagittarius? hanc retine. Faxo ego, ut desinatis huc exire.

Strat. Per Tauricam Dianam juro, si ad hanc accesseris, evellam tibi capillos cum largo tuo fletu.

Prov. Heu me miserum! deseruit me sagittarius, sed mulieribus cedere prorsus nos dedecet. Quin instructa acie obviam eis eamus, ô Scythæ.

Lys. Edepol ergo experiemini et apud nos intus esse quatuor cohortes pugnacium mulierum armis instructarum.

Prov. Retorquete manus earum, ô Scythæ.

Lys. O sociæ mulieres, procurrite foras: ô quæ in foro se-

mina, ova et olera venditis: ô cauponæ, quæ allia et panes venditis, nonne trahetis, nonne ferietis, nonne propulsabitis, nonne conviciabimini, nonne impudenter agetis? desinite, recedite, spolia ne detrahite.

PROV. Hei mihi! quam male res successit meis sagittariis!

LYS. Sed quidnam arbitrabaris? an ancillas aggredi te putasti? aut mulieribus bilem inesse non existimas?

PROV. Immo hercle perquam multam, si prope sit caupo.

CHOR. SEN. O qui multa incassum verba effudisti, Provisor hujus urbis, cur cum hisce bestiis verbis velitationi te committis? nescis quali balneo istæ nos modo laverint indutos vestibus, idque sine lixivio?

CHOR. MUL. Sed, ô bone, non oportet aliis temere admovere manum: sin hoc feceris, omnino tibi tumebunt oculi. Modeste enim ego, tanquam virgo, sedere volo, nemini hîc molestiam adferens, ne festucam quidem loco movens, dum ne quis me premat et irritet tanquam crabrones.

CHOR. SEN. O Jupiter! quid faciemus istis bestiis? hæc enim sunt intolerabilia. Sed inquirendum tibi mecum est in hoc malum, quid volentes Cranaam occupaverint, curque petricosam inaccessam arcem, sacrum templum. Sed interroga et ne crede,

ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
οὐ λοιδορησετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

Πρ. οἴμ', ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

Λυ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυραν ιξὶν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι;

Πρ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ μάλα
πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.

Χορὸς Γεροντῶν.

ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, Πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις ξυνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν, οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;

Χορὸς Γυναικῶν.

ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾷν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως, ὥσπερ κόρη, καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδὶ, κινοῦσα μηδὲ κάρφος·
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

Χορὸς Γεροντῶν.

ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεσθα
τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις;
οὐ γάρ ἐστ' ἀνεκτὰ τάδ'. ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι πάθος μετ' ἐμοῦ,
ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν Κρανάαν
κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε

μεγαλόπετρον, ἄβατον,
ἀκρόπολιν, ἱερὸν τέμενος.
ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους·
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.

Πρόβουλος.

καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ, νὴ τὸν Δία, πρῶτα πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.

Λυσιστράτη.

ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν, καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.

Πρόβουλος.

διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ;

Λυσιστράτη.

καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν, χοἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
αἰεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' ἕνεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.

Πρόβουλος.

ἀλλὰ τί δράσεις;

Λυσιστράτη.

τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.

Πρόβουλος.

ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον;

Λυ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
οὐ γὰρ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;

Πρ. ἀλλ' οὐ ταυτόν.

Λυ. πῶς οὐ ταυτόν;

Πρ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

Λυ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.

et adhibe omnia argumenta. Turpe enim nobis inexploratam rem ejusmodi sinere nostra negligentia.

PROV. Equidem hercle hoc primum cupio ex ipsis quærere: quid volentes arcem nostram repagulis occlusistis?

LYS. Ut pecuniam salvam præstaremus, nec propter eam bellaretis.

PROV. Propter pecuniam ergo bellamus?

LYS. Quin cetera omnia turbata sunt. Pisander enim, et qui magistratus ambiunt, ut habeant quod depeculentur, semper aliquas turbas concitare solent. Jam vero faciant quidquid libuerit: nam ex ista pecunia nihil amplius deproment.

PROV. Quid facies ergo?

LYS. Rogas? Nos eam dispensabimus.

PROV. Vosne pecuniam dispensabitis?

LYS. Quid mirum tibi videtur? nonne utique domi penum omnem vobis dispensamus?

PROV. Sed non eadem res est.

LYS. Quomodo non eadem?

PROV. Hinc bellum gerendum est.

LYS. At primum nihil opus est belligerare.

Prov. Quonam ergo alio modo servabimur?

Lys. Nos servabimus vos.

Prov. Vosne?

Lys. Nos vero.

Prov. Indignum hoc quidem.

Lys. Servaberis tamen, etiamsi nolis.

Prov. Rem atrocem dicis.

Lys. Stomacharis: attamen hoc tibi faciendum est.

Prov. Per Cererem, iniquum est.

Lys. Habenda salus est, ô bone.

Prov. Et si non opus mihi sit ea?

Lys. Eapropter multo magis.

Prov. Sed vobis unde in mentem venit, ut bellum et pacem curaretis?

Lys. Id vobis dicemus.

Prov. Dic igitur ocius, ne plores.

Lys. Ausculta jam, et conator manus comprimere.

Prov. Sed non possum: mihi enim præ iracundia difficile est eas cohibere.

Lys. Ergo multo magis plorabis.

Prov. Istuc quidem, ô vetula, tuo capiti crocitaveris: tu vero mihi quæ ad rem sint dicito.

Lys. Hoc agam. Superiore quidem bello et tempore tulimus

Πρ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
Λυ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
Πρ. ὑμεῖς;
Λυ. ἡμεῖς μέντοι.
Πρ. σχέτλιόν γε.
Λυ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ.
Πρ. δεινόν γε λέγεις.
Λυ. ἀγανακτεῖς·
ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως.
Πρ. νὴ τὴν Δήμητρ', ἄδικόν γε
Λυ. σωστέον, ὦ 'τάν.
Πρ. κεἰ μὴ δέομαι;
Λυ. τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
Πρ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
Λυ. ἡμεῖς φράσομεν.
Πρ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς.
Λυ. ἀκροῶ δὴ,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.
Πρ. ἀλλ' οὐ δύναμαι. χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν.
Λυ. κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.

Πρόβουλος.

τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις· σὺ δ' ἐμοὶ λέγε.

Λυσιστράτη.

ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς, τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον, ἠνεχόμεσθα,
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅττ' ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. κᾆτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.

ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα κακῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις, ἔνδον ἂν οὖσαι,
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βελευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν, ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι·
Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ ςήλῃ παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; Τί δέ σοι τοῦτ'; ἦδ' ὃς ἂν ὡνήρ·
οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων.

Γυνή.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.

Πρόβουλος.

κἂν ᾤμωξάς γ', εἰ μὴ 'σίγας.

Λυσιστράτη.

τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν.
εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν· Πῶς ταῦτ', ὦ 'νερ, διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ὁ δ' ἔμ' εὐθὺς ὑποβλέψας φάσκεν ἄν· Εἰ μὴ τὸν ςήμονα νήσεις,
ὀτοτύξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλήν· ΠΟΛΕΜΟΣ Δ' ΑΝΔΡΕΣΣΙ ΜΕΛΗΣΕΙ.

Πρόβουλος.

ὀρθῶς γε λέγων, νὴ Δί', ἐκεῖνος.

Λυσιστράτη.

πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δὴ θ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ, μὰ Δί', οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις·
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
ταῖσι γυναιξὶ ξυλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι,
κἀντισιωπᾶν, ὥσπερ χ' ἡμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.

patienter modestia nostra vos viros, quidquid ageretis; non enim sinebatis nos mutire, postea non placebatis nobis: sed sentiebamus satis quid ageretis: domique sæpe audivimus vos magnis de rebus mala consilia cepisse. Deinde interno dolore ægræ cum risu interrogabamus vos: *Quid vobis hodie in concione constitutum est columnæ inscribere de pace?* Tum vir, *Quid hoc ad te*, aiebat, *nonne tacebis?* Et ego tacebam.

MUL. QUÆD. At ego nunquam tacuissem.

PROV. At plorasses, nisi tacuisses.

LYS. Ego vero domi tacebam. Audito forte alio quo deteriori consilio vestro, quærere solebamus: *Mi vir, qui fit, ut hæc tam stulte agatis?* At ille statim limis me intuens dicebat: *Nisi subtemen neveris, dolebit tibi caput diu: bellum autem curabunt viri.*

PROV. Recte quidem ille hercle dicebat.

LYS. Quonam modo *recte*, ô perdite, si nobis nec submonere vos licuit, prava consilia agitantes? sed quum jam vos audiremus per compita palam dicentes: *Non est vir in urbe, non hercle quisquam est alius;* posthæc statim Græciam servare communiter visum est mulieribus congregatis: cur enim fuisset diutius expectandum? Si igitur nobis meliora suadentibus vicissim volueritis auscultare et vicissim tacere, ut nos tunc, fieri possit, ut vos restituamus.

Prov. Vosne nos restituatis? sane acerbum dictu et intolerabile.

Lys. Tace.

Prov. Tuone jussu, ô scelesta, taceam ego? idque præsertim quum flammeo caput obtectum habeas? emori me malim.

Lys. Sed si istuc solum tibi est impedimento, flammeum hocce a me acceptum circumpone capiti tuo, deinde tace. Hunc etiam sume calathum, et succinctus lanam carpe, fabas esitans: *bellum autem curabunt mulieres.*

Chor. Mul. Recedite, ô mulieres, ab urnis, ut et nos vicissim amicis nostris opitulemur. Ego enim nunquam defetiscar saltando, neque lassitudo molesta capiet genua mea: voloque adire omne periculum cum istis, virtutis causa, quibus inest ingenium, inest gratia, inest audacia, inest et sapientia, inest addicta reipublicæ virtus cum prudentia conjuncta. Sed ô fortissimarum aviarum, et tactu urentium matercularum progenies, ite animo ardenti et ne mitescite: nam adhuc secundo vento curritis.

Πρόβουλος.

ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις, κοὐ τλητὸν ἔμοιγε.

Λυσιστράτη.

σιώπα.

Πρόβουλος.

σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ 'γώ; καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζῴην.

Λυσιστράτη.

ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν,
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν,
κᾆτα σιώπα,
καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον·
κᾆτα ξαίνειν ξυζωσάμενος,
κυάμους τρώγων·
ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΕ ΓΥΝΑΙΞΙ ΜΕΛΗΣΕΙ.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
ἐγὼ γὰρ οὔποτ' ἂν κάμοιμ' ὀρχουμένη,
οὔτε τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι μετὰ τῶνδ',
ἀρετῆς ἕνεχ', αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
σοφὸν, ἔνι φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.
ἀλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Λυσιστράτη.

ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος Ἔρως, χ' ἡ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.

Πρόβουλος.

τί ποιησάσας;

Λυσιστράτη.

ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας, καὶ μαινομένους.

Γυνή.

νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

Λυσιστράτη.

νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις, ὥσπερ Κορύβαντες.

Πρόβουλος.

νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

Λυσιστράτη.

καὶ μὴν τόγε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις, κᾆτ' ὠνεῖται κορακίνους.

Γυνή.

νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
ἕτερος δὲ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπέπεις κατέπινε.

Πρόβουλος.

πῶς οὖν ὑμεῖς ἕξετε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

Lys. Sed si Cupido ille dulcis, et Cypria Venus, amorem vobis in sinum et in femina inspiraverit; deinde vero si viris tentiginem jucundam ingeneraverit, ut quasi baculos penes erigant, spero fore aliquando, ut *Lysimachæ* a Græcis vocitemur.

Prov. Quodnam ob facinus?

Lys. Si effecerimus, ut desinant cum armis in foro versari et insanire.

Mul. Quæd. Maxime, ita me Paphia Venus amet.

Lys. Nunc enim et qua ollæ, et qua venduntur olera, obambulant per forum cum armis, quasi Corybantes.

Prov. Ita hercle: sic enim fortes decet.

Lys. Profecto res est ridicula, si quis clypeum Gorgonis capite insignitum tenens, emat coracinos.

Mul. Quæd. Vidi equidem ecastor comatum quemdam equitum tribunum, qui equo insidens in æreum pileum injiciebat ovum a vetula sumtum. Thrax vero alius peltam quatiens et jaculum, uti Tereus, terrefaciebat caricarum venditricem, et ficus maturas deglutiebat.

Prov. Quomodo igitur poteritis vos turbatas res multas sedare, et dissolvere in regionibus?

LYS. Perfacile.

PROV. Quomodo? ostende.

LYS. Sicuti fila, quum nobis sunt turbata, sic prehendimus, et subducimus fusis hac et illac; ita et bellum istud dissolvemus, si quis sinat, diducentes id per legationes hac et illac.

PROV. Ex lana ergo et filis et fusis res periculosas, ô fatuæ, vos putatis sedaturas?

LYS. Et vos, si vobis aliquid inesset sanæ mentis, ex nostro lanificio sumto exemplo rempublicam administraretis.

PROV. Quidum? fac videam.

LYS. Primum quidem oportebat vos, tanquam lanam in balneo, eluentes sordes, homines nequam præcipites ex urbe virgis expellere, et tribulos seligere; et istos qui inter se cohærent, et sese trudunt magistratus affectantes, distrahere, eorumque capita defloccare: deinde omnes in calathum carminare communem benevolentiam, immiscendo et inquilinos, et si quis hospes aut amicus sit vobis; et si quis debeat ærario, hos quoque immiscendo. Quin etiam urbes, quas deducti ex hac terra coloni tenent,

ἐν ταῖς χώραις, καὶ διαλῦσαι;

Λυσιστράτη.

φαύλως πάνυ.

Πρόβουλος.

πῶς; ἀπόδειξον.

Λυσιστράτη.

ὥσπερ κλωστῆρ' ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
ἐνεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις, τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ δ' ἐκεῖσε·
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν, τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ δ' ἐκεῖσε.

Πρόβουλος.

ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι;

Λυσιστράτη.

κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.

Πρόβουλος.

πῶς δή; φέρ' ἴδω.

Λυσιστράτη.

πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς
ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι·
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους, κεἴ τις ξένος, ἢ φίλος ὑμῖν,
κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι·
καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,

διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας,
δεῦρο ξυνάγειν καὶ ξυναθροίζειν εἰς ἕν· κᾄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην· κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ Δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

Πρόβουλος.

οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

Λυσιστράτη.

καὶ μήν, ὦ παγκατάρατε,
πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας.

Πρόβουλος.

σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.

Λυσιστράτη.

εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι, καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἡμέτερον μὲν ἐᾶτε·
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

Πρόβουλος.

οὔκουν κἄνδρες γηράσκουσιν;

Λυσιστράτη.

μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
ὁ γὰρ ἥκων μέν, κἂν ᾖ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκε.
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός· κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην. ὀττευομένη δὲ κάθηται.

Πρ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς ---

Λυ. σὺ δὲ δὴ τί παθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
καίριος ἐστί γε· σορὸν ὠνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

scire vos oportebat veluti glomeres quosdam nobis jacere, seorsum singulas: deinde ab istis omnibus sumere oportebat filum, hucque adducere, et omnia in unum cogere, deinde facere glomerem magnum, et ex eo texere Populo lænam.

Prov. Nonne indignum est hæc istas lanæ instar purgare et glomerare, quæ belli minime participes sunt?

Lys. Atqui, ô sceleratissime, plusquam duplum id ferimus, quæ primum quidem peperimus filios, et armatos emisimus.

Prov. Tace: noli meminisse malorum.

Lys. Deinde, quando oportet nos oblectari, et flore ætatis frui, solæ cubamus ob militiam. At quod nostra intersit mittite: discrucior vero propter virgines in thalamis consenescentes.

Prov. Non ergo et viri senescunt?

Lys. Edepol longe diversum est quod dicis. Vir enim peregre adveniens, etiamsi canus sit, cito puellam ducit virginem: mulieris autem brevis est opportunitas, quam nisi apprehendat, nemo vult eam ducere: sedet autem omnia captans.

Prov. Sed quicunque senex penem adhuc arrigere valet—

Lys. Tu ergo cur non moreris? morti tempestivus es. Sandapilam emes; utique mellitam tibi placentam pinsam. Sume hanc corollam et cinge caput.

Mul. I. Et istas vittas accipe a me.

Mul. II. Et hanc cape coronam.

Lys. Quid tibi deest? quid desideras? Vade in navem; te Charon vocat: in mora es, quominus in altum provehatur.

Prov. Nonne acerbum est hoc me pati? sed mehercle certum est ad collegas ire cum isto ornatu, et meipsum iis ostendere.

Lys. Num expostulas, quod te non collocavimus? sed post tertium diem a nobis venient tibi summo mane tridualia parata.

Chor. Sen. Non amplius decet dormire, quicunque est liber; sed accingamus nos, viri, ad hoc negotium. Jam enim hæc res plura et majora olere facinora mihi videtur: et præcipue odoror Hippiæ tyrannidem; metuoque valde, ne Lacones aliqui viri huc convenerint in Clisthenis domum, et has diis invisas mulieres dolo incitent, at occupent opes nostras, et mercedem, unde ego victitabam. Indignum enim est ab istis admoneri cives, easque mulieres quum sint, loqui de æreo clypeo, et insuper nobiscum agere de pace cum Laconibus, quibus non plus inest fidei, quam hianti lupo. Sed, ô viri, hæc illæ texuerunt

Γυ. α'. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
Γυ. β'. καὶ τουτονδὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
Λυ. τί σε δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει ἐς ναῦν.
ὁ Χάρων σε καλεῖ·
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
Πρ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς Προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτὸν ἐπιδείξω, βαδίζων ὡς ἔχω.
Λυ. μῶν ἐγκαλεῖς, ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοι πρῴ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Χορὸς Γεροντῶν.

οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρες, τουτῳὶ τῷ πράγματι.
ἤδη γὰρ ὄζειν πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων ταδὶ δοκεῖ μοι.
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα, μὴ
τῶν Λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες
ἄνδρες ἐς Κλεισθένους,
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ,
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν,
τόν τε μισθὸν ἔνθεν ἔζων.
δεινὰ γάρτοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσιν οὐδὲν πιστὸν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.

ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ᾽ ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ᾽· ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τολοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ,
ἀγοράσω τ᾽ ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι,
ὧδέ θ᾽ ἑστήξω παρ᾽ αὐτόν· αὐτὸς οὖν μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

Χορὸς Γυναικῶν.

οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαδ᾽ ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
ἀλλὰ θώμεσθ᾽, ὦ φίλαι γρᾶες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀστοὶ, λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων·
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ᾽
εὐθὺς ἠῤῥηφόρουν·
εἶτ᾽ ἀλετρὶς ἦ· δεκέτις
οὖσά τ᾽ Ἀρχηγέτι
καταχέουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις·
κἀκανηφόρουν ποτ᾽ οὖσα
παῖς καλὴ, σχοῦσ᾽ ἰσχάδων ὁρμαθόν.
ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ᾽ ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἢ ἀμείνω γ᾽ εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
τοῦ ᾽ράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω,
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ᾽ ὑμῖν· ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν
εἶτ᾽ ἀναλώσαντες, οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς.
ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,

ad tyrannidem occupandam. At enim nunquam mihi dominabuntur, siquidem cavebo, et *gestabo gladium deinceps in myrti ramo*, et in foro stabo armatus prope Aristogitonem. Hoc modo autem stabo juxta ipsum: ipse enim mihi auctor est, ut hujus diis invisæ vetulæ percutiam maxillam.

Chor. Mul. At vos domum ingressos ne mater ipsa agnoverit. Sed, ô carrissimæ vetulæ, primum hæc humi deponamus. Nos enim, ô cives, orationem exordimur civitati utilem; atque adeo merito: nam illa in deliciis splendide educavit me. Septem annos nata statim arcana in Minervæ pompa gestavi: deinde molitrix fui; tum decennis, Dianæ dominæ, fluenti crocota amicta, Brauroniis consecrata fui: demum adulta virgo canistrum gestavi, habens caricarum catenam. Numquid ego debeo civitati suadere utilia? licet autem femina nata sim, absit invidia, si meliora præsentibus adferam: nam symbolæ etiam ego particeps sum, quippe quæ viros in commune adfero: vobis autem miseris senibus nulla hujus pars est. Nam symbolam avorum, quæ dicitur, collatam ex Medorum spoliis, quum consumseritis, non vicissim adfertis tributa: sed insuper etiam periculum est, ne a vobis perdamur. Num ergo mutire licet vobis? Si

autem molestus mihi eris, crudo hoc cothurno buccam tibi percutiam.

Chor. Sen. Annon hæc contumelia est magna? quin et incrementum res captura mihi videtur magis. Sed obviam ire oportet huic malo, quicunque coleatus est vir. Sed exomidem exuamus. Nam vir debet olere statim virum, nec decet vestibus involutum esse. Sed agite lupipedes, quicunque ad Lipsydrium convenimus, quum adhuc essemus: nunc oportet, nunc adsumere rursus juvenile robur, et extollere totum corpus, et decutere senium hocce. Si enim quis nostrûm hisce vel exiguam ansam dederit, nihil remittent illæ ab adsiduo labore; verum et naves fabricabunt, et adhuc conabuntur, navalibus præliis decertare, et contra nos navigare, ut Artemisia: sin ad equitandum se convertant, deleo dehinc equites nostros ex catalogo. Nam equo maxime gaudet, eique firmiter invehit mulier; nec currente facile deciderit: specta sis Amazonas, quas Micon pinxit in equis pugnantes cum viris. Sed istarum omnium in numellam indere hoc collum oportet.

τῳδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξαι τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Χορὸς Γεροντῶν.

ταῦτ' οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ'
ἐστὶ πολλή; κἀπιδώσειν
μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ', ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς· ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε λυκόποδες,
οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον
ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι,
νῦν δεῖ,
νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν,
κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσα-
σθαι τοδὶ τὸ γῆρας.
εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας·
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν, καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή·
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Χορὸς Γυναικῶν.

εἰ, νὴ τὼ θεώ, με ζωπυρήσεις,

λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δὴ,
καὶ ποιήσω
τήμερον τὲς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χ' ἡμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδυώμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα
μή ποτε φάγῃ σκόροδα,
μηδὲ κυάμους μέλανας·
ὡς εἰ
καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
ὑπερχολῶ γὰρ,
ἀετὸν τίκτοντα κάνθα-
ρός σε μαιεύσομαι.

Γυνὴ τίς.

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ,
ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς τῇ 'κάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ,
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσεσθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τε͂ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΓΕΡΩΝ ΤΙΣ.

Χορὸς Γυναικῶν.

ΑΝΑΣΣΑ πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,

Chor. Mul. Ecastor, si me irritassis, suem meam laxabo jam, et faxo hodie, ut vellicatus populares tuos inclames. Sed et nos, ô mulieres, ocius exuamur, ut oleamus feminas pertinaciter iratas. Nunc ad me veniat aliquis, ut ne amplius comedat allia neque fabas nigras. Nam si dixeris tantum male, sum enim valde irata, *aquilæ parienti scarabæus tibi ero obstetrix.*

Mul. Quæd. Vos enim nihili faciam, si mihi vivat Lampito, et Thebana amica nobilis Ismenia. Non enim potis eris, nec si septies decreta facias, qui odio es, ô perdite, omnibus et vicinis. Nam et heri, quum Hecatæ festum ludicrum instituerem, liberis meis amicam arcessivi ex vicinia puellam bonam et amabilem. Bœotiam anguillam: illi autem negarunt se missuros propter tua decreta. Nec unquam hujuscemodi decreta facere desinetis, priusquam vos aliquis crure arreptos in præceps dejiciat.

CHORUS MULIERUM, LYSISTRATA, MULIERES QUÆDAM, CHORUS SENUM, SENEX QUIDAM.

Chor. Mul. Dux facinoris hujus et consili, cur mihi tristis exivisti ex ædibus?

Lys. Malarum feminarum facta et muliebris animus anxiam me reddunt, et sursum deorsum agunt.

Chor. Mul. Quid ais? quid ais?

Lys. Vera, vera.

Chor. Mul. Quid mali est? dic nobis, quæ amicæ tuæ sumus.

Lys. Sed turpe est dicere, et difficile reticere.

Chor. Mul. Ne me celes, quid nobis evenerit male.

Lys. Prurimus libidine, ut brevissime dicam.

Chor. Mul. Io Jupiter!

Lys. Quid Jovem inclamas? hæc sane ita habent. Equidem eas abstinere non amplius possum a viris: aufugiunt enim. Primam quidem deprehendi foramen repurgantem, ubi Panos est sacellum: aliam e trochlea sese devolventem: aliam vero transfugium parantem: porro unam passeri insidentem, jam volare cogitantem deorsum in domum Orsilochi, crinibus prehensam heri retraxi: omnesque prætextus extundunt domum abeundi. Jam quædam earum venit. Heus tu, quorsum curris?

Mul. I. Domum ire volo: domi enim mihi est lana Milesia, quam tineæ rodunt.

τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

Λυ. κακῶν γυναικῶν ἔργα, καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ' ἄθυμον, περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

Χορὸς Γυναικῶν.

τί φῄς; τί φῄς;

Λυ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.

Χορὸς Γυναικῶν.

τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

Λυ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Χορὸς Γυναικῶν.

μή νυν με κρύψῃς, ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

Λυ. βινητιῶμεν, ᾗ βράχιστον τοῦ λόγου.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἰὼ Ζεῦ.

Λυ. τί Ζῆν' ἀϋτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
κατέλαβον, ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὔλιον·
τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην·
τὴν δ' αὐτομολοῦσαν· τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
πάσας τε προφάσεις, ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε,
ἕλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὕτη σὺ, ποῖ θεῖς;

Γυ. α'. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια,

ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

Λυ. ποίων σέων;

οὐκ εἶ πάλιν;

Γυ. α΄. ἀλλ' ἥξω ταχέως, νὴ τὼ θεώ,

ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

Λυ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.

Γυ. α΄. ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τἄρι';

Λυ. ἢν τούτου δέῃ.

Γυ. β΄. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἀμόργιδος,

ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'.

Λυ. αὕθ' ἑτέρα

ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

χώρει πάλιν δεῦρ'.

Γυ. β΄. ἀλλὰ, νὴ τὴν Φωσφόρον,

ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.

Λυ. μὴ, μὴ 'ποδείρῃς. ἢν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σὺ,

ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

Γυ. γ΄. ὦ πότνια Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου,

ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.

Λυ. τί ταῦτα ληρεῖς;

Γυ. γ΄. αὐτίκα μάλα τέξομαι.

Λυ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές.

Γυ. γ΄. ἀλλὰ τήμερον.

ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,

ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.

Λυ. τίνα λόγον λέγεις;

τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;

Γυ. γ΄. ἄῤῥεν παιδίον.

Λυ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ'· ἀλλ' ἢ χαλκίον

Lys. Quæ tineæ? nonne ibis retro?

Mul. I. Sed cito revortar, per Divas juro, dummodo in lecto extendero—

Lys. Ne extende, neque abeas usquam.

Mul. I. Sed lanamne perire sinam?

Lys. Ita, si necesse sit.

Mul. II. Me miseram, me miseram, ob amorgidem, quam reliqui domi non decorticatam!

Lys. En alia, ad amorgin non decorticatam quæ egreditur. Redi huc.

Mul. II. At per Luciferam juro, me actutum inde huc redituram, ubi eam decorticavero.

Lys. Noli decorticare: nam si tu istuc inceptaveris, itidem alia mulier facere volet.

Mul. III. O diva Lucina, retine partum, donec in locum profanum ivero.

Lys. Quid nugaris ita?

Mul. III. Jamjam pariam.

Lys. Atqui heri non eras prægnans.

Mul. III. Verum hodie. Sed domum me obstetricem, ô Lysistrata, dimitte quam primum.

Lys. Quam fabulam narras? quid habes hic duri?

Mul. III. Masculum infantem.

Lys. Non tu ecastor. Profecto ahenum habere quoddam vi-

deris cavum. Sciam modo. O ridicula! sacram galeam habes, et prægnantem te esse dicis!

MUL. III. Et edepol prægnans sum.

LYS. Cur ergo hanc habebas?

MUL. III. Ut, si me occupasset partus adhuc in arce, parerem in galeam istam ingressa, ut columbæ.

LYS. Quid dicis? cur manifestæ rei verba prætendis? non lustricum galeæ diem hic expectabis?

MUL. IV. At non possum amplius ne quidem dormire in arce, ex quo serpentem illum ædituum vidi.

MUL. V. Ego vero misera pereo insomnia ob continuum tutubantium noctuarum clangorem.

LYS. O scelestæ, mittite ficta ista portenta. Fortassis viros desideratis. Nos vero nonne putas illis desiderio esse? sat scio, molestas transigunt noctes. Sed, ô bonæ, sustinete fortiter, et durate paululum adhuc. Nobis enim editum est oraculo, superiores nos futuras, si seditionem inter nos non fecerimus. Sic autem habet oraculum.

CHOR. MUL. Dic nobis quid dicat.

LYS. Tacete jam. *Sed quando hirundines trepidæ in unum locum convenerint epopas fugientes, abstinebuntque a mentulis,*

ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν,
κυεῖν ἔφασκες;

Γυ. γ'. καὶ κυῶ γε, νὴ Δία.

Λυ. τί δῆτα ταύτην εἶχες;

Γυ. γ'. ἵνα, μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.

Λυ. τί λέγεις; τί προφασίζει περιφανῆ πράγματα;
οὐ τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

Γυ. δ'. ἀλλ' οὐ δύναμαί γ' ἔτ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

Γυ. ε'. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.

Λυ. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ 'γαθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατέ γ' ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.

Χορὸς Γυναικῶν.

λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.

Λυ. σιγᾶτε δή.

ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται· τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης . . .

Χορὸς Γυναικῶν.

ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;

Λυ. ἢν δὲ διαστῶσι, καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.

Χορὸς Γυναικῶν.

σαφής γ' ὁ χρησμὸς, νὴ Δί'. ὦ πάντες θεοὶ,
μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ,
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

Χορὸς Γεροντῶν.

μῦθον βούλομαι
λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ'
αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν,
οὕτως.
ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
φεύγων
γάμον, ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·
κᾆτ' ἐλαγωθήρα
πλεξάμενος ἄρκυς,
καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθ' οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
οὕτω
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος· ἡμεῖς δ', οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος, οἱ σώφρονες.

Γε. τις. βούλομαί σε, γραῦ, κύσαι.

tum finis erit malorum, et summa faciet ima Jupiter altifremens.

CHOR. MUL. Supra jacebimus nos?

LYS. *Sin dissidium fecerint, et avolarint e sacro templo hirundines, jam non videbitur avis ulla esse lascivior.*

CHOR. MUL. Perspicuum edepol oraculum: ô Cœlites! ne jam despondeamus animum lassitudine, sed ingrediamur. Etenim turpe erit, ô carissimæ, si oraculo defuerimus.

CHOR. SEN. Fabulam volo narrare quandam vobis, quam olim ipse puer audivi: sic autem habet. Erat adolescens quidam Melanion, qui fugiens nuptias abiit in deserta, et in montibus habitabat: deinde lepores venabatur, texens retia, et canem unum habebat. Nec amplius rediit domum, propter odium: adeo mulieres abominatus est ille. Nos vero non minus quam Melanion, qui sumus casti.

SEN. QUID. Volo te osculari, vetula.

Mul. Quæd. Non ergo cepam comedes.

Sen. Et sublato crure te calce ferire.

Mul. Silvam multam geris.

Sen. Nam et Myronides erat hispidus illa parte, nigroque podice, timendus hostibus omnibus: sic etiam Phormio.

Chor. Mul. Et ego volo fabulam quandam vobis narrare Melanioni respondentem. Timon quidam erat implacabilis, inaccessis spinis circumseptus faciem, Furiarum propago. Iste inquam Timon fugit propter odium, multa mala imprecatus improbis viris. Sic ille rursus vestrûm oderat malos viros semper: mulierum autem erat amantissimus.

Mul. Quæd. Visne buccam tibi percutiam?

Sen. Quid. Haudquaquam timeo.

Mul. Sed crure feriam.

Sen. Cunnum ostendes.

Mul. Sed tamen non videbis, licet vetula sim, eum crinitum, ut deglabratum lucernæ flammula.

Γυ. τις. κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἴδει.
Γε. κἀνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι.
Γυ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
Γε. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν, μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὡς δὲ καὶ Φορμίων.

Χορὸς Γυναικῶν.

κἀγὼ βούλομαι
μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
τῷ Μελανίωνι.
Τίμων
τις ἦν ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν ἐν
σκώλοι-
σι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
'Ερινύων ἀποῤῥώξ.
οὗτος οὖν ὁ Τίμων
ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασά-
μενος κάκα πονηροῖς ἀνδράσιν.
οὕτω
κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἰεί·
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
Γυ. τις. τὴν γνάθον βούλει θένω;
Γε. τις. μηδαμῶς ἔδεισά γε.
Γυ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει . . .
Γε. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
Γυ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις,

καίπερ οὔσης γραὸς, ὄντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΜΥΡΡΙΝΗ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΠΑΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Λυ. ΙΟΥ, ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως.

Γυ. α'. τί δ' ἐστίν; εἰπ' ἐμοὶ, τίς ἡ βοή;

Λυ. ἄνδρ', ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

Γυ. β'. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν, ἥνπερ ἔρχει, τὴν ὁδόν.

Γυ. α'. ποῦ δ' ἐστὶν, ὅστις ἐστί;

Γυ. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

Γυ. α'. ὦ νὴ Δί', ἐστὶ δῆτα. τίς κἄστιν ποτέ;

Λυ. ὁρᾶτε· γιγνώσκει τίς ὑμῶν;

Μυ. νὴ Δία,
ἔγωγε· κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

Λυ. σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
κᾀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν, καὶ μὴ φιλεῖν,
καὶ πάνθ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν ξύνοιδεν ἡ κύλιξ.

Μυ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

Λυ. καὶ μὴν ἐγὼ
ξυνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδὶ,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

Κι. οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει,
χῶ τέτανος, ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

LYSISTRATA, MULIERES QUÆDAM, MYRRHINA, CINESIAS, PUER, CHORUS SENUM.

Lys. Io, io mulieres, venite huc ad me celeriter.

Mul. I. Quid est? dic mihi, quis est iste clamor?

Lys. Virum, virum video accedere furibundum, Veneris percitum orgiis.

Mul. II. O diva, Cypri, et Cytherorum, et Paphi regina, perge, recta via, quam institisti.

Mul. I. Ubi est, quisquis est?

Lys. Apud Cereris.

Mul. I. Ecastor næ est aliquis. Nam quis esse possit?

Lys. Videte. Novitne aliqua vestrûm?

Myrr. Pol equidem novi: et est meus vir Cinesias.

Lys. Tuum sit munus torrere et versare illum, et decipere amando et non amando, et omnia præbere, præter illa, quorum conscius est calix.

Myrr. Ne sollicita sis: faciam ista ego.

Lys. Quin et ego hic manens una tecum decipiam et uram istum. Vos autem abite.

Cin. Hei mihi misero! quanta discrucior convulsione et tentigine, non secus ac si in rota torquear!

Lys. Quis est iste, qui stat eis custodes?

Cin. Ego.

Lys. Vir?

Cin. Vir utique.

Lys. Nonne ergo hinc facesses?

Cin. Tu vero quænam es, quæ me ejicis?

Lys. Diurna speculatrix.

Cin. Per deos ergo obsecro, evoca mihi Myrrhinam.

Lys. Ecce vero! egone ut Myrrhinam tibi vocem? Tu autem, quis es?

Cin. Vir illius, Pæonides Cinesias.

Lys. O salve carissime: non enim obscurum apud nos est tuum nomen, nec ignobile; semper enim te in ore habet uxor tua, et si ovum aut malum sumat, *Cinesiæ sit hoc*, inquit.

Cin. Dii vostram fidem!

Lys. Ita est, per Venerem juro. Tum si de viris incidat sermo aliquis, statim dicere solet uxor tua, *cetera omnia nugas esse præ Cinesia.*

Cin. Agedum voca ipsam.

Lys. Quid? dabisne aliquid mihi?

Cin. Equidem hercle illico si velis. Habeo autem istud: quod itaque habeo, do tibi.

Lys. Descendam igitur, et vocabo eam tibi.

Cin. Quam citissime ergo. Nam prorsus ingrata mihi vita

Λυ. τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς;
Κι. ἐγώ.
Λυ. ἀνήρ;
Κι. ἀνὴρ δῆτ'.
Λυ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
Κι. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κϐάλλουσά μ';
Λυ. ἡμεροσκόπος.
Κι. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυῤῥίνην.
Λυ. ἰδοὺ, καλέσω τὴν Μυῤῥίνην σοι. σὺ δὲ τίς εἶ;
Κι. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
Λυ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὴς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
κᾂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάϐῃ, Κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο, φησίν.
Κι. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Λυ. νὴ τὴν 'Αφροδίτην· κᾂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ,
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν.
Κι. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν.
Λυ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
Κι. ἔγωγε, νὴ Δί', αὐτίκ', ἢν βούλῃ γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
Λυ. φέρε νυν καλέσω καταϐᾶσά σοι.
Κι. ταχύ νυν πάνυ.
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὐτὴ 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών· ἔρημα δὲ

εἶναι δοκεῖ μοι πάντα· τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων. ἔστυκα γάρ.

Μυ. φιλῶ, φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

Κι. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο.

Μυ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔκ.

Κι. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρίνη;

Μυ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

Κι. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

Μυ. ἄπειμι.

Κι. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

Πα. μαμμία, μαμμία, μαμμία.

Κι. αὕτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον,
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;

Μυ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
ἔστιν.

Κι. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.

Μυ. οἷον τὸ τεκεῖν. καταβατέον· τί γὰρ πάθω;

Κι. ἐμοὶ μὲν αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι, κἀγανώτερον βλέπειν·
χ' ἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ', ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.

Μυ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.

Κι. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς, χ' ἀτέραις
πείθει γυναιξί; κἀμέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς,
αὐτή τε λυπεῖ.

st, ex quo exivit illa domo: atque intrare tædet: desolata nihi videntur omnia: neque unquam quicquam me juvat quod edo: nam riget mihi nervus.

MYRR. Amo equidem, amo illum: sed non vult a me amari. Proinde ne me ad hunc vocaveris.

CIN. O dulcissima Myrrhinula, cur istæc agis? descende huc.

MYRR. Non ecastor ego illuc descendam.

CIN. Ne quidem me vocante, Myrrhina?

MYRR. Nihil enim mei indigens me vocas.

CIN. Egone nihil indigens? immo perditus.

MYRR. Abeo.

CIN. Noli, quæso: sed saltem puerulo ausculta. Heus tu, nonne vocas matrem?

PUER. Mater, mater, mater.

CIN. Heus tu, quid agis? nonne te miseret pueruli sextum jam diem illoti et mamma carentis?

MYRR. Utique miseret me: sed negligens est ei pater.

CIN. Descende, insana, pueruli gratia.

MYRR. Hem! quale est peperisse! descendendum; quid enim agam?

CIN. Mihi quidem junior illa videtur facta esse multo, et amabilius intueri: et quod se difficilem præbet, meique fastidit, illud ipsum nimirum est, quod me enecat desiderio.

MYRR. O dulcissime filiole mali patris, age deosculabor et dulcissimum matri tuæ.

CIN. Cur, ô improba, hæc facis, aliisque obsequeris mulieribus? Et me molestiâ, teque ipsam tædio afficis.

Myrr. Potin' es ut abstineas manum?

Cin. Quæ nobis autem domi sunt communia bona, perditum is.

Myrr. Parvi pendo illa.

Cin. An parvi pendis, quod tramam differunt gallinæ?

Myrr. Ita ecastor.

Cin. Veneris orgia non celebrasti tanto tempore. Nonne redibis?

Myrr. Haud pol ego, nisi pacem faciatis inter vos, et desinatis belligerare.

Cin. Ergo, si tibi ita placet, id etiam faciemus.

Myrr. Ergo, si tibi ita placet, domum redibo: nunc autem quin redeam sacramento teneor.

Cin. Saltem, aliquantisper mecum decumbe.

Myrr. Non sane: etsi non possim negare te a me amari.

Cin. Amas? cur ergo non decumbis, ô Myrrhina?

Myrr. O ridende, num præsente puerulo?

Cin. Non hercle. Sed tu, ô Manes, fer eum domum. Ecce puerulus jam tibi hinc amotus: tu vero non decumbes?

Myrr. Sed, ô perdite, ubi fieri id potest?

Cin. Ad Panos sacellum percommode.

Myrr. At quomodo in arcem casta redire potero?

Cin. Facillume, in Clepsydra si laveris.

Myrr. Scilicet, ô perdite, jurata pejerabo?

Μυ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
Κι. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατιθεῖς.
Μυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
Κι. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
Μυ. ἔμοιγε, νὴ Δία.
Κι. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
Μυ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
Κι. τοιγὰρ, ἂν δοκῇ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
Μυ. τοιγὰρ, ἂν δοκῇ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
Κι. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθητι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
Μυ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.
Κι. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύῤῥιον;
Μυ. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;
Κι. μὰ Δί'· ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
ἰδοὺ, τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών·
σὺ δ' οὐ κατακλινεῖ;
Μυ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ, τάλαν,
δράσειε τοῦθ';
Κι. ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς, καλόν.
Μυ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
Κι. κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
Μυ. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;

Κι. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.

Μυ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν.

Κι. μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν.

Μυ. μὰ τὸν Ἀπόλλω, μή σ' ἐγὼ,
καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.

Κι. ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν, καλῶς.

Μυ. ἰδοὺ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.

Κι. ποία ψίαθος; μὴ 'μοιγε.

Μυ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπ' ἐπιτόνου γε.

Κι. δός μοι νῦν κύσαι.

Μυ. ἰδού.

Κι. παπαιάξ. ἧκε νῦν ταχέως πάνυ.

Μυ. ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

Κι. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε.

Μυ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.

Κι. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.

Μυ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον.

Κι. ἤδη πάντ' ἔχω.

Μυ. ἅπαντα δῆτα;

Κι. δεῦρο νῦν, ὦ χρύσιον.

Μυ. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησο νῦν·
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

Κι. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.

Μυ. σισύραν οὐκ ἔχεις.

Cin. In caput meum vertat. De jurejurando ne sis sollicita.

Myrr. Agedum feram lectulum nobis.

Cin. Nequaquam: sufficit nobis humi cubare.

Myrr. Ita me Apollo juvet, ut ego te, quamvis turgentem libidine, non reclinaverim humi.

Cin. Amat me valde, satis apparet, uxor.

Myrr. En, decumbe properans, et ego exuo vestes. At, perii! teges efferenda est.

Cin. Quae, malum, teges? haud mihi quidem.

Myrr. Ita mihi Diana propitia sit: turpe est enim super loris cubare.

Cin. Sine deosculer te.

Myrr. En.

Cin. Papae! revertere huc ergo quam celerrime.

Myrr. En teges. Decumbe: jam exuo vestes. Sed, perii! cervical non habes.

Cin. At nihil opus est mihi.

Myrr. At ecastor mihi.

Cin. Profecto penis hicce uti Hercules hospitio excipitur.

Myrr. Surge, subsulta.

Cin. Jam omnia habeo.

Myrr. Itane omnia?

Cin. Agedum o aurea.

Myrr. Jam strophium solvo: tu vero memento, ne, quam dedisti de pace ineunda, fidem fallas.

Cin. Peream hercle prius.

Myrr. Sed lodicem non habes.

CIN. Nec hercle opus est: sed futuere volo.

MYRR. Ne sis sollicitus, et istud facies: cito enim redeo.

CIN. Stragulis perdet me hæc femina.

MYRR. Erigere.

CIN. At iste jamdudum erectus est.

MYRR. Vin' ut te inungam?

CIN. Ne hoc Apollo sirit.

MYRR. Per Venerem, velis nolis, inungere.

CIN. Utinam, ô supreme Jupiter, effusum fuisset istuc unguentum!

MYRR. Porrige manum, sume et inungere.

CIN. Istuc hercle unguentum minime est suave, nisi terendo bonum sit; nec concubitum olet.

MYR. Me miseram! Rhodium unguentum extuli.

CIN. Bonum est: hoc mitte, ô fatua.

MYRR. Nugaris.

CIN. Qui illum dii omnes perduint, qui primus coxit unguentum!

MYRR. Cape hoc alabastrum.

CIN. Sed aliud habeo. At tu, ô perdita, decumbe, et ne fer mihi quicquam.

MYRR. Istuc agam, ita me Diana amabit. Calceos igitur exuo. Sed, ô carissime, vide, ut decernas aliquid de pace facienda.

CIN. Consulam—Perdidit me et adtrivit mulier tum aliis omnibus, tum quod me excoriatum relinquens abiit. Hei mihi! quid faciam? quem futuam, postquam spe excidi po-

Κι. μὰ Δί' οὐ δέομαι 'γωγ'· ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Μυ. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
Κι. ἤ'νθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
Μυ. ἔπαιρε σαυτόν.
Κι. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
Μυ. βούλει μυρίσω σε;
Κι. μὰ τὸν 'Απόλλω, μή με γε.
Μυ. νὴ τὴν 'Αφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.
Κι. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.
Μυ. πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα, κἀλείφου λαβών.
Κι. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον, μὰ τὸν 'Απόλλω, τουτογὶ,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοὐκ ὄζον γάμων.
Μυ. τάλαιν' ἐγὼ, τὸ 'Ρόδιον ἤνεγκον μύρον.
Κι. ἀγαθόν· ἔα 'υτ', ὦ δαιμονία.
Μυ. ληρεῖς ἔχων.
Κι. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἑψήσας μύρον.
Μυ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον.
Κι. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ᾦ 'ζυρὰ, κατάκεισο, καὶ μή μοι φέρε
μηδέν.
Μυ. ποιήσω ταῦτα, νὴ τὴν 'Άρτεμιν.
ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε,
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
Κι. βουλεύσομαι.
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ,
τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται.
οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;

πῶς ταύτην παιδοτροφήσω;
ποῦ Κυναλώπηξ;
μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.

Χορὸς Γερόντων.

ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
τείρει ψυχὴν, ἐξαπατηθείς.
κἄγωγ' οἰκτείρω σ'· αἶ, αἶ.
ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι;
ποία ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
ποία δ' ὀσφύς; ποῖος ἂν ὄρρος
κατατεινόμενος,
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;

Κι. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.

Χορὸς Γερόντων.

ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.

Κι. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

Χορὸς Γερόντων.

ποία γλυκερά; μιαρὰ, μιαρὰ
δῆτ'. ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
εἴθ' αὐτὴν, ὥσπερ τοὺς θωμοὺς,
μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας,
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης·
ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
κᾆτ' ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

tiunculæ pulcherrimæ? quomodo hancce educabo? ubi Cynalopex? loca mihi mercede nutricem.

Chor. Sen. In maxumis malis, ô infelix, et animi angore cruciaris; et me tui miseret. Heu! heu! Quinam renes possint durare? quis animus? qui colei? quis lumbus? quis penis intentus, nec mane permolens aliquam?

Cin. O Jupiter! quam diræ convulsiones!

Chor. Sen. Ita de te merita est execrabilis et scelesta illa.

Cin. Immo hercle cara et dulcissima.

Chor. Sen. Quid, malum, *dulcissima?* Scelerata, scelerata utique. O Jupiter, ô utinam ipsam, velut acervos acerum, magno venti turbine contortam et rotatam auferas, deinde dimittas; illa autem rursus feratur in terram: deinde repente in mentulam incidat et infigatur!

CADUCEATOR LACEDÆMONIORUM, PROVISOR, CHORUS SENUM, CHORUS MULIERUM.

Cad. Ubi Athenarum est Senatus, aut ubi sunt Magistratus? Volo aliquid novi dicere.

Prov. Tu vero quis es? utrum homo, an Conissalus?

Cad. Caduceator ego sum, ô stulte: testor deos geminos: veni Sparta, pacis conciliandæ gratia.

Prov. Ergone advenisti hastam sub axilla gerens?

Cad. Non ego hercle.

Prov. Quo te versas? quidve prætendis sagum? an dolent tibi inguina ex itinere?

Cad. Ineptus mecastor est hic homo.

Prov. Sed arrigis, impurissime.

Cad. Non ego hercle: noli nugari.

Prov. At quid est hoc tibi?

Cad. Scytala Laconica.

Prov. Sit modo hæc scytala Laconica: sed mihi, tanquam scienti, dic verum; quomodo sese res vestræ habent Lacedæmone?

Cad. Erecta est universa Lacedæmon, et socii omnes arrigunt: Pellena opus est.

Prov. Undenam istud malum in vos ingruit? nam a Panos ira?

Cad. Non. Principium quidem sola Lampito: deinde ce-

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Κη. ΠΑ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἁ γερωσία,
ἤτοι Πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
Πρ. σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κονίσσαλος;
Κη. κάρυξ ἐγὼν, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σιὼ,
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
Πρ. κᾆπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
Κη. μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα.
Πρ. ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
παλαιόρ γα, ναὶ τὸν Κάστορα,
Κη. ὤνθρωπος.
Πρ. ἀλλ' ἔστυκας, ὦ μιαρώτατε.
Κη. οὐ τὸν Δί', οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
Πρ. τί δ' ἐστί σοι τοδί;
Κη. σκυτάλα Λακωνικά.
Πρ. εἴπερ γε χ' αὕτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνικὴ,
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰ 'ν Λακεδαίμονι;
Κη. ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
Πρ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
ἀπὸ Πανός;
Κη. οὔκ. ἀρχὰ μὲν οἷα Λαμπιτώ·

ἔπειτα δ᾽ ἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες, ἇπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος,
ἀπήλαον τως ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

Πρ. πῶς οὖν ἔχετε;

Κη. μογιῶμες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν,
ἇπερ λυχνοφοριῶντες, ἀποκεκύφαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σίγειν
ἐῶντι, πρίν γ᾽ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.

Πρ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα φράσον περὶ τῶν διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
ἐγὼ δ᾽ ἑτέρους ἐνθένδε τῇ Βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἑλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

Κη. ποτάομαι, κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

Χορὸς Γεροντῶν.

οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδὲ πῦρ, οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

Χορὸς Γυναικῶν.

ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεῖς, εἶτα πολεμεῖς; εἶπ᾽ ἐμοί,
ἐξόν, ὦ πόνηρε, σοί μ᾽ ἔχειν βεβαίαν νῷν φίλην.

Χορὸς Γεροντῶν.

ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἀλλ᾽ ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ᾽ οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ᾽ οὕτως. ὁρῶ γὰρ, ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ᾽ ἐνδύσω σε προσιοῦσ᾽ ἐγώ.

tere simul Spartanæ mulieres uno consensu viros a cunnis abegerunt.

Prov. Quomodo ergo habetis ?

Cad. Ærumnis conficimur : nam per urbem incurvi ambulamus, tanquam lucernas gestantes : mulieres autem ne tangi quidem sibi cunnum a nobis patiuntur, priusquam omnes unanimi consilio pacem faciamus cum Græcia.

Prov. In hanc rem undique conjurarunt mulieres : nunc demum intelligo. Sed quamprimum renuntia, ut de pace legatos plena cum potestate huc mittant : ego vero Senatui dicam, ut alios hinc lectos mittant legatos, ostendens hunc penem.

Cad. Volabo : nam optime prorsus autumas.

Chor. Sen. Nulla est bestia muliere inexpugnabilior, nec ignis, nec ulla pardalis tam impudens.

Chor. Mul. Hæc vero ita esse intelligis, et bellum geris, dic mihi, quum tibi nunc, ô improbe, liceat certam me habere amicam ?

Chor. Sen. Equidem mulieres odisse non desinam.

Chor. Mul. Sed quando voles, desines : nunc autem non patiar te nudum sic esse : video enim, quam sis ridiculus. Verum accedam, et tibi hanc exomidem induam.

Chor. Sen. Istuc quidem hercle non perperam facitis: verum præ iracundia illam modo exui.

Chor, Mul. Primo quidem vir videris: deinde non es ridiculus: et nisi mihi molestus fuisses ego tibi hanc bestiolam, quæ oculo tuo nunc insidet, prehensam exemissem.

Chor. Sen. Hoc nimirum erat, quod me cruciabat, mordaculus ille. Erue id: et ubi detraxeris, ostende mihi. Nam dudum hercle oculum mihi morsicat.

Chor. Mul. Sed faciam id, etsi homo sis morosus. O Jupiter! ingens utique aspectu culex inest tibi. Nonne vides? annon iste culex est Tricorysius?

Chor, Sen. Edepol me beasti. Nam dudum me fodiebat, quasi puteum faceret: itaque, postquam exemtus est, fluit mihi lacrima largiter.

Chor. Mul. Sed detergam ego te, etsi valde sis malus; et osculabor.

Chor. Sen: Ne osculeris.

Chor. Mul. Velis nolis, tamen.

Chor. Sen. Male pereatis, ut estis ingenio ad blandiendum composito! et est vetus illud verbum vere et non perpe-

Χορὸς Γεροντῶν.

τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.

Χορὸς Γυναικῶν.

πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
κἂν με μὴ 'λύπεις, ἐγώ σου κἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τῷ 'φθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἔνι.

Χορὸς Γεροντῶν.

τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον, δακτύλιος οὑτοσί·
ἐκσκάλευσον αὐτό· κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γ' ἐμοῦ, νὴ τὸν Δία, πάλαι δάκνει.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;

Χορὸς Γεροντῶν.

νὴ Δί' ὤνησάς γ' ἔμ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει·
ὥστ' ἐπειδὴ 'ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι γε πάνυ πόνηρος εἶ·
καὶ φιλήσω.

Χορὸς Γεροντῶν.

μὴ φιλήσῃς.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἤν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.

Χορὸς Γεροντῶν.

ἀλλὰ μὴ ὥρας ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει·

κἄς' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς, κοὐ κακῶς, εἰρημένον·
ΟΥΤΕ ΣΥΝ ΠΑΝΩΛΕΘΡΟΙΣΙΝ, ΟΥΤ' ΑΝΕΥ
ΠΑΝΩΛΕΘΡΩΝ.

Χορὸς Γυναικῶν.

ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τολοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
ἀλλὰ κοινῇ ξυσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
οὐ παρασκευαζόμεσθα τῶν πολιτῶν οὐδὲν', ὦ ̓ν-
δρες, φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἕν·
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν,
καὶ δρᾷν. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ,
εἴ τις ἀργυρίδιον
δεῖται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ', ἢ
τρεῖς, ὡς ἔσω πόλλ' ἐστὶν,
κἄχομεν βαλάντια.
κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
ὅστις ἂν νυνὶ δανείσηται, παρ' ἡ-
μῶν ἃ ̓ν λάβῃ, μηκέτ' ἀποδῷ.
ἑστιᾷν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς Καρυστίους,
ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς.
κἄστιν ἔτνος τι, καὶ
δελφάκιον ἦν τι μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὡς τὰ κρέα

ram dictum: *Neque cum perniciosissimis, neque sine perniciosissimis.*

Chor. Mul. Sed nunc tecum paciscor, me deinceps nec facturam amplius vobis, nec passuram a vobis quicquam mali: sed jam cœtu facto incipiamus una canticum. Ita nos, ô viri comparamus, ut nulli civium ne minimum quidem male dicamus: sed contra potius omnia bona et dicamus et faciamus: etenim sufficiunt præsentia hæc mala. Sed profiteatur quicunque vir aut femina pecunia eget, et accipere vult minas duas aut tres: nam plurimum est intus, nosque habemus cruminas: et si aliquando Pax exoriatur, quicunque nunc mutuabitur, is quæ a nobis acceperit nunquam reddet. Convivio autem excepturæ sumus hospites quosdam Carystios, viros bonos et fortes: et est nonnihil pultis: et porcellus erat mihi, quem mac-

tavi: sicque carnes habebitis teneras et bonas. Venite ergo in domum meam hodie: tempori autem oportet hoc facere lotos vos ipsos et liberos vestros; deinde intro ire, nec quemquam interrogare: sed recta ingredi, tanquam in domos vestras, strenue. Fortassis autem janua erit clausa.

Chor. Sen. Sed e Sparta isti legati, trahentes barbas, adveniunt, quasi paxillum, cui porcelli adligantur, circa femora habentes.

CHORUS SENUM, LEGATI LACEDÆMONIORUM, POLYCHARIDES, LYSISTRATA, CHORUS MULIERUM, CIRCUMFORANEI QUIDAM FAMULUS, ATHENIENSIS QUIDAM.

Chor. Sen. Primum quidem, ô Lacones, salvete: deinde dicite nobis quo in statu huc veneritis.

Leg. Cur vobis rem multis verbis narremus? cernere licet, quo in statu venerimus.

Chor. Sen. Papæ! huic malo intenduntur nervi perquam vehementer; gliscitque fervor pejorem in modum.

Leg. Res verbis adumbrari nequit: quid verbis opus est?

ἔξεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ
τήμερον· πρῴ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους,
αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί'· εἶτ'
ἔσω βαδίζειν· μηδ' ἔρεσθαι μηδ' ἕνα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς,
ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν, γεννικῶς.
ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

Χορὸς Γεροντῶν.

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

Χορὸς Γεροντῶν.

ΑΝΔΡΕΣ Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε.
εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν, πῶς ἔχοντες ἥκετε.

Πρ. τί δεῖ ποτ' ὔμμε πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ', ὡς ἔχοντες ἥκομες.

Χορὸς Γεροντῶν.

βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.

Πρ. ἄφατα. τί κᾱν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει

παντᾶ τις ἐλσων ἁμὶν εἰράναν σέτω.

Χορὸς Γεροντῶν.

καὶ μὴν ὁρῶ γε τούσδε τοὺς αὐτόχθονας,
ὥσπερ παλαιστὰς παῖδας, ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαιμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

Πο. τίς ἂν φράσειε, ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιΐ τοιουτοιΐ.

Χορὸς Γεροντῶν.

χ' αὕτη ξυνᾴδει χ' ἀτέρα ταύτῃ νόσῳ.
ἤπου πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

Πο. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθενῆ βινήσομεν.

Χορὸς Γεροντῶν.

εἰ σωφρονεῖτε, θαιμάτια λήψεσθ', ὅπως
τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

Πο. νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.

Πρ. ναὶ τὼ σιὼ
παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα.

Πο. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες, αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.

Πρ. ὦ Πολυχαρίδα, δεινά γ' αὖ πεπόνθαμες,
αἴ κ' εἶδον ἁμέ γ' ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.

Πο. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὖθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;

Πρ. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις.

Πο. καλῶς δὴ λέγετε· χ' ἡμεῖς τουτογί.

sed veniat quis, et quo tandem pacto voluerit, pacem nobis constituat.

Chor. Sen. Atqui et istos conspicor indigenas, tanquam luctatores pueros, a ventre rejicientes vestes, ita ut athleticum quid hic morbus videatur.

Pol. Quis indicet nobis Lysistratam, ubi sit? nam viri adsumus et nos hujuscemodi.

Chor. Sen. Et alter hic morbus alteri congruit. Numquid mane tentigo vos capit?

Pol. Immo perimus, dum hoc experimur. Quare, nisi pacem quis inter nos ocius conciliet, fieri non poterit, quin Clisthenem futuamus.

Chor. Sen. Si sapitis, vestes sumetis, ut ne quis eorum, qui Hermas truncant, vos videat.

Pol. Recte, ita me Jupiter amet, autumas.

Leg. Ita me Castores, recte omnino. Agedum amiciamur.

Pol. Salvete, ô Lacones: turpe est, quod nobis accidit.

Leg. O Polycharida, male utique nobis fuisset, si vidissent isti viri mentulas nostas erectas.

Pol. Agite, Lacones, aperte profitendum est: quare huc advenistis?

Leg. De pace legati.

Pol. Recte dicitis; et nos ob eam rem. Quidni ergo vocamus Lysistratam, quæ sola nos conciliare possit?

Leg. Ita edepol, et, si vultis, Lysistratum.

Chor. Sen. Sed nihil opus est, ut videtur, a vobis eam *evocarier*: ipsa enim, re audita, egreditur.

Pol. Salve mulier omnium fortissima: nunc te decet esse formidabilem, probam, simplicem, gravem, mitem, callidam. Nam primarii Græciæ viri, tuis illecebris capti, tibi permiserunt, et communi consilio commiserunt querelas suas.

Lys. Sed non difficile negotium est, si quis subantes eos offendat, et mutuo masculæ Veneris usu abstinentes. Sed mox scibo. Ubi est Pax? adduc primum Laconas prehensos manu, sed non dura, nec superba, neque, ut viri nostri solebant, invenuste; sed ut mulieres decet, familiariter omnino. Si tibi quis manum non dederit, mentula prehensum duc. Age tu etiam Athenienses duc istos, qua concedent parte prehensos. Vos Lacones, state huc prope me: vos autem istinc, et verba mea percipite. Mulier quidem sum: mens tamen inest mihi: et primum quidem a natura mihi inditum fuit, ut recte sentirem: tum, præceptis multis e patre meo et senioribus auditis, erudita

τι οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;
Πρ. ναὶ τὼ σιώ, κᾂν λῆτε, τὸν Λυσίστρατον.

Χορὸς Γεροντῶν.

ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.

Πολυχαρίδης.

χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινήν, ἀγαθήν, φαύλην, σεμνήν, ἀγανήν, πολύπειρον·
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴϋγγι
ξυνεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
Λυ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γε τις
ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ ἐστιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρί, μηδ' αὐθαδικῇ,
μήθ' ὥσπερ ἡμῶν ὦνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων·
ἀλλ', ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι· νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς, λοιδορῆσαι βούλομαι

κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος
βωμοὺς περιῤῥαίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπιᾶσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, (πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;)
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων, στρατεύμασιν
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.

Πο. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.

Λυ. εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
ὁ Λάκων, Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο, χὠ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων, ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο,
δῃοῦτε χώραν, ἧς ὕπ' εὖ πεπόνθατε;

Πο. ἀδικοῦσιν οὗτοι, νὴ Δί', ὦ Λυσιστράτη.

Πρ. ἀδικοῦμες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ καλός.

Λυ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἴει;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν;

sum non male. Volo autem vos communi argumento increpare, idque merito: qui, licet eadem aqua lustrali aras conspergatis, tanquam cognati, Olympiæ, Pylis, Delphis, (Quot alia memorarem loca, si vellem esse prolixior?) quum non desint barbari hostes, tamen infestis exercitibus Græcos et eorum urbes pessundatis. Communis quidem ista oratio hactenus mihi finitur.

Pol. At ego tentigine pereo.

Lys. Deinde vos Lacones, nam ad vos me convertam, nonne scitis, ut olim huc veniens Periclides Laco, Atheniensibus supplex, ad aras sedit, pallidus, in purpureo amictu, auxiliares copias petens? nam tunc vos urgebat Messena, et una Neptunus terram quatiens. At Cimon cum quatuor millibus armatis profectus universam servavit Lacedæmonem. His ab Atheniensibus acceptis beneficiis, vastatis terram, cujus talia sunt in vos merita?

Pol. Injurii sunt isti hercle, ô Lysistrata.

Leg. Injurii sumus: sed vix dici potest, quam pulcher sit hujus culus.

Lys. At putasne me vos Athenienses absoluturam culpa? nonne meministis, ut vicissim Lacones, quando servilibus tunicis induti eratis, venientes armati, multos occiderunt Thessalos, multosque Hippiæ amicos et socios, soli suppetias vobis ferentes illo die, et restituta vobis libertate, pro servili tunica populum vestrum pallio amicierunt denuo?

Leg. Nondum vidi mulierem præstantiorem.

Pol. At ego cunnum nunquam pulchriorem.

Lys. Cur ergo, quum tam multa et præclara merita vestra exstent, pugnatis, et non desistitis a malitia? cur non reconciliamini? age, quid obstat?

Leg. Nos quidem volumus, si quis nobis encyclum istud reddere velit.

Lys. Quodnam, ô bone?

Leg. Pylum, ut dudum eam flagitamus et captamus.

Pol. Illud quidem vobis nunquam eveniet, per Neptunum juro.

Lys. Concedite illis, ô boni.

Pol. Postea quamnam movebimus?

Lys. Aliud reposcite pro isto castellum.

Pol. Perii! date igitur nobis hunc Echinuntem primo, et Maliensem sinum pone adjacentem, et Megarica Crura.

Leg. Non edepol omnia, ô insane.

Lys. Sinite, ne contende de Cruribus.

Pol. Jam exuta veste nudus arare volo.

Leg. At pol ego stercus convehere quamprimum.

Lys. Ubi pax vobis reconciliata fuerit, istuc facietis. Sed si de pace vobis constat sententia, deliberate, et socios adeuntes rem cum iis communicate.

Pol. Nam quos, ô bona, socios? arrigimus. Annon idem nostris sociis videbitur, omnibus futuendum esse?

Leg. Sic edepol meis.

Πρ. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
Πο. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
Λυ. τί δῆθ', ὑπηργμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν,
μάχεσθε, κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοὐμποδών;
Πρ. ἁμές γε λῶμες, αἴ τις ἁμὶν τοὔγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν.
Λυ. ποῖον, ὦ 'τάν;
Πρ. τὰν Πύλον,
ὥσπερ πάλαι δεόμεσθα, καὶ βλιμάδδομες.
Πο. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
Λυ. ἄφετ', ὦ 'γάθ', αὐτοῖς.
Πο. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
Λυ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
Πο. τὸ δεῖνα, τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα, καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ Μεγαρικὰ Σκέλη.
Πρ. οὐ τὼ σιώ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λισσάνιε.
Λυ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ Σκελοῖν.
Πο. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
Πρ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα πρᾶτα ναὶ σιώ.
Λυ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε, καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
Πο. ποίοισιν, ὦ 'τάν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταυτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν,
βινεῖν ἅπασι;
Πρ. τοῖσι γοῦν, ναὶ τὼ σιώ,

ἁμοῖσι.

Πο. καὶ γὰρ, ναὶ μὰ Δία, Καρυστίοις.

Λυ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν, ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε·
κᾆπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
ἄπεισ' ἕκαστος.

Πο. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

Πρ. ἄγ' ὅπα τὺ λῇς.

Πο. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.

Χορὸς Γυναικῶν.

στρωμάτων δὲ ποικίλων, καὶ χλανιδίων, καὶ ξυστίδων,
καὶ χρυσίων, ὅσ' ἐστὶν ἐμοὶ,
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισὶν, ὁπόταν τε θυγάτηρ
τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,
καὶ μηδὲν οὕτως
εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
χ' ἅ τ' ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν, σκοπῶν, εἰ μή
τις ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἐστι, βόσκει δ' οἰκέτας,
καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,

Pol. Immo hercle Carysitis.

Lys. Recte dicitis. Nunc curate ut puri sitis, ut nos mulieres in arce convivio vos excipiamus de illis quæ in cistis habemus. Jusjurandum et fidem illic invicem date, deinde uxore sua accepta, vestrûm unusquisque abibit.

Pol. Sed eamus quam citissime.

Leg. Duc quo tu vis.

Pol. Ita hercle, quam celerrime.

Chor. Mul. Stragulas vestes et lænas, et xystidas, et aurea vasa, quidquid est mihi, sine invidia volo omnibus præbere, ut ferant suis liberis, si quando alicujus filia canistrum in sacris gestet. Omnibus vobis dico, ut sumatis nunc de meis opibus e domo mea, et nihil tam bene obsignatum esse, quin ceram revellatis, et quæ intus condita sunt auferatis. Sed qui omnia circumspexerit, nihil videbit, nisi quis vestrûm acutius cernit,

quam ego. Si vero alicui cibus deest, quo vernas et parvulam sobolem numerosam pascat, licet a me sumere contritas fruges at est panis unius chœnicis, aspectu valde magnus. Quisquis igitur vult pauperum, eat in domum meam saccos habens et peras, accepturus fruges: Manes autem servus meus eis indet. Verumtamen ad januam meam ne quis accedat, prædico: sed caveat canem.

Circ. Aperi januam.

Fam. Nonne vis loco cedere? Vos, quid sedetis? Num vultis, ut ego lampade hac vos comburam? molesta est hæc statio.

Circ. Non recedam.

Fam. Sed si omnino id faciendum est, ut vobis gratificemur, durabimus.

Circ. Et nos tecum una durabimus.

Fam. Nonne abitis? Male erit vestris capillis et flebitis largiter. Non abitis, ut Lacones ex ædibus quiete abeant rerum omnium saturi?

Ath. Quid. Nunquam equidem vidi tale convivium. Faceti utique erant Lacones: nos autem in vino convivæ sapientissimi.

Chor. Sen. Recte autumas, quia sobrii insanimus. Quod si Athenienses me audient, madidi semper obibimus legationes

ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
πυρίδια λεπτὰ μὲν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
ἰδεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται
τῶν πενήτων, ἴτω
εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων καὶ κωρύκους· ὡς
λήψεται πυρούς· ὁ Μανῆς δ' αὐτοῖς οὑμὸς ἐμβαλεῖ.
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν,
ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Αγ. ἄνοιγε τὴν θύραν.

Θε. οὐ παραχωρεῖν θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

Αγ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'.

Θε. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾷν,
ὑμῖν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν.

Αγ. χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσαμεν.

Θε. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιτ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

Αθ. τις. οὔπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ.
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

Χορὸς Γεροντῶν.

ὀρθῶς γ', ὅτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,

μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ', ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν, οὐκ ἀκούομεν·
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν.
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταυτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μέν γε τις
ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἄν, καὶ προσεπιωρκήσαμεν.

Θε. ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταυτόν. οὐκ ἐῤῥήσετ', ὦ μαστιγίαι;

Αγ. νὴ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.

Πρ. ὦ Πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γα, κᾀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναίως τε, κῆς ἡμᾶς ἅμα.

Πο. λαβὲ δὴ σὺ τὰς φυσαλλίδας, πρὸς τῶν θεῶν,
ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.

Πρ. ὅρμαον
τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμοσύνα,
τάν τ' ἐμὰν Μῶαν, ἅτις
οἶδεν ἄμμε, τώς τ' Ἀσαναίως·
ὄκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρόκροον θείκελοι
ποττὰ κᾶλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων·
ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
ἆγεν, ᾇπερ τὼς κάπρως
θάγοντας οἴω τὸν ὀδόντα. πολὺς δ'
ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσει,

ubicunque. Nunc enim si quando Lacedæmonem venimus sicci, statim circumspicimus, ecquid turbare possimus. Itaque quid dicant, non audimus: quæ vero non dicunt, hæc suspicamur perperam: et nuntiamus non eadem de iisdem rebus. At nunc omnia placuerunt, ut si quis contaret Telamonis, quum cantare debuisset scolion Clitagoriæ, tamen laudaremus, et insuper pejeraremus.

FAM. Sed isti rursus huc conveniunt. Nonne facessitis, verberones?

CIRC. Ita hercle: jam enim intus egrediuntur convivæ.

LEG. O Polycharida, cape tibias, ut ego tripudiem et canam lepide in Athenienses et nos simul.

POL. Quin tu cape tibias, per deos obsecro: nam nihil me magis oblectat, quam si vos saltantes conspicer.

LEG. Excita, ô Mnemosyne, juvenes hosce, et meam Musam, quæ nostra et Atheniensium præclara facta novit: quando hi quidem ad Artemisium, diis similes, impetum fecerunt in naves hostiles, et Medos vicerunt. Nos vero Leonidas ducebat, tanquam apros, exacuentes dentem: plurima autem circa ora spu-

ma efflorescebat, plurimaque simul defluebat cruribus. Erant enim viri Persæ numero non pauciores, quam arena. Silvarum potens Diana venatrix, huc ades, virgo diva, ad fœdus nostrum ut concordiam nostram diu tuearis, utque jam deinceps amicitia permaneat facilis, inito fœdere: et astutiam vulpinam missam faciamus: ô huc ades, ô venatrix virgo.

Lys. Agite nunc rebus bene peractis ceteris, abducite istas, ô Lacones; has autem, vos: vir apud mulierem, et mulier, stet apud virum. Et deinde ob felicem rerum successum, choreis in deorum honorem ductis, caveamus deinceps rursus peccare.

Chor. Athen. Adduc chorum, adduc etiam Gratias: præterea Dianam advoca; advoca etiam geminum Dianæ, chori ducem, Pæanem benignum: advoca Nysium, cui cum Mæna-

πολύς δ' ἅμα
καὶ καττῶν σκελῶν ἵετο.
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως,
τὰς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.
ἀγρότερ' Ἄρταμι σηροκτόνε,
μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
ποττὰς σπονδάς, ὡς
συνέχῃς πολὺν ἄμμε χρόνον·
νῦν δ' αὖ
φιλία δ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς συνθήκαις·
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
παυσαίμεθ'. ὦ
δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
κυναγὲ παρσένε.

Λυ. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες· τάσδε τε
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα· κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς ξυμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν, εὐλαβώμεθα
τολοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

Χορὸς Ἀθηναίων.

προσαγε χορόν· ἔπαγε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον, ἰήϊον,
εὔφρον'· ἐπὶ δὲ Νύσιον,
ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχειος ὄμμασι
δαίεται·

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε
πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν.
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπὶ μάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων.
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ,
ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί·
εὐοῖ, εὐοῖ. εὐαὶ, εὐαί.
Λάκων, πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
ἐπὶ νέᾳ νέαν.

Χορὸς Λακώνων.

Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα Μῶα,
μόλε Λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν
κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν,
καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη,
ὢ εἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνιῶμες,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι,
καὶ ποδῶν κτύπος·
ἇτε πῶλοι δ' αἱ κόραι
πὰρ τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἐγκονιῶσαι·

dibus oculi sunt flagrantes: Jovemque igni coruscum, et conjugem venerandam advoca beatam: deinde vero deos, quibus testibus utemur non obliviosis circa magnanimam pacem, quam fecit diva Cypris. Alalæ io Pæan, tollite vos sublimes, io! tanquam victoria potiti, io! Euœ, euœ; Euæ, euæ. Lacon, tu jam profer cantilenam novam post novam.

CHOR. LAC. Taygetum amabilem relinquens, rursus veni Musa Lacæna, venerandum nobis celebrans Amyclarum deum, et Chalciœcam Minervam, Tyndaridasque fortes, qui ad Eurotam ludunt. Eia naviter ingredere, ô eia, leviter quatiens, ut Spartem celebremus, cui deorum chori sunt curæ, et pedum strepitus: puellæ vero propter Eurotam, ut pulli equini, subsultant; crebro pedum pulsu festinantes, comasque quassant, tan-

quam Bacchæ thyrsis ludentes. Præit autem Ledæ filia casta, dux chori pulchra. Sed age manu fluxos capillos implica vittæ, et pedibus salta, salta ut cerva: plausum simul fac choreis utilem, et divarum fortissimam Chalciœcam celebra, bellatricem.

ταὶ δὲ κόμαι σείονθ', ᾇπερ Βακχᾶν
 θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν·
 ἁγῆται δ' ἁ Λήδας παῖς
 ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
ἀλλ' ἄγε, κόμαν παραμπύκιδδέ τε
χερὶ, ποδοῖν τε πάδη, πάδη,
ᾇ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἅμα ποί-
 η χορωφελέταν·
καὶ τᾶν σιᾶν δ' αὖ τὰν κρατίσταν
 Χαλκίοικον ὕμνει,
 τὰν παμμάχον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ Εὐριπίδου κηδεστής.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.
ΚΗΡΥΞ.
ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ARISTOPHANIS

THESMOPHORIAZUSÆ.

MNESILOCHUS, EURIPIDES, FAMULUS AGATHONIS, AGATHO, CHORUS AGATHONIS.

Mnes. O Jupiter! quando tandem hirundo apparebit? perdet me homo, in orbem me circumducens a matutino usque tempore. Licetne vero, priusquam lien mihi excutiatur, percontari te, quo me ducis, ô Euripides!

Eur. Sed non audire te oportet omnia, quæ statim præsens videbis.

Mnes. Quid ais? iterum memora. Non oportet me audire?

Eur. Non, si quæ statim visurus es.

Mnes. Neque ergo videre me oportet?

Eur. Non, si quæ auditurus es.

Mnes. Quidnam mihi suades? attamen scite loqueris. Scilicet, ut censes, nec audiendum, nec videndum mihi est.

Eur. Utriusque enim horum diversa est natura. Aliud est *non videre*, aliud est *non audire*: hoc scias.

Mnes. Quomodo aliud?

Eur. Ita hæc olim discreta fuerunt. Etenim æther, quum

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΓΑΘΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

Μν. Ω ΖΕΥ, χελιδὼν ἄρα πότε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῆ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ 'ὐριπίδη;
Ευ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς.
Μν. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;
Ευ. οὐχ', ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾷν.
Μν. οὐδ' ἄρ' ὁρᾷν δεῖ μ';
Ευ. οὐχ', ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
Μν. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν, οὔθ' ὁρᾷν.
Ευ. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στιν ἡ φύσις,
τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾷν· εὖ ἴσθ' ὅτι.
Μν. πῶς χωρίς;
Ευ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,

καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ, πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ·
ἀκοὴν δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.

Μν. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ.
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἷόν τι που 'στὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι;

Ευ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

Μν. πῶς ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις, ὅπως
ἔτι προσμάθω, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;

Ευ. βάδιζε δευρὶ, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

Μν. ἰδού.

Ευ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο;

Μν. νὴ τὸν Ἡρακλέα,
οἶμαί γε.

Ευ. σίγα νῦν.

Μν. σιωπῶ τὸ θύριον.

Ευ. ἄκου'.

Μν. ἀκούσω, καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.

Ευ. ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει,
ὁ τραγῳδοποιός.

Μν. ποῖος οὗτος ὡ'γάθων;

Ευ. ἔστιν τις Ἀγάθων---

Μν. μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;

Ευ. οὔκ· ἀλλ' ἕτερός τις. οὐχ ἑώρας πώποτε;

Μν. μῶν ὁ δασυπώγων;

Ευ. οὐχ ἑώρας πώποτε;

primum secerni cœpit, et animalia in se gignere motu prædita, quo quidem cernere oportet, primum fabricavit oculum, instar Solis rotæ: auditus vero infundibula, aures perforavit.

MNES. Propter infundibulum ergo neque audio, neque video. Gaudeo hercle me hæc didicisse. Quantum est cum sapientibus conversari!

EUR. Multa talia discere possis a me.

MNES. Utinam ergo præter bona ista excogitare queas, qua nam ratione adhuc addiscam, non esse claudum cruribus!

EUR. Accede huc et adhibe mentem.

MNES. Ecce.

EUR. Viden' ostiolum hoc?

MNES. Sic hercle opinor.

EUR. Tace nunc.

MNES. Taceo ostiolum.

EUR. Ausculta.

MNES. Auscultabo et tacebo ostiolum.

EUR. Hîc habitat inclytus ille Agatho, tragicus poëta.

MNES. Qualis est iste Agatho?

EUR. Est quidam Agatho---

MNES. Num niger ille et robustus?

EUR. Non: sed alius quis. Nunquamne vidisti?

MNES. An barbatus ille?

EUR. Nunquamne vidisti?

MNES. Haud hercle vero, quod quidem sciam.

EUR. Atqui præcidisti tu eum: sed non noveras forsan. Sed procul deliteamus, quia foras egreditur famulus quis ejus, ignem gerens et ramos myrteos: sacrificaturus videtur pro felici carminum elaboratione.

FAM. Favete linguis, omnis populus, ore compresso. Versatur enim intra heriles ædes Musarum sacer cœtus cantica modulans. Compescat autem ventos tranquillus æther, fluctusque maris non resonet cœruleus.

MNES. Bombax.

EUR. Tace: cur loqueris?

FAM. Volucrum genus omne somno quiescat, agrestiumque ferarum per silvas vagantium pedes ne solvantur.

MNES. Bombalobombax.

FAM. Nam constituit suaviloquus Agatho, antistes noster---

(MNES. An pædicari?

FAM. Quis vocem emisit?

MNES. Tranquillus æther.)

FAM. Statumina pangere, dramatis exordia: curvat vero novas testudines versuum: et alios quidem tornat, aliorum con-

Μν. μὰ τὸν Δί', οὔ τοί γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
Ευ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ'· ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυῤῥίνας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
Θε. εὔφημος πᾶς ἔστω λεὼς,
στόμα συγκλείσας. ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ·
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν.
Μν. βομβάξ.
Ευ. σίγα. τί λέγεις;
Θε. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων.
Μν. βομβαλοβομβάξ.
Θε. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πρόμος ἡμέτερος - - -
Μν. μῶν βινεῖσθαι;
Θε. τίς ὁ φωνήσας;
Μν. νήνεμος αἰθήρ.
Θε. δρυόχους τιθέναι, δράματος ἀρχάς·
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν·
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλέει,

καὶ χοανεύει - - -

Μν. καὶ λαικάζει.

Θε. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;

Μν. ὃς ἕτοιμος σοῦ, τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς. διὰ τοῦ θριγκοῦ
ξυγγογγυλίσας, καὶ ξυστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.

Θε. ἦπου νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστὴς, ὦ γέρον;

Ευ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν· σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.

Θε. μηδὲν ἱκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος, κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύραισι πρὸς τὸν ἥλιον.

Μν. τί οὖν ἐγὼ δρῶ;

Ευ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.
ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;

Μν. νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

Ευ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

Μν. ποῖόν τι;

Ευ. τῇδε θημέρᾳ κριθήσεται,
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

Μν. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν, οὔτε Βουλῆς ἔσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.

Ευ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.

glutinat membra: gnomas effingit: nomina commutat rebus: in modum ceræ versus liquat, et rotundat, et in forma fundit.

MNES. Et clunem agitat.

FAM. Quis rusticus septis appropinquat?

MNES. Qui paratus est tibi et poëtæ illi suaviloquo, perforato septo, rotundatum hunc penem et contortum in culi formam fundere.

FAM. Mirum, ni, quum juvenis esses, valde fueris protervus, ô senex.

EUR. O bone, hunc quidem jube valere: tu vero Agathonem huc mihi evoca omni studio.

FAM. Non est quod me roges: nam ipse egredietur illico, quippe qui carmina modulari occipit. Hieme enim flectere strophas non est facile, nisi quis foras progrediatur in solem.

MNES. Quid igitur agam?

EUR. Opperiredum: nam egreditur. O Jupiter, quid me facere cogitas hodie?

MNES. Per Jovem, percontabor hominem, quid hoc rei sit. Quid gemis? quid gravaris? clam me non decet te habere, qui sis gener meus.

EUR. Est malum mihi magnum præparatum.

MNES. Quodnam?

EUR. Hodie decernetur, vivatne adhuc, an perierit Euripides.

MNES. Et quomodo? si quidem nunc neque in foris jus dicitur, nec Senatûs est consessus, quia tertius est dies, Thesmophoriorum medius.

EUR. Hoc ipsum nimirum exitio mihi futurum præsagit

mihi animus. Insidias enim struxerunt mihi mulieres, et in Dearum ædem convenerunt hodie, in perniciem meam deliberaturæ.

MNES. Quam ob causam?

EUR. Quia in tragœdiis eas traduco, et convicia illis dico.

MNES. Per Neptunum et Jovem merito hoc tibi evenerit. Sed, quum hæc ita comparata sint, quid habes quod contra machineris?

EUR. Agathoni poëtæ tragico si persuasero, ut Thesmophoria adeat.

MNES. Quid facturus, quæso?

EUR. Ut verba faciat in mulierum concilio, et quæ in rem meam sint pro me dicat.

MNES. Utrum palam, an clam?

EUR. Clam, stola muliebri indutus.

MNES. Lepidum hercle inventum, et a tuo more minime alienum. Fallaciarum enim nostra est palma.

EUR. Tace.

MNES. Quid rei est?

EUR. Egreditur Agatho.

MNES. Et qualis ille est?

EUR. Is est, qui nunc advehitur.

MNES. Profecto cœcus sum: non enim video virum ullum hîc præsentem: at Cyrenen video.

EUR. Tace; jam enim, ut carmina moduletur, se comparat.

MNES. Formicinas semitas, aut quid aliud flebili voce cantillabit?

AG. Sacram Inferis Deabus accipientes facem, puellæ, cum libera patria, choros agitate, et clamorem tollite.

αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

Μν. τιὴ τί δή;

Ευ. ὅτιὴ τραγῳδῶ, καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

Μν. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία, δίκαι' ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;

Ευ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν.

Μν. τί δράσοντ'; εἰπ' ἐμοί.

Ευ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ, χ' ἃν δέῃ
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μν. πότερα φανερὸν, ἢ λάθρα;

Ευ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.

Μν. τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Ευ. σίγα.

Μν. τί δ' ἔστιν;

Ευ. ὡ'γάθων ἐξέρχεται.

Μν. καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος;

Ευ. οὐκκυκλούμενος.

Μν. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα· Κυρήνην δ' ὁρῶ.

Ευ. σίγα· μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

Μν. μύρμηκος ἀτραποὺς, ἢ τί διαμινύρεται;

Αγ. ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
πατρίδι χορεύσασθαι βοάν.

Χο. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νῦν.
εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

Αγ. ἄγε νυν ὅπλιζε, Μοῦσα,
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.

Χο. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

Αγ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι-
σι κόραν ἀείσατ' Ἄρ-
τεμιν ἀγροτέραν.

Χο. ἕπομαι κλήζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς,
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

Αγ. Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
διανεύματα Χαρίτων.

Χο. σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν,
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων,
ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός·
ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.
χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς.

Μν. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον,

Chor. Cuinam deorum, dic age, festum hoc celebratur? facile enim animum induco deos colere.

Ag. Age nunc instrue, Musa, aureo arcu insignem Phœbum, urbis qui condidit mœnia in Simoëntide terra.

Chor. Salve, festivissimis canticis celebrate Phœbe: qui musicis in certaminibus sacrorum præmiorum honoribus excellis.

Ag. Et nemorosis in montibus degentem virginem laudate, Dianam silvestrem.

Chor. Celebrare et beatam prædicare pergo venerandam Latonæ prolem, Dianam integram.

Ag. Latonamque, et pulsus Asiaticæ citharæ, a pede nunc discrepantes, nunc ei respondentes rhythmo, ad quos moventur Phrygiæ Gratiæ.

Chor. Veneror Latonamque reginam, citharamque matrem hymnorum, probato masculo clamore, per quem fulgor emicat divinis ex oculis, et per nostram subitam vocem: quorum gratia regem Phœbum laudibus orna. Salve Latonæ fili beate.

Mnes. Quam dulce melos, ô venerandæ Genetyllides, et

effeminatum, et blandius lasciviusque quibusvis osculis, ita ut audienti mihi podicem ipsum subierit titillatio! Et te, ô adulescens, Æschyli verbis in Lycurgo interrogare volo. Cujas est effeminatus iste? quæ patria? quæ stola? quæ confusio vitæ? Quid barbito rei est cum crocota? quid lyræ cum redimiculo? quid palæstrica ampulla et strophium? quam non conveniunt! quænam est speculi et ensis societas? quisnam vero ipsus es, adulescens? num vir es? at ubi penis? ubi læna? ubi viriles calcei? an vero femina? ubi igitur papillæ? quid ais? quid taces? Sed utique ex cantu conjecturam de te faciam, siquidem ipse non vis dicere.

Ag. O senex, senex, invidiæ quidem convicium audivi; sed dolore[1] non affectus sum. Ego autem vestem, pro iis quæ animo meditor, gero. Poëtam enim oportet fabularum, quas facit, argumentis convenientes adsciscere mores. Ac primo quidem muliebres quando quis facit fabulas, muliebrium morum corpus ipsum poëtæ particeps esse oportet.

Mnes. Equum igitur agitas, quum Phædram facis.

Ag. Viriles autem si quis faciat, virile istud corpori inest ipsi. At quæ natura non habemus, illa demum imitando studemus adsequi.

Mnes. Ergo quum Satyros facies, voca me, ut opera mea te adjuvem pone stans arrecto veretro.

Ag. Præterea illepidum est poëtam videre, agrestis qui sit et

καὶ μανδαλωτόν· ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργίας, ἔρεσθαι βούλομαι.
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
μέλει κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

Αγ. ὦ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ τὸν ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

Μν. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς.

Αγ. ἀνδρεῖα δ' ἂν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'· ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

Μν. ὅταν Σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμὲ,
ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.

Αγ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν

ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ᾽ ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος, κἀνακρέων ὁ Τήϊος,
κἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε, καὶ διεκλῶντ᾽ Ἰωνικῶς·
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπέσχετο.
διὰ τοῦτ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ καὶ καλ᾽ ἦν τὰ δράματα.
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

Μν. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ·
ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ.
ὁ δ᾽ αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.

Αγ. ἅπασ᾽ ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα.

Μν. πῶς, πρὸς τῶν θεῶν;

Ευ. παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ᾽ ἠρχόμην ποιεῖν.

Μν. μὰ τὸν Δί᾽, οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.

Ευ. ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκ᾽ ἦλθον, ἔα μ᾽ εἰπεῖν.

Μν. λέγε.

Ευ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.

Αγ. τοῦ χρείαν ἔχων;

Ευ. μέλλουσί μ᾽ αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

Αγ. τίς οὖν παρ᾽ ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;

Ευ. ἡ πᾶσ᾽· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα

hirsutus. Considera porro Ibycum illum et Anacreontem Teïum, et Alcæum, qui harmoniæ venustatem conciliarunt, mitras gestasse, et molliter, Ionum more, saltasse. Phrynichus quoque, de hoc enim certe audivisti, et ipse pulcher erat, et pulchris induebatur vestibus: idcirco utique et pulchra erant ejus dramata. Necesse enim quemlibet paria naturæ suæ facere.

MNES. Propterea utique Philocles, qui turpis est, turpia facit: Xenocles autem, qui malus est, mala facit: porro Theognis, qui frigidus est, frigida facit.

AG. Necesse omnino. Quare, quum illud nossem, corpus meum curavi diligenter.

MNES. Quomodo obsecro?

EUR. Desine latrare. Namque ego istuc ætatis talis eram, quando incepi fabulas facere.

MNES. Tibi hercle non invideo educationem tuam.

EUR. Sed cujus gratia veni, sine me dicere.

MNES. Dic.

EUR. Agatho, sapientis est viri, si quis paucis verbis multa scite complecti possit. Ego vero nova calamitate percussus supplex ad te venio.

AG. Quanam re indigens?

EUR. Constituerunt mulieres me perdere hodie in festo Thesmophoriorum, quia ipsis male dico.

AG. Quodnam igitur a nobis est auxilium tibi?

EUR. Maximum. Nam si inter mulieres, clam eas, sedeas ita

ut mulier esse videaris, causamque meam dilucide agas, servabis me. Solus enim condigne pro me dicere queas.

Ag. Quidni vero ipse causam tuam dicis præsens?

Eur. Dicam tibi. Primum quidem noscor: deinde canus sum, et barbam habeo. Tu vero formoso es vultu, candidus, rasus, muliebri voce, delicatus, specie decora.

Ag. Euripides—

Eur. Quid est?

Ag. Fecistin' aliquando hunc versum? *Jucundum tibi est lucem intueri: patri vero id non jucundum putas*?

Eur. Equidem.

Ag. Ne igitur speres tuum malum nos subituros esse: nam insaniremus utique. Sed ipse quod tuum est, eo quo par est animo feras. Calamitates enim non dolos struendo ferre nos æquum est, sed patiendo.

Mnes. Enimvero tu, impudice, latiorem culum habes, non dicendo, sed patiendo.

Eur. Quid vero causæ est cur illuc ire formides?

Ag. Pejori exemplo periturus essem, quam tu.

Eur. Quidum?

Ag. Qui? quia viderer mulierum opera nocturna clepere, et surripere muliebrem Venerem.

ἐν ταῖς γυναιξὶν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνὴ,
ὑπεραποκρίνῃ μοῦ σαφῶς, σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

Αγ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

Ευ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι.
ἔπειτα πολιός εἰμι, καὶ πώγων' ἔχω·
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

Αγ. Εὐριπίδη---

Ευ. τί ἐστιν;

Αγ. ἐποίησάς ποτε;
ΧΑΙΡΕΙΣ ΟΡΩΝ ΦΩΣ. ΠΑΤΕΡΑ Δ' ΟΥ ΧΑΙΡΕΙΝ ΔΟΚΕΙΣ;

Ευ. ἔγωγε.

Αγ. μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν·
ἀλλ' αὐτὸς, ὅ γε σόν ἐστιν, οἰκείως φέρε.
τὰς ξυμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

Μν. καὶ μὴν σύ γ', ὦ καταπῦγον, εὐρύπρωκτος εἶ,
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

Ευ. τί δ' ἔστιν, ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

Αγ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν, ἢ σύ.

Ευ. πῶς;

Αγ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.

Μν. ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε, νὴ Δί', εἰκότως ἔχει.

Ευ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

Αγ. μὴ δόκει γε σύ.

Ευ. ὢ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

Μν. ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῷς.

Ευ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

Μν. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ'· ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.

Ευ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον.

Μν. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ';

Ευ. ἀποξυρεῖν ταδί·
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

Μν. ἀλλὰ πράττ', εἴ σοι δοκεῖ.
ἢ μὴ 'πιδοῦναι 'μαυτὸν ὤφελόν ποτε.

Ευ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν.

Αγ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.

Ευ. γενναῖος εἶ.
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

Μν. ᾤμοι.

Ευ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς.

Μν. ἀτταταῖ, ἀτατταταῖ.

Mnes. Ecce vero *clepere!* immo hercle pædicari. Sed, ita me Jupiter servet, speciosus est prætextus.

Eur. Quid igitur? faciesne quæ te rogo?

Ag. Neutiquam hoc credas.

Eur. O me infelicissimum! ut periit Euripides!

Mnes. O amicissime, ô gener, ne tibi desis.

Eur. Quanam igitur ratione me expediam?

Mnes. Hunc quidem longum flere jube: me vero, ad quodcunque vis, utere.

Eur. Age igitur, quoniam tute ipsum tradis mihi, exue hanc vestem.

Mnes. Ecce, humi jacet. Sed quid me facere cogitas?

Eur. Radere hanc barbam; inferiorum vero partium pilos adurere.

Mnes. Fac ergo, si tibi videtur; vel tradere meipsum tibi non debebam unquam.

Eur. Agatho, sine novaculis nunquam deprehenderis: unam igitur nobis nunc commodo.

Ag. Sume ipse ex hac theca.

Eur. Liberalis es. Tu vero sede: infla buccam dextram.

Mnes. Hei mihi!

Eur. Quid clamitas? paxillum ori tibi indam, ni taceas.

Mnes. Attatæ, attatæ!

EUR. Heus tu, quo curris?

MNES. Ad Eumenidum fanum: non enim, per Cererem, hic manens secandum me præbebo.

EUR. Nonne ridiculus eris semiraso capite?

MNES. Parum id curo.

EUR. Per deos obsecro, nequaquam prodideris me: huc accede.

MNES O me infelicem!

EUR. Immotus sede, et erige caput. Quo te vertis?

MNES. Mu, mu.

EUR. Quid mussitas? omnia belle peracta sunt.

MNES. Væ misero mihi! levis ergo militabo.

EUR. Animo liquido et tranquillo es: nam formosus videberis omnino. Vin' ipse te spectare?

MNES. Si tibi ita placet, speculum affer.

EUR. Viden' teipsum?

MNES. Non meherole, sed Clisthenem.

EUR. Surge, ut pilos tibi aduram; et inclina te.

MNES. Hei mihi misero! porcellus fiam.

EUR. Adferat huc aliquis intus facem vel lucernam. Inclina te: caudæ cave nunc extremæ.

MNES. Curabo id hercle. At vero uror. Heu me miserum! aquam, aquam, vicini, priusquam podex suppetias ferat ad flammam restinguendam.

EUR. Bono animo es.

MNES. Qui bono animo sim, flamma ambustus?

Ευ. οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;

Μν. εἰς τὸ τῶν Σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρά γ', ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος.

Ευ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει,
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;

Μν. ὀλίγον μέλει μοι.

Ευ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν.
προδῷς με. χώρει δεῦρο.

Μν. κακοδαίμων ἐγώ.

Ευ. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν, κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει;

Μν. μῦ, μῦ.

Ευ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

Μν. οἴ μοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

Ευ. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεάσασθαι σαυτόν;

Μν. εἰ δοκεῖ, φέρε.

Ευ. ὁρᾷς σεαυτόν;

Μν. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένην.

Ευ. ἀνίστατ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.

Μν. οἴ μοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

Ευ. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.

Μν. ἐμοὶ μελήσει, νὴ Δία· πλήν γ' ὅτι καόμαι.
οἴ μοι τάλας. ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες,
πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός.

Ευ. θάῤῥει.

Μν. τί θαῤῥῶ καταπεπυρπολημένος;

Ευ. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας.

Μν. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

Ευ. μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.

Μν. οἰμώξετ' ἄρ', εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.

Ευ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς.
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτοῒ
καὶ στρόφιον. οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

Αγ. λαμβάνετε, καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ.

Μν. τί οὖν λαβῶ;

Αγ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.

Μν. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

Αγ. ξύζωσον ἀνύσας.

Μν αἶρε νῦν στρόφιον.

Ευ. ἰδού.

Μν. ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.

Ευ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.

Μν. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Ευ. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτήδεια πάνυ.

Μν. ἆρ' ἁρμόσει μοι;

Αγ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.

Ευ. φέρ' ἔγκυκλον.

Αγ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

Ευ. ὑποδημάτων δεῖ.

Αγ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.

Μν. ἆρ' ἁρμόσει μοι;

Eur. Sed nihil tibi amplius molestiæ reliquum est: plurimus enim tibi labor exantlatus est.

Mnes. Heu, heu, fuliginem! ambusta mihi omnia sunt circa podicem.

Eur. Istuc ne cures: illum enim alius quis spongia absterget.

Mnes. Utique flebit, si quis podicem meum abluerit.

Eur. Agatho, quandoquidem operam tuam mihi invides, at saltem pallam hancce commoda nobis et strophium: non enim dices te istis carere.

Ag. Sumite et utimini, lubens concedo.

Mnes. Quid igitur sumam?

Ag. Crocotam primum sume et indue.

Mnes. Per Venerem, suavem spirat odorem mentulæ.

Ag. Præcinge illum celeriter.

Mnes. Cedo nunc strophium.

Eur. Ecce.

Mnes. Age nunc indue ornamenta cruribus meis.

Eur. Vittis opus est et mitra.

Ag. En galericulum, quod ego noctu gesto.

Eur. Quin et hercle perquam commodum est.

Mnes. Mihine aptum erit?

Ag. Immo edepol optime habet.

Eur. Cedo encyclum.

Ag. Hoc sume e lectulo.

Eur. Calceis opus est.

Ag. Hos meos sume.

Mnes. An apti mihi erunt?

Eur. Quidni? num laxos gestare amas?

Ag. Tu hoc ipse videas. Sed quandoquidem omnia habes, quorum tibi opus est, intro aliquis quam citissime me vehat.

Eur. Vir quidem hic nobis speciem mulieris utique præ se fert. At quum loqueris, fac ut vocis sono mulierem imiteris bene et verisimiliter.

Mnes. Id conabor.

Eur. Vade igitur.

Mnes. Non hercle, nisi juraveris mihi----

Eur. Quidnam?

Mnes. Te servaturum esse me omnibus modis, si quid mihi accidat mali.

Eur. Juro igitur per Ætherem, domicilium Jovis.

Mnes. Quid potius quam per Hippocratis contubernium?

Eur. Juro igitur per omnes funditus deos.

Mnes. Memento igitur hoc: mens juravit, non vero lingua. Hanc jurejurando minime obstringere volo.

(*Auditur mulierum acclamatio: mutata scena templum conspicitur.*)

Eur. Abi propere celeriter. Nam concionis signum in Thesmophorio apparet: ego vero abibo.

Mnes. Huc age Thratta, sequere. O Thratta, vide, ardentibus facibus quanta ascendat fuligo. Sed, ô perpulchræ Thesmophoræ, recipite me bonis avibus, et huc, et hinc rursus domum. O Thratta, cistam de capite depone, et deinde exime placentam,

Ευ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν;
Αγ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'. ἀλλ', ἔχεις γὰρ ὧν δέει,
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.
Ευ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ, καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς.
Μν. πειράσομαι.
Ευ. βάδιζε τοίνυν.
Μν. μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοὶ - - -
Ευ. τί χρῆμα;
Μν. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
Ευ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.
Μν. τί μᾶλλον, ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
Ευ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
Μν. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
(ὀλολύζουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται.)
Ευ. ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι.
Μν. δεῦρο νῦν, ὦ Θρᾶττ', ἕπου.
ὦ Θρᾶττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο, καὶ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾶττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε

τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
καὶ Περσέφαττα, πολλὰ πολλάκις κις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν· εἰ δὲ μὴ ἀλλὰ νῦν λαθεῖν.
καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κᾀβελτέρου,
καὶ πρὸς φάλητα νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ, ποῦ καθίζωμαι 'ν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θρᾷττ', ἐκποδών.
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Κη. ΕΥΦΗΜΙΑ ἔστω,
εὐφημία ἔστω.
εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν,
τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ,
καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ,
καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, τῇ Γῇ,
καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν,
ἐκκλησίαν τήνδε καὶ ξύνοδον τὴν νῦν
κάλλιστα κᾄριστα ποιῆσαι·
πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων,
τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς,
καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν τ' ἀγορεύουσαν

ut eam sumam et libem Deabus. Domina valde honorata, cara Ceres, et Proserpina, da mihi, ut multa sæpe tibi libare queam: sin minus, at nunc, saltem lateam: utque filiæ meæ cunnus virum nanciscatur divitem, quamvis stolidum et insipientem, et ad mutonem adtentam habeat animi mentem. Ubi, ubi sedere potero loco commodo, oratores ut audiam? tu vero, ô Thratta, hinc facesse: servis enim non licet concioni interesse.

PRÆCO, CHORUS MULIERUM THESMOPHORIA CELEBRANTIUM, MULIERES QUÆDAM, MNESILOCHUS, CLISTHENES.

PRÆC. Favete linguis, favete linguis. Vota facite Thesmophoris, Cereri et Proserpinæ, et Pluto, et Calligeniæ, et juvenum altrici Terræ, et Mercurio, et Gratiis, ut concio hæc et concilium præsens pulcherrime et optime habeatur, multumque

prosit urbi Atheniensium, et feliciter nobis ipsis vertat; et ut, quæ præclaris factis et orationibus merebitur quam optime de populo Atheniensium et mulieribus, ea vincat: hæc precamini et vobis ipsis bona. Io Pæan, io Pæan, io Pæan: gaudeamus.

CHOR. Hæc fieri optamus, et deorum genus precamur, ut ad has preces appareant læti. Jupiter magni nominis, et aurea lyra decore, Delum qui colis sacram; et tu omnium victrix virgo, cæsia oculos, auream quæ vibras hastam, quæque urbem habitas florentissimam, huc veni: et multi nominis, ferarum interfectrix puella, pulchræ Latonæ germen: tuque marine venerande Neptune, maris rector, relicto piscoso turbinibusque agitato Nerei penetrali; marinæque puellæ et Nymphæ montivagæ. Aurea quoque lyra accinat precibus nostris. Ex voto concionem habeamus, Atheniensium nobiles mulieres.

PRÆC. Preces adhibete diis Olympiis, et deabus Olympiis, et Pythiis deis, et Pythiis deabus, et Deliis deis, et Deliis deabus

τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
ταύτην νικᾷν.
ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά.
ἰὴ παιὼν, ἰὴ παιών, ἰὴ παιών· χαίρωμεν.

Χο. εὐχόμεσθα, καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσθ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε, Χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν·
καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα,
γλαυκῶπι, χρυσόλογχε,
πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ,
Λάτους χρυσώπιδος ἔρνος·
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον
Νηρέος· εἰνάλιοί τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ ἠχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'
ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

Κη. εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
καὶ ταῖς Πυθίασι, καὶ τοῖς Δηλίοις,
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς·

εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ, Μήδοις τ', ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον ξυγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινὸς,
προαγωγὸς οὖσ', ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
καὶ μὴ δίδωσιν ἃ 'ν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνὴ,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον·
κεἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς, τοῦ χοὸς,
ἢ τῶν κοτυλῶν, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κοἰκίαν
ἀρᾶσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

Χο. ξυνευχόμεθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ,
τάδ' εὔγματα γενέσθαι·
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
νικᾷν λεγούσαις· ὁπόσαι δ'
ἐξαπατῶσι, παραβαίνου-
σί τε τοὺς ὅρκους
τοὺς νενομισμένους,
κερδῶν ἕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,

et reliquis diis. Si quis malum aliquod machinatur muliebri populo, vel pacem offert Euripidi, Medisve, unde detrimentum capiant mulieres; vel tyrannidam affectat, vel cum aliis conspirat, ut tyrannum reducat; vel mulieris alicujus, quæ infantem supposuerit, nomen detulit; vel si mulieris alicujus ancilla lenocinium faciens, rem hero in aurem insusurrat, aut si aliquo missa, falsos nuntios adfert; vel si quis mœchus mulierem decipit mendaciis, et non dat quæ promiserit; vel si quæ anus dona dat mœcho; vel si dona accipit ab alio meretrix, amicum suum prodens; et si quis caupo vel caupona, congii vel cotylatum usu receptam mensuram adulterat, ut male pereat ipse et tota familia, imprecamini: vobis autem aliis omnibus ut dii dent multa bona, precamini.

Chor. Junctis precamur precibus, ut rata urbi, rataque populo hæc votæ fiant, utque suffragiis omnibus vincant, uti par est, quæ optima suaserint: quæcunque vero decipiunt, violantque jurisjurandi formulas moribus receptas, proprii lucri gratia, et in publicum detrimentum; vel plebiscita et legem quærunt

abrogare, novis promulgatis; arcanaque hostibus nostris produnt, vel Medos inducunt in regionem nostram, ad eam perdendam, impie agunt, injuriaque adficiunt civitatem. Sed tu, imperio qui regis omnia Jupiter, hæc rata facias, ut nobis dii adsint, quamvis mulieres simus.

Præc. Audite omnes. Placuerunt hæc Senatui mulierum, Timoclea præside, Lysilla scribæ vicem obeunte, dicente Sostrata; concilium haberi mane, die medio Thesmophoriorum, quo nobis quamplurimum est otii, et consultari primum de Euripide, quid illum pati oporteat: videtur enim injuriam facere nobis omnibus. Quis concionari vult?

Mul. I. Ego.

Præc. Circumda igitur hanc coronam capiti, priusquam verba facias. Tace, sile, adtento esto animo: exscreat enim jam, quod faciunt oratores: longam orationem habitura videtur.

Mul. I. Ecastor nulla ambitione inducta, ô mulieres, loquutura surrexi: sed enim jampridem graviter fero misera, quum contumeliis vos lacessi videam ab Euripide, illo olerum venditricis filio, multaque et varia audire opprobia. Quibus enim

τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὴν
πόλιν. ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

Κη. ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ Βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει·
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν· εἶπε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή·
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον. ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

Γυ. ἐγώ.

Κη. περίθου νυν τόνδε πρῶτον, πρὶν λέγειν.
σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.

Γυ. α'. φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τὼ θεώ,
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον,
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου, τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας,
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;

ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχυ
εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροὶ,
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν·
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ προτοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥς', ἐάν γέ τις πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός, τι, κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ὡνὴρ ἐρωτᾷ, Τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ΤΩ ΚΟΡΙΝΘΙΩ ΞΕΝΩ.
κάμνει κόρη τις; εὐθὺς ὡδελφὸς λέγει,
τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν· γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παίδων; οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ὥνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ προτοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν· ὥς' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί·
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΑΡ ΓΕΡΟΝΤΙ ΝΥΜΦΙΩ
ΓΥΝΗ.
εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
σφραγῖδας ἐμβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς,
τηροῦντες ἡμᾶς· καὶ προσέτι Μολοττικοὺς

ille nos conviciis non incessit? ubi nos non calumniatur, sicubi spectatores vel pauci conveniunt, et tragœdi et chori? fallaces nimirum, et virorum amatrices vocans, vinolentas, proditrices, loquaces, nulli rei neque frugi bonæ, magnum viris malum. Quapropter simul ac ingrediuntur domum a theatro revertentes, limis nos intuentur, dispiciuntque protinus, an forte adulter quispiam intus sit occultatus. Facere autem nobis nihil amplius, ut antehac, licet; adeo homo hic mala docuit viros nostros: ut si quæ nectat mulier corollam, amare videatur; et si cui per domum cursitanti vas aliquod excidat, vir rogitet: *Cujusnam in honorem fracta est olla? non alius procul dubio, quam Corinthii hospitis.* Morbo laborat puella aliqua? statim frater dicit: *Color hicce mihi non placet puellæ.* Porro si carens liberis mulier quæpiam sibi partum supponere velit, neque hoc clam facere licet: viri enim jam adsident proxime. Et apud senes, qui puellas antea ducebant, nos calumniatus est, ita ut non sit senex ullus, qui uxorem ducere velit, propter hunc versum: *Imperat enim seni marito uxor.* Deinde hic etiam in causa est cur gynæconitides obsignent jam, et pessulis occludant, custosdientes nos, et præterea

Molossos alant, terriculamenta mœchis, canes. Et hæc quidem ignosci possunt: quæ vero nobis antehac sumere licebat, quum ipsæ e cella penuaria depromeremus, farinam, oleum, vinum, ne ista quidem amplius licet. Ipsi enim jam viri parvas claves gestant, occultas, et maxime malignas Laconicas nescio quas, tres habentes dentes. Nihilominus antea licebat clam aperire ostium, si faciendum curassemus nobis triobolarem anulum. Nunc autem familiarum illa pernicies, Euripides, viros docuit corrosa vermibus sigilla appensa gestare. Itaque opus esse mihi videtur, ut exitium aliquod huic homini quaqua ratione moliamur, vel toxico, vel alio quovis dolo, ut pereat. Hæc ego palam dico: reliqua vero cum scriba in syngrapham conferam.

CHOR. Nunquam hac audivi versutiorem feminam, neque majore facundia pollentem: omnia enim dicit recte, omnesque species examinavit, et omnia ponderavit mente: prudenterque et callide argumenta invenit bene excogitata; adeo ut, si diceret juxta illam Xenocles Carcini filius, vobis omnibus videretur ille, ut quidem opinor, plane nihil dicere.

MUL. II. Pauca sunt, quæ ut dicerem, ipsa in medium processi. Nam cetera quidem recte hæc accusatione comprehen-

τρέφουσι, μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς, κύνας.
καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ,
αὐταῖσι ταμιείου προαιρούσαις λαβεῖν,
ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
Λακώνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
προτοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾡκότριψ Εὐριπίδης
ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ-τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω·
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς Γραμματέως ξυγγράψομαι.

Χο. οὐπώποτε ταύτης
ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια· πάσας δ' εἰδέας
ἐξήτασεν· πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ,
πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους,
ὥστ' ἂν, εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου,
δοκεῖν ἂν αὐτὸν,
ὡς ἐγῷμαι, πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

Γυ. β'. ὀλίγων ἕνεκά γ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·

ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἐμοὶ γὰρ ὡνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
παιδάρια πέντε καταλιπών· ἃ 'γω μόγις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυῤῥίναις.
τέως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμικάκως, ἐβοσκόμην·
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν,
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.
νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω,
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα.
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ,
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσι
πλέξαι στεφάνους ξυνθηματιαίους εἴκοσιν.

Χο. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ', ἢ τὸ πρότερον, ἀναπέφηνεν.
οἷα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.

Μν. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γάρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι.
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον.
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.

dit; quæ vero ipsa passa sum, ea dicere volo. Mihi enim vir mortuus est in Cypro, liberis quinque relictis parvulis, quos ego ægre alebam corollis nectendis in foro, ubi venduntur myrti. Antea igitur vix ac ne vix quidem vitam meam sustentabam: nunc vero hic tragœdiarum suarum commentis persuasit viris deos non esse, unde fit, ut ne dimidiam quidem partem amplius vendamus. Itaque omnibus suadeo et dico, ut puniatis hunc virum multis de causis. Agrestia enim, ô mulieres, nobis facit mala, utpote agrestibus oleribus ipse innutritus. Sed in forum abibo. Viris enim quisbusdam oportet, ut coronas nectam locatitias viginti.

Chor. Altera hæc libertas dicendi lepidior adhuc, quam prior, apparuit: adeo facete dixit, non intempestive, prudentia prædita et versuto ingenio: neque dicta ejus intellectu difficilia, sed omnia ad persuadendum accommodata. Oportet autem hujus injuriæ nobis virum illum insignes dare pœnas.

Mnes. Vos quidem, ô mulieres, acriter irasci et vehementer Euripidi, talia audientes opprobria, non mirum est, neque effervescere vobis bilem. Nam et ego ipsa, ita mihi salvi sint liberi, odi virum illum, nisi insanio. Verumtamen oportet, ut nobis-

met ipsis reddamus rationes: solæ enim sumus, nec metus est, ne foras efferantur nostri sermones. Quid illum accusamus, graviterque ferimus, si duo nobis vel tria flagitia, de quibus rescivit, exprobravit, quum faciamus innumera? Ego enim ipsa primum, ne de alia dicam, conscia mihi sum multorum scelerum: illud vero omnium longe scelestissimum, quod, tres modo dies nupta, dum maritus meus mecum noctu concumbebat, admisi. Erat mihi amicus, qui septuenni mihi vitium obtulerat: hic amore mei captus venit, et januam unguibus leniter scalpsit. Id quod res erat illico cognovi: clam igitur descendo. Vir autem rogat: *Quo descendis?—Quo?* respondi, *tormina me cruciant ventris, ô marite, et dolor; qua gratia ad latrinam eo.—Vade igitur*, inquit. Tum ille quidem conterere cedrides, anethum, salviam: ego vero, postquam aqua cardinem conspersi, egressa sum ad mœchum: deinde inclinato corpore juxta aram pro foribus stans, prehensaque adnixa lauro, subagitata fui. Hæc nunquam, animadvertite, dixit Euripides: neque, ut a servis et mulionibus permolimur, si desint alii mœchi, dicit: neque ut, quum maxime noctu ab aliquo subagitatæ fuerimus, mane allia mandimus, ne vir ab excubiis domum rediens, aliquid mali nos fecisse statim suspicetur. Hæc, vides, nunquam dixit. Si vero Phædram conviciis incessit, quid hoc ad nos? Neque istuc dixit unquam,

τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα,
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κάθευδεν· ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν.
οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ· Ποῖ σὺ καταβαίνεις; --- Ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦ 'νερ, κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. --- Βάδιζέ νυν.
κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Εὐριπίδης·
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' εὐθὺς εἰσιὼν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀνὴρ
μηδὲν κακὸν δρᾷν ὑποτοπῆται. ταυθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς καὶ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
ὑπ' αὐγὰς, οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον

τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐδ' εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγᾦδ', ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ', ὠκυτόκει' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ·
Ἄπελθ', ἄπελθ', ἤδη γάρ, ὦ 'νερ, μοὶ δοκῶ
τέξειν. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε.
χὠ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν· ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ 'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει·
Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὔτ' ἔκμαγμα σόν·
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν, ὥσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον, ἢ δεδράκαμεν;

Χο. ταυτὶ μέντοι θαυμαστὸν,
ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα,
χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ

ut mulier ostendens viro encyclum ad lucem expansum, jubens mirari quam pulchrum esset, obtectum mœchum emiserit: non utique hoc dixit. Aliam vero ego novi mulierem, quæ decem totos dies parturire se dixit, donicum infantem emerit. Vir interea urbem obibat, medicamenta emens accelerando partui. Domum autem adtulit anus in olla infantem, cui, ne vagiret, os favo obturaverat: tum, ut capite innuit anus, mulier illico clamat: *Abi, abi; jam enim, ô marite, mihi videor paritura.* Ventrem enim ollæ calcibus ferierat infans: et hic quidem lætus abiit. Illa autem favum ex ore infantis extraxit, qui illico vagire cœpit. Deinde scelesta anus, quæ infantem adtulerat, adcurrit subridens ad virum, et dicit: *Leo, leo tibi natus est, expressa tui imago, et cum cetera omnia, tum etiam mentula tuæ similis, tortuosa, instar nucamenti pinei.* Hæc non perpetramus facinora? hæc utique, per Dianam: deinde vero irascimur Euripidi, a quo non plus audivimus, quam fecimus?

Chor. Hoc utique mirum, unde inventa sit res ista, et quænam educaverit regio hanc adeo audacem. Talia enim tam impudenter aperte dicere improbam non rebar inter nos ne ausuram quidem fuisse unquam. Sed omnia nunc evenire queant; et verbum laudo vetus illud: *Sub omni enim lapide dispicere*

oportet, ne latens forte mordeat orator. Enimvero impudentibus suopte ingenio mulieribus nihil pejus est ad omnia, præter mulieres.

Mul. III. Haud sane, per Aglauron, ô mulieres, sapitis: sed vel fascinatæ estis, vel malum aliquod magnum vobis aliud contigit, si hanc sinitis pestem talibus nos omnes injuriis adficere. Quapropter, si quæ est vestrûm, quæ hanc ulcisci velit, bene est: sin minus, nos ipsæ et pedisequæ, cinere alicunde sumto, hujus depilabimus cunnum, ut discat mulier quæ sit, mulieribus in posterum non male dicere.

Mnes. Ne, quæso, cunnum, ô mulieres. Si enim quum esset libera concio, et liceret verba facere omnibus civibus, quæ adsumus, tum dixi quæ noveram ad excusandum Euripidem idonea, an idcirco pœnas me dare vobis æquum est pilorum vulsione?

Mul. III. Annon vero te pœnas dare æquum est? quæ sola sustinuisti causam viri defendere, qui nos multis malis adfecit, dum de industria excogitat fabularum argumenta, sicubi femina improba exstitit, Melanippas faciens et Phædras: de Penelope vero nunquam fecit drama, quod femina casta esse videretur.

Mnes. Atqui hujus rei causam novi. Etenim ne unam quidem hujus ætatis mulierum dixeris Penelopen: Phædras vero omnes omnino.

Mul. III. Audite, ô mulieres, quid dixerit improba de nobis omnibus rursus.

Mnes. At vero ecastor nondum dixi omnia, quorum conscia sum: sin aliter creditis, vultisne plura dicam?

Mul. III. Sed plura non possis. Quæcunque enim noveras, effudisti omnia.

Mnes. Non ecastor decies-millesimam partem eorum, quæ

τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ, μὴ δάκῃ ῥήτωρ, ἀθρεῖν.
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

Γ. γ'. οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν---εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς,
αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια, τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι,
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

Μν. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ, οὔσης
παῤῥησίας, κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταὶ,
εἶτ' εἶπον ἃ 'γίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

Γ. γ'. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν,
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν, Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησεν, ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

Μν. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταἴτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.

Γ. γ'. ἀκούετ' ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ.

Μν. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ', ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω;

Γ. γ'. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.

Μν. μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μυριοστὴν μοῖραν, ὧν ποιοῦμεν.

ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον.

Γ. γ'. ἐπιτριβείης.

Μν. ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν - - -

Γ. γ'. τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς.

Μν. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ' - - -

Γ. γ'. ἐξόλοιο.

Μν. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα.

Γ. γ'. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;

Μν. οὐδ' ὡς σὺ, τῆς δούλης τεκούσης ἄῤῥεν', εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.

Γ. γ'. οὔ τοι, μὰ τὼ θεώ, σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί·
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.

Μν. οὔποτε μὰ Δία σύ γ' ἅψει.

Γ. γ'. καὶ μὴν ἰδού.

Μν. καὶ μὴν ἰδού.

Γ. γ'. λαβὲ θοἰμάτιον, Φιλίστη.

Μν. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν - - -

Γ. γ'. τί δράσεις;

Μν. τὸν σησαμοῦνθ', ὃν κατέφαγες, τοῦτόν σε χεσεῖν ποιήσω.

Χο. παύσασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ὑμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

Κλ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦ 'μοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.

facimus: siquidem hoc non dixi, viden'? ut strigilibus sumtis postea tanquam per siphonem adtrahimus vinum.

Mul. III. Male pereas.

Mnes. Nec ut carnes ex Apaturiis lenis dantes, deinde mustelam dicimus---

Mul. III. Miseram me! nugaris.

Mnes. Nec, ut virum securi mulier percusserit, dixi: neque ut philtris alia virum ad insaniam adegerit: neque ut aliquando sub balneatorio solio defoderit---

Mul. III. Pestem oppetas.

Mnes. Acharnica suum patrem.

Mul. III. Hæccine ferant aures nostræ?

Mnes. Neque ut tu, quum ancilla peperisset marem, tibi ipsi eum subposuisti, tuam vero filiolam tradidisti illi.

Mul. III. Haud sane, per Deas, tu impune hæc dixeris; sed evellam tibi pilos.

Mnes. Nunquam, per Jovem, tu me attinges.

Mul. III. At ecce.

Mnes. Ecce contra.

Mul. III. Accipe pallam meam, Philista.

Mnes. Admove manum modo, atque ego te, per Dianam---

Mul. III. Quid facies?

Mnes. Sesaminam placentam, quam comedisti, hanc faciam ut caces.

Chor. Desinite conviciari: nam mulier quædam festinans ad nos adcurrit: quare, antequam nos conveniat, tacete, ut sedate audiamus quæ dictura est.

Clis. Caræ mulieres, adfines morum meorum, me quidem

amicum esse vobis, satis ostendunt malæ meæ: insano enim mulierum amore teneor, vobisque patrocinor semper: et nunc, quum audierim rem magni momenti ad vos pertinentem, de qua paulo ante in foro sermo erat, venio eam delaturus, nuntiaturusque vobis, ut videatis et caveatis, ne vobis incautis accidat grave malum et magnum.

Chor. Quid est, ô puer? puerum enim te par est vocare, quoad malas adeo leves habes.

Clis. Euripidem aiunt adfinem quemdam suum, senem hominem, huc misisse hodie.

Chor. Cui faciendæ rei, aut cujus consili gratia?

Clis. Ut quidquid consultaretis, et facere decerneretis, ille esset sermonum vestrorum explorator.

Chor. At quomodo fefellit nos mulieribus immixtus vir?

Clis. Pilos ipsi adussit et evulsit Euripides, et quod ad reliqua omnia, ut mulierem adornavit.

Mnes. Hæccine isti creditis? Quis enim vir adeo stultus sit, ut pilos sibi evelli patiatur? Haud equidem crediderim, ô venerandæ Deæ.

Clis. Nugas blatis. Non enim venissem nuntiaturus, nisi audivissem hæc ex illis, qui rem certo sciunt.

Chor. Rei sane indignæ nuntius ad nos adfertur. Quare, mulieres, non cunctari oportet, sed circumspicere virum, et quærere, ubi clam ingressus inter nos delitescat. Et tu nobiscum eum deprehendere stude, ut gratiam hanc et illam a nobis ineas, ô amice.

Clis. Age videam. Quænam es prima tu?

γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ', ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε, καὶ τηρῆτε, μή τι προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

Χο. τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

Κλ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.

Χο. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;

Κλ. ἵν' ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾷν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.

Χο. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;

Κλ. ἀφεῦσεν αὐτὸν κἀπέτιλλ' Εὐριπίδης,
καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασε.

Μν. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;
οὐκ οἴομαι 'γωγ', ὦ πολυτιμήτω θεώ.

Κλ. ληρεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.

Χο. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.

Κλ. φέρ' ἴδω· τίς ἡ πρώτη σύ;

ποῖ τις τρέψεται;

Κλ. ζητητέαι γάρ ἐστέ.

Μν. κακοδαίμων ἐγώ.

Γυ. δ'. ἔμ', ἥτις, ἤρου;

Κλ. ναί.

Γυ. δ'. Κλεωνύμου γυνή.

Κλ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς, ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή.

Χο. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

Κλ ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα;

Γυ. δ'. τίτθη, νὴ Δί', ἐμή.

Μν. διοίχομαι.

Κλ. αὕτη σὺ, ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

Μν. ἔασον οὐρῆσαί μ'.

Κλ. ἀναίσχυντός τις εἶ.
σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

Χο. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα.
μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦ 'νερ, οὐ γιγνώσκομεν.

Κλ. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.

Μν. νὴ Δί', ὦ μέλε,
στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

Κλ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;

Μν. τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν;

Κλ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνήρ σοι;

Μν. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;

Κλ. τὸν δεῖνα; ποῖον; ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καί ποτε---

MNES. Quo me vertam?

CLIS. Excutiendæ enim estis.

MNES. Me miserum!

MUL. IV. Mene, quæ sim, rogabas?

CLIS. Ita.

MUL. IV. Cleonymi uxor.

CLIS. Scitisne vos quænam sit hæc femina?

CHOR. Novimus omnino: sed alias explora.

CLIS. Hæc vero quænam est, quæ infantem portat?

MUL. IV. Nutrix, per Jovem, mea.

MNES. Nullus sum.

CLIS. Heus tu? quo abis? mane hic. Quid istuc mali?

MNES. Sine mingere me.

CLIS. Impudens utique es. Tu igitur rem tuam age: opperior enim hîc.

CHOR. Opperire, quæso, et observa eam diligenter: solam enim illam, ô bone, non novimus.

CLIS. Heus tu, perdiu mingis.

MNES. Nimirum, ô miselle, stranguria laboro. Heri enim edi nasturtium.

CLIS. Quid de nasturtio garris? quin vade huc ad me.

MNES. Quid, quæso, me trahis ægrotantem?

CLIS. Dic mihi, quisnam est maritus tibi?

MNES. Maritum meum, qui sit, rogitas? nostin' aliquem Cothocidensem?

CLIS. Aliquem? quemnam? Estne aliquis ille, qui et aliquando---

MNES. Aliquis, filius alicujus.

CLIS. Nugari mihi videris. Venistin' huc jam antea?

MNES. Ecastor quotannis.

CLIS. Et quænam est tua contubernalis?

MNES. Quædam.

CLIS. Heu me miserum! nihil dicis.

MUL. V. Amove te. Ego enim examinabo hanc probe e sacris superioris anni: tu vero hinc recede, ne audias, qui vir es. At tu, dic mihi, quid primum nobis sacrorum ostensum fuit? agedum, quid primum erat?

MNES. Quid primum? bibebamus.

MUL. V. Quid vero post hoc secundum?

MNES. Propinabamus.

MUL. V. Hæc quidem audivisti ex aliquo. Quid vero tertium?

MNES. Scaphium Xenylla petiit: non enim aderat matula.

MUL. V. Nihil dicis. Huc veni, huc, Clisthenes: hic est vir, quem autumas.

CLIS. Quid igitur faciam?

MUL. V. Vestes illi exue: nihil enim sani dicit.

MNES. Itane vestes exuetis mihi, novem liberorum matri?

CLIS. Solve cito strophium, impudentissima.

MUL. V. Ut et firma videtur, et robusta! nec edepol mammas, uti nos, habet.

MNES. Nempe sterilis sum, nec unquam prægnans fui.

MUL. V. Itane nunc? Paulo ante vero mater eras novem liberorum.

CLIS. Sta erectus. Quo penem trudis deorsum?

MUL. V. Eccum, vide, prominet, et optimi coloris est.

Μν. τὸν δεῖνα, τὸν τοῦ δεῖνα.

Κλ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.

ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;

Μν. νὴ Δία,

ὅσ' ἔτη γε.

Κλ. καὶ τίς σοῦ 'στι συσκηνήτρια;

Μν. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'.

Κλ. οἴ μοι τάλας, οὐδὲν λέγεις.

Γυ. ε'. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς

ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,

ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ' εἴπ' ἐμοὶ,

ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.

φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν;

Μν. τί πρῶτον; ἐπίνομεν.

Γυ. ε'. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;

Μν. προὐπίνομεν.

Γυ. ε'. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δὲ τὸ τρίτον;

Μν. σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.

Γυ. ε'. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθὲ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·

ὅδ' ἐστὶν ὡνὴρ, ὃν λέγεις.

Κλ. τί οὖν ποιῶ;

Γυ. ε'. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.

Μν. κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;

Κλ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦ 'ναίσχυντε σύ.

Γυ. ε'. ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·

καὶ, νὴ Δία, τιτθούς γ', ὥσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει.

Μν. στερίφη γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.

Γυ. ε'. νῦν; τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.

Κλ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;

Γυ. ε'. τόδ', ἰδοὺ, ἔκυψε, καὶ μάλ' εὔχρων, ὦ τάλαν.

Κλ. καὶ ποῦ 'στιν;

Γυ. ε'. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

Κλ. οὐκ ἔν γε ταυθί.

Γυ. ε'. ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.

Κλ. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

Γυ. ε'. ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο.

Μν. κακοδαίμων ἐγώ,
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

Γυ. ε'. ἄγε δή, τί δρῶμεν;

Κλ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.

Χορός.

ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας τ' εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας,
ζητεῖν εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πνύκα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνάς, καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι.

Ημ. εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾷν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχισ' ἤδη κύκλῳ.
εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ διάριψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἢν γὰρ μη λάθῃ δράσας ἀνόσια,
δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ

Clis. At ubi est?

Mul. V. Rursus in anteriorem partem abit.

Clis. Utique hic non est.

Mul. V. Etenim huc revortitur.

Clis. Isthmum aliquem habes, homo: sursumque et deorsum penem trahis retrahisque frequentius quam Corinthii.

Mul. V. Nimirum scelestus hic ista nobis convicia dixit Euripidis defendendi gratia.

Mnes. Me miserum! in quas memet conjeci molestias!

Mul. V. Agedum quid faciemus?

Clis. Hunc adservate sedulo, ne fuga hinc elabatur: ego vero ista Prytanibus nuntiabo.

Chor. Nos igitur deinceps lampadas jam accendere oportet, succinctasque bene et viriliter, pallisque exutas, quærere, an forte et alius vir clam ingressus sit, et obire Pnycem totam, tentoriaque et vias perlustare.

Sem. Eia igitur primum quidem oportet levem efferre pedem, et dispicere quaquaversum silentio: maxime vero oportet properare: nam cunctandi copia non est amplius: sed quamprimum oportet citissime in orbem currere. Eia age nunc investiga, et scrutare celeriter cuncta, an quis in his locis insidiator alius forte delitescat. Quaquaversum circumfer oculos, et tam ab illa

quam ab hac parte omnia dispice accurate. Si enim non latuerint cœpta ejus impia, non solum dabit pœnas, sed præterea etiam aliis omnibus erit exemplum injuriæ, injustorumque facinorum, et impiorum morum: dicetque esse deos manifesto: documentoque erit in posterum omnibus hominibus venerari deos, et juste pietatem colentes, legibusque consentanea cogitantes, recte facere. Et nisi hæc faciant, talia illis erunt: eorum si quis deprehensus fuerit in nefario facinore, furore ardens, rabieque insanus, si quid fecerit, omnibus manifesto apparebit feminis et mortalibus, injuste et impie factorum pœnas deum repetere confestim solvendas.

CHOR. Sed nobis videntur omnia fere perspecta esse recte: non enim conspicimus ullum alium inter nos latitantem.

MUL. VI. Ah, ah! Quo, quo fugis? heus, heus tu, non manebis? miseram me, miseram! et infante rapto ab uberibus meis e conspectu aufugit.

MNES. Clama quantumlibet: at hunc nunquam præmansis nutries buccellis, nisi me amittatis: sed hic super femora percussus gladio cruentas venas, sanguine imbuet aram.

τοῖς ἄλλοισίν γ' ἔσται πᾶσιν
παράδειγμ' ὕβρεως, ἀδίκων τ' ἔργων,
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
δικαίως τ' ἐφέποντας
ὅσια, καὶ νόμιμα μηδομένους,
ποιεῖν ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν,
μανίαις φλέγων,
λύσσῃ παράκοπος,
εἴ τι δρῴη, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,
ὅτι τὰ παράνομα, τά τ' ἀνόσια, θεὸς
ἀποτίνεται,
παραχρῆμά τε τίνεται.

Χο. ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

Γυ. ζ'. ἆ, ἆ.
ποῖ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, οὗτος, οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

Μν. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ', ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας,
καθαιματώσει βωμόν.

Γυ. ζ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον; ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

Χο. ἔα, ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί δὲ δέρκομαι
νεοχμὸν αὖ τέρας.
ὡς ἅπαν γάρ ἐστι τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι, τόδε;

Μν. οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

Χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ, καὶ περαιτέρω;

Γυ. ζ'. δεινὰ δῆθ' ὅτιη γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.

Χο. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;

Μν. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.

Γυ. ζ'. ἀλλ' οὖθ' ἥξεις ὅθεν ἥκεις,
φαύλως τ' ἀποδρὰς, οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον.
λήψει δὲ κακόν.

Μν. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

Χο. τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;

Μν. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

Χο. ἀλλ' οὐ, μὰ τὼ θεὼ, τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους.
ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀντα-
μειψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε.

Mul. VI. O me miseram! annon opem feretis, mulieres, et clamore multo sublato, statuetis de hoc tropæum? sed unico infante me sinetis impune privarier?

Chor. Ah, ah! ô venerandæ Parcæ, quodnam video novum rursus prodigium? ut nihil aliud reperire est, quam audaciæ facinora et impudentiæ! quale rursus fecit facinus! quale, amicæ, hoc!

Mnes. Quomodo vestram effrænatam insolentiam retundam?

Chor. Nonne indigna hæc sunt, et ultra omnem modum?

Mul. VI. Indigna utique, quod meum mihi eripuit infantem.

Chor. Quid ergo dicendum est ad hæc? quum talia faciens frontem adeo perfricet.

Mnes. Necdum sane desii.

Mul. VI. Sed non eo redibis, unde venisti; nec facile fuga hinc elapsus dices, quantum ausus scelus evaseris: male vero peribis.

Mnes. Hoc quidem nunquam fiat; abominor.

Chor. Quis igitur deorum immortalium te adjutum veniat, qui tam impie te geras?

Mnes. Frustra blateratis; nam ego hanc parvolam nunquam amittam.

Chor. Sed, per Deas, haud impune mox in nos illudes, verbaque dices impia. Nefariis enim factis vicissim, ut par est,

hæc tua ulciscemur. Fortasse autem te, conversa ad malum diversi generis, inhibebit fortuna quædam.

MUL. VI. Sed his adsumtis mulieribus, oportet te ligna efferre, et comburere improbum istum, igneque ustulare quam citissime. Quæstitum eamus sarmenta, ô Mania; nam ego te reddam titionem hodie.

MNES. Succende et combure. Tu vero Creticum amiculum exue cito, et mortis tuæ, infans, solam ex mulieribus accusa matrem tuam. Quid hoc rei est? in utrem mutata est puella vino plenum, etiam Persicas habentem. O calidissimæ mulieres, ô bibacissimæ, et ex quacunque re excogitantes rationem bibendi: ô magnum cauponibus bonum, nobis autem contra malum: malum vero etiam supellectili et subtemini.

MUL. VI. Admove multa sarmenta, Mania.

MNES. Admoveas licet. Tu vero responde mihi hoc: hunc infantem peperisse te dicis?

MUL. VI. Et decem menses illum in utero gestavi.

MNES. Gestastin' tu?

MUL. VI. Ita me sospitet Diana.

MNES. Trium cotylarum, aut quanti capacem? dic mihi.

MUL. VI. Quid mihi fecisti? exuisti, impudens, meum infantem vestibus, qui tantillus est.

MNES. Tantillus?

τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέχει τις τύχη.
ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
Γ. ζ'. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία·
κᾀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
Μν. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐςίν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κᾀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν·
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.
Γ. ζ'. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.
Μν. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῄς;
Γ. ζ'. καὶ δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον.
Μν. ἤνεγκες σύ;
Γυ. ζ'. νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Μν. τρικότυλον; ἢ πῶς; εἰπέ μοι.
Γυ. ζ'. τί μ' εἰργάσω;
ἀπέδυσας, ὦ 'ναίσχυντέ, μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν.
Μν. τυννοῦτο;

Γυ. ζ'. μικρὸν, νὴ Δία.
Μν. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χοᾶς, ἢ τέτταρας;
Γυ. ζ'. σχεδὸν τοσοῦτον, καὶ ὅσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.
Μν. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
Γυ. ζ'. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.
Μν. πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
Γυ. ζ'. μὴ δῆτ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου.
Μν. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.
Γυ. ζ'. οἴμοι τέκνον. δός μοι τὸ σφαγεῖον, Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦ 'μοῦ λάβω.
Μν. ὕπεχ' αὐτὸ, χαριοῦμαι γάρ ἕν γε τοῦτό σοι.
Γυ. ζ'. κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
Μν. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
Γυ. ζ'. τί τῆς ἱερείας γίγνεται;
Μν. τουτὶ λαβέ.
Γυ. η'. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'ξηρήσατο;
Γυ. ζ'. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ', ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτὸν, ἵνα, λαβοῦσα Κλεισθένη,
τοῖσιν Πρυτάνεσιν, ἃ πεποίηχ' οὗτος, φράσω.
Μν. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος,
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
οὐ φαίνετ' οὔπω. φέρε, τίν' ἂν, τίν' ἄγγελον

MUL. VI. Per ecastor parvus.

MNES. Quot annos vero natus est? tres congios, an quatuor?

MUL. VI. Fere tantum, et quantum temporis a proximis Liberalibus effluxit. Sed redde eum.

MNES. Non. Testis mihi sit hic Apollo.

MUL. VI. Cremabimus igitur te.

MNES. Cremetis licet: hæc vero jugulabitur illico.

MUL. VI. Ne facias, obsecro te: sed me, potius quam hunc, quocunque vis, affice malo.

MNES. Amans liberorum videris esse natura: sed nihilominus hæc jugulabitur.

MUL. VI. Hei mihi, filia! Da mihi alveum, Mania, ut saltem sanguinem filiæ meæ excipiam.

MNES. Subpone eum: gratificabor enim hoc unum tibi.

MUL. VI. Male pereas. Quam invidus es et malevolus!

MNES. Pellis hæc sacerdoti cedet.

MUL. VI. Quid cedet sacerdoti?

MNES. En accipe.

MUL. VII. Miserrima Mica, quis puella te privavit? Quis dilectam et unicam filiolam tibi eripuit?

MUL. VI. Improbus hic. Sed quandoquidem ades, custodi ipsum, ut adsumto comite Clisthene, Prytanibus, quæ fecit scelestus ille, indicem.

MNES. Age vero, quænam erit ratio expediendæ salutis? quis conatus, quod commentum? auctor enim hujus negoti, et

qui me conjecit in tantas molestias, nondum usquam apparet Age, quemnam, quem nuntium mittere possim ad eum? At rei expediendæ rationem novi ex Palamede. Ut ille, literis inscriptas palmulas projiciam. Sed non sunt in promptu palmulæ. Undenam misero fieri possit palmularum copia? unde? Quid vero si pro palmulis has statuas literis inscriptas disjecero? melius multo id fuerit. Lignum enim et hæ sunt, et illæ erant lignum. O manus meæ, aggredi oportet rem, quæ viam nobis ad salutem aperit. Agite igitur, tabellarum politarum plagulæ, recipite scalpri sulcos, nuntios meorum malorum. (hei mihi! malum est istuc Rho: nam quem per sulcum vadit?) Ite, festinate per omnes vias, hac, illac: celeritate opus est.

Chor. Nos vero ad spectatores conversæ, nosmetipsas laudemus; quamvis nemo non muliebri generi multa convicia dicat, quasi merum simus malum hominibus, et a nobis oriantur omnia, lites, rixæ, seditio, molestus dolor, bellum. Sed quæso vos, si malum sumus, cur ducitis nos uxores, si vere malum sumus? et interdicitis, ne exeamus, et ne quæ nostrûm ex fenestra prospiciens deprehendatur? quin tanto labore malum studetis custodire? Quod si egressa fuerit mulier aliquo, neque inveniatis eam domi, insanum in modum insanitis, quos oportebat diis libare et lætari, si revera ex ædibus evaserit vobis malum, nec illud reperiretis domi. Et si forte lusu defatigatæ dormia-

πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
πόθεν οὖν γένοιντ' ἂν ἀθλίῳ πλάται; πόθεν;
τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαῤῥίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
ὦ χεῖρες ἐμαὶ,
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς,
κήρυκας ἐμῶν μόχθων. (οἴμοι·
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρὸν,
χωρεῖ, χωρεῖ ποίαν αὔλακα;)
βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς,
κείνῃ, ταύτῃ· ταχέως χρή.

Χορός.

ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.
καί τοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
ἔριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε δὴ νῦν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν;
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι;
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθοι τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕροιτ' αὐτὸ θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν, καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίσασαι καὶ κοπιῶσαι,

πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοςῶν.
κᾂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
κᾂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεςιν ἰδέσθαι.
βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμὲν ὑμᾶς·
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ, κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαςον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἕκαςον.
Ναυσιμάχης μὴν ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
πρὸς Ἀριςομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην, ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων,
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσει.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ', αὐθήμερον αὔτ' ἀπέδωκεν.

ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας·
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·

mus in alienis ædibus, unusquisque malum hoc investigat, lectos circumiens. Et si e fenestra prospexerimus, studet quilibet malum illud spectare: et si quæ pudore suffusa recesserit, multo magis quisque cupit, ut caput exserens malum rursus se conspiciendum præbeat. Adeo nos manifesto sumus vobis multo meliores: idque ex instituto examine apparere potest. Examinemus, utri deteriores sint: nos enim dicimus vos: vos vero nos. Consideremus igitur, et opponamus singulos singulis, comparantes feminæ et viri nomina singula inter se. Nausimachæ scilicet cedit Charminus: manifesta enim sunt facta: et Cleophon deterior omnino est Salabaccha: cum Aristomache vero, prænobili illa Marathonia, et cum Stratonice nemo vestrûm a longo jam tempore, ne conatur quidem certare. Sed Eubulæ aliquis ex superioris anni senatoribus præstat, qui scilicet alteri munus senatorium cessit? At ne ipse quidem hoc dixeris. Sic itaque nos multo meliores viris gloriamur esse. Neque femina, quæ ex publica pecunia quinquaginta talenta furari consueverit, bigis urbem invehitur: sed, quum plurimum surripit, sportam tritici viro suffurata, eodem die illam reddit. Sed nos horum multos ostendere possemus ista facientes, et præterea ventri, magis quam nos, deditos, et grassatores, et scurras, et plagiarios. Quin immo patrimonia multo minus quam nos conservare sciunt. Nobis enim salvum usque adhuc liciatorium, scapus textorius, calathisci, umbella: viris autem hisce nostris periit quidem multis scapus ex ædibus, cum ipsa lancea: multi autem alii bellicis in expeditionibus ab humeris abjecerunt clypeum.

De multis mulieres nos jure expostulare possemus cum viris: de uno vero præcipue, quod est omnium longe maximum. Oportebat enim, nostrarum si quæ peperisset utilem civitai virum, ordinum ductorem, vel imperatorem, adfici honore aliquo, primamque sedem illi tribui in festo Steniorum et Scirorum, aliisque festis, quæ celebrare solemus. Sin timidum et inutilem virum quædam peperisset femina, vel trierarchum ignavum, vel gubernatorem imperitum, posteriorem eam sedere, capite detonso, illa, quæ fortem virum peperisset. Qui enim par est, ô cives, Hyperboli matrem sedere, albis indutam vestibus, et promissa coma, juxta matrem Lamachi, et fœnori locare pecuniam? cui, si fœnori alicui dedisset, et fœnus exigeret, oportebat dare neminem usuras, sed auferre vi pecuniam cum hoc dicto: *Digna scilicet es fœnore, quæ talem peperisti fœtum!*

MNESILOCHUS, MULIER VII. EURIPIDES, PRYTANIS, CHORUS.

MNES. Strabus factus sum, dum expectans oculorum aciem

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ·
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔῤῥιπται τὸ σκιάδειον.
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον, ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνὴ,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
λευκὰ, καὶ κόμας καθεῖσαν, πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι,
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
ΑΞΙΑ ΓΟΥΝΕΙ ΤΟΚΟΥ, ΤΕΚΟΥΣΑ ΤΟΙΟΥ-
ΤΟΝ ΤΟΚΟΝ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΓΥΝΗ Η, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

Μν. ΙΛΛΟΣ γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ' ὅπως

οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγᾦδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

Γυ. η'. τί αὖ σὺ κυκανᾷς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν Πρυτανέων τις φανῇ.

Μνησιλόχος ὡς Ἑλένη.

" Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
" ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος Αἰγύπτου πέδον
" λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.

Γυ. η'. πανοῦργος εἶ, νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

Μν. " ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
" Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

Γυ. η'. σοί γ' ὦ 'λεθρε,
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

Μν. " Ἑλένη δ' ἐκλήθην.

Γυ. η'. αὖθις αὖ γίγνει γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

Μν. " ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
" ῥοαῖσιν ἔθανον.

Γυ. η'. ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.

Μν. " κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
" οὑμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
" τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ;
" ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
" μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος

Εὐριπίδης ὡς Μενέλαος.

" τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,

illuc defigo: ille autem nondum apparet. Quid, miror, impedimento esse possit? fieri sane non potest, quin eum frigidi Palamedis pudeat. Qua igitur illum adducere queam fabula? At novi; recentem Helenam imitabor. Omnino enim mihi est muliebris vestitus.

MUL. VII. Quid rursus machinaris? aut quid circumspectas? acerbam Helenam videbis mox, nisi modeste te geras, donec Prytanum aliquis veniat.

MNES. ut HELENA. Nili hæc sunt pulchris Nymphis decora fluenta, qui pro cœlesti pluvia Ægypti solum candidæ irrigat, nigra syrmæa victitantem populum.

MUL. VII. Omnium machinarum peritus es, per Hecaten luciferam.

MNES. Mihi vero patria est quidem haud ignobilis, Sparta: pater autem Tyndareus.

MUL. VII. Tibine, ô perdite, iste est pater? immo vero Phrynondas.

MNES. Helena autem vocor.

MUL. VII. Fis rursus femina, antequam prioris fraudis, qua feminam mentitus es, dederis pœnas?

MNES. Viri autem multi propter me ad Scamandria fluenta occubuerunt.

MUL. VII. Utinam tu quoque!

MNES. Et ego equidem hic sum; at miser maritus meus Menelaus nondum advenit. Quid igitur vivo corvorum ignavia? sed aliquid quasi blanditur cordi meo. Ne frusteris, ô Jupiter, appropinquantem spem meam.

Eur. ut Menelaus. Quis harum munitarum ædium est dominus, qui hospites excipiat in mari fluctibus agitato tempestatem passos et naufragium?

Mnes. Protei hæc est domus.

Eur. Cujusnam Protei?

Mul. VII. O infelicissime, mentitur ecastor. Nam mortuus est Proteas annis abhinc decem.

Eur. Ad quam vero terram appulsa est navis nostra?

Mnes. Ægyptum.

Eur. O me miserum! quo tempestate delati sumus!

Mul. VII. Credisne, ô stulte, huic male perituro, nuganti nugas? Thesmophorium hoc est.

Eur. Ipse vero Proteus, estne domi, an foris?

Mul. VII. Certe nausea laboras adhuc, hospes, qui postquam audivisti mortuum esse Proteam, tamen rogitas sitne domi an foris.

Eur. Heu; heu! mortuus est. Ubi vero conditus est sepulcro?

Mnes. Hoc est ipsius sepulcrum, ad quod sedemus.

Mul. VII. Male pereas, et peribis utique, qui audes sepulcrum vocare aram.

Eur. Cur vero sedes in hac sepulcrali sede, palla obtecta, hospes?

Mnes. Vi cogor nuptiis cum Protei filio inire lecti societatem.

Mul. VII. Quid rursus, infelix, decipis peregrinum hunc? Hicce fraudum artifex huc ascendit, hospes, ad mulieres, auri furandi gratia.

Mnes. Latra, corpus meum incessens maledictis.

" ὅστις ξένους δέξαιτο, ποντίῳ σάλῳ
" κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

Μν. " Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

Ευ. " ποίου Πρωτέως;

Γυ. η'. ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται, νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

Ευ. " ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

Μν. " Αἴγυπτον.

Ευ. " ὢ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν

Γυ. η'. πείθει τι, ὦ μέλε, τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.

Ευ. " αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος

Γυ. η'. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος.

Ευ. " αἶ, αἶ· τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;

Μν. " τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

Γυ. η'. κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἀξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

Ευ. " τί δὲ δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας,
" φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη;

Μν. " βιάζομαι
" γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.

Γυ. η'. τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,
ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

Μν. " βάϋζε, τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.

Ευ. " ξένη, τίς ἡ γραῦς, ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε;

Μν. “ αὕτη Θεονόη Πρωτέως---

Γυ. η΄. μὰ τὼ θεώ·

εἰμὶ Κριτύλλα γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·

σὺ δ' εἶ πανοῦργος.

Μν. “ ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.

“ οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ,

“ προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

Ευ. “ γυναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

Μν. “ αἰσχύνομαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

Ευ. “ τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τις τοί μ' ἔχει.

“ ὦ θεοὶ, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;

Μν. “ σὺ δ' εἶ τίς; αὑτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.

Ευ. “ Ἑλληνὶς εἶ τις, ἢ 'πιχωρία γυνή;

Μν. “ Ἑλληνίς, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

Ευ. “ Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.

Μν. “ ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

Ευ. “ ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.

Μν. “ ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,

“ λαβέ με, λαβέ με, πόσι·

“ περίβαλλε δὲ χέρας.

“ φέρε, σε κύσω. ἄπαγέ μ', ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγέ με,

“ λαβὼν ταχὺ πάνυ.

Γυ. η΄. κλαύσετ' ἄρα, νὴ τὼ θεὼ,

ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

Ευ. “ σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,

“ τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

Γυ. η΄. οἴμ', ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,

καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι

EUR. Heus, peregrina, quænam est hæc anus, quæ te conviciis insectatur?

MNES. Hæc est Theonoë, Protei filia.

MUL. VII. Non, per Deas: sum Critylla, Antithei filia, domo Gargettia: tu vero es scelestus.

MNES. Quæcunque vis, dic: nunquam enim nubam fratri tuo, deserens Menelaum meum ad Trojam maritum.

EUR. Mulier, quid dixti? huc aciem oculorum tuorum converte.

MNES. Intueri te coram me pudet, ob contumeliam quam passæ sunt genæ meæ.

EUR. Hoc quid est? Vocem intercludit mihi stupor. O dii, quam faciem video? quænam es mulier?

MNES. At tu quis es? Eadem enim te et me admirationis tenet ratio.

EUR. Num Græca es, an indigena mulier?

MNES. Græca. Sed et tuum genus discere cupio.

EUR. Helenæ te similem maxime video, mulier.

MNES. Ego vero te Menelao, saltem quod ad olera.

EUR. Recte nimirum agnoscis virum miserrimum.

MNES. O sero tandem veniens tuæ conjugis in amplexus, accipe me, accipe me, marite: circumda collo meo brachia: fac te osculer: abduc me, abduc, abduc, abduc me adsumtam quam citissime.

MUL. VII. Plorabit utique, per Deas, quicunque te abduxerit, percussus hac face.

EUR. Tu uxorem meam prohibes me, Tyndarei filiam, Spartam abducere?

MUL. VII. Hei mihi, quam versutus et tu mihi esse videris.

et hujus particeps consiliorum! Haud temere dudum de Ægypto nescio quid garriebatis. Sed hic quidem dabit pœnas: accedit enim Prytanis, et lictor.

Eur. Incommodum est hoc: sed clam discedendum mihi est.

Mnes. At ego quid faciam infelix?

Eur. Mane quietus. Non enim te prodam unquam, quoad vixero, nisi destituant innumeri me doli.

Mul. VII. Hic quidem funiculus nihil adtraxit.

Pryt. Hiccine est improbus ille, quem dixit nobis Clisthenes? heus tu, quid te occultas? Immitte ejus collum in asserem, lictor, et eum adliga: deinde hic locatum custodi, nec quemquam ad eum accedere sine; sed flagellum tenens, cæde, si accesserit aliquis.

Mul. VII. Sic edepol recte jubes. Parum enim abfuit, quin modo hunc mihi eriperet veterator nescio quis.

Mnes. O Prytani, obsecro te per dextram, quam soles cavam porrigere, nummos si quis obtulerit, exiguum quid mihi, quamvis morituro, gratificare?

Pryt. Quid tibi gratificer.

Mnes. Vestibus nudatum me jube ut lictor adliget asseri, ne crocotis et mitris indutus vir senex risum præbeam corvis, dum eos pascam.

Pryt. At vero hisce indutum Senatui visum est te ligari, ut prætereuntium quilibet videat manifesto scelestum te esse.

Mnes. Jappapæax! ô crocota, quid mihi fecisti? non est amplius spes ulla salutis.

ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις, χὠ τοξότης.

Ευ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

Μν. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ;

Ευ. μέν' ἥσυχος.
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤν περ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.

Μν. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

Πρ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν, εἰσάγων,
ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων,
παῖ', ἢν προσίῃ τις.

Γυ. η'. νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιοῤῥάφος.

Μν. ὦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.

Πρ. τί σοι χαριοῦμαι;

Μν. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

Πρ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ Βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.

Μν. ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκώθ', οἷ' εἴργασαι·
κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

Χορός.

ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξὶν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρεῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
ὅρμα, χώρει
κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας
ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ, πανταχῇ
κυκλοῦσαν ὄμμα, χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ
γένος Ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε, καὶ γέραιρε φωνῇ, πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας,
οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἀλλὰ χρὴ,
ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν,
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυῆ στῆσαι βάσιν.
πρόβαινε ποσὶν, τὸν Εὐλύραν
μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ' ὦ Ἑκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην.

CHOR. Agite nunc ludamus, sicut mos hic est mulieribus, quando veneranda Dearum orgia festis temporibus celebramus, quæ et Pauson jejunio colit, sæpe illas rogans, ut alio post aliud festo talia curæ sint frequenter sibi. Incipe tripudiare, incede leviter pedibus, move te in orbem, manui conjunge manum, secundum rhythmum choreæ quælibet incedat: ingredere velocibus pedibus. Circumspicere quoque, omnem in partem circumferendo oculos, oportet choreæ orbem. Simul et genus cœlestium deorum cane quælibet, et celebra voce, choreas cum omni lætitia agitantes. Si quis autem sperat maledicturam in templo me, quæ sum fœmina, viris, non recte sentit. Sed oportet, velut rem rursus novam, primum orbicularis choreæ concinnum constituere gressum. Procede pedibus, pulchræ fidicinem lyræ canens deum, et arcigeram Dianam, reginam castam. Salve, ô longe jaculans, præbe nobis victoriam. Juno

nemque nuptiarum præsidem carmine celebremus, ut par est, quæ omnibus in choris ludit, et claves nuptiarum servat. Mercuriumque pastoralem precor, cum Pane et Nymphis dilectis, ut adrideat nobis benigne, nostris gaudens choreis. Extolle itaque alacriter duplicem complosis manibus saltationem. Ludamus, ô mulieres, sicut mos est; jejunemusque omnino. Sed eia in aliam partem rursus te circumage, moto in numerum pede: clara voce modulare omnem cantilenam: dux vero noster sis hic ipse tu, hederifer Bacche domine: ego enim te canticis et saltationibus celebrabo Evium, ô Bacche, Bromie et Semelæ gnate, choris gaudens, quique in montibus, Nympharum amabiles inter hymnos Evium, Evium, Evoë cum cantu et choreis iteras: circum vero te resonat Citharonia Echo, densisque frondibus opaci montes et umbrosi, silvæque saxosæ reboant, circumque te hedera foliis pullulans capreolo floret.

Ἥραν τε τὴν Τελείαν
μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκὸς,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε, καὶ
κλῇδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι,
καὶ Πᾶνα, καὶ Νύμφας φίλας,
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραις χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χεροῖν χορείαν.
παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷά περ νόμος·
νηστεύωμεν δὲ πάντως·
ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ,
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
σὺ, κισσοφόρε Βάκχειε δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω
Εὔϊον, ὦ Διόνυσε,
Βρόμιε, καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα, Νυμφᾶν,
ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
Εὔϊον, Εὔϊον, εὐοῖ ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
Κιθαρώνιος Ἠχὼ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι
πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Το. ΕΝΤΑΥΤΑ νῦν οἴμωξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
Μν. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε.
Το. μή μ' ἱκέτευε σύ.
Μν. χάλασον τὸν ἧλον.
Το. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.
Μν. οἴμοι κακόδαιμον, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
Το. ἔτι μᾶλλον, ἂν βουλῇς.
Μν. ἀτταταῖ, ἀτατταταῖ·
κακῶς ἀπόλοιο.
Το. σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
πέρ' ἐγὼ ξυνίγκι φορμὸς, ἵνα φυλάξι σοι.
Μν. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
ἔα· θεοὶ, Ζεῦ Σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν· ἀλλ' ἐμοὶ
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δ' ἐμοὶ
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἐστίν γ', ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

Εὐριπίδης ὡς Περσεύς.

φίλαι παρθένοι, φίλαι,
πῶς ἂν ἐπέλθοιμι, καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύοις, ὦ
προσαυδῶσα τὰς ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ἔασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.

LICTOR, MNESILOCHUS, EURIPIDES, CHORUS.

Lict. Hic nunc plorabis sub dio.

Mnes. O lictor, obsecro te.

Lict. Ne me quicquam roges.

Mnes. Laxa clavum.

Lict. At hoc tibi faciam.

Mnes. Væ mihi misero! magis magisque eum infiges.

Lict. Magis adhuc, si velis.

Mnes. Attatæ, attatæ! male pereas.

Lict. Tace, infelix senex. Age, afferam stoream, ut custodiens te recumbam.

Mnes. Egregia hæc sunt commoda, quæ ex Euripide percipio. Hem, dii, Jupiter Servator! non periit spes omnis, vir non videtur me proditurus: sed mihi signum occulte dedit Perseus emicans, oportere me fieri Andromedam. Equidem re ipsa vinctus sum. Manifestum est igitur, eum venturum, ut me servet: alioqui enim non prætervolasset.

Eur. ut Perseus. Caræ virgines, caræ, utinam accedere possim, et Scytham latere. Audias, ô quæ adloqueris eas, quæ sunt in antris, adnue, sine ad uxorem me accedere.

Mnes. Immisericors, qui me vinculis constrinxit miserrimum mortalium. Ægre quidem putidam anum effugi, perii tamen: nam custos jamdudum mihi adstat hic Scytha, postquam exitio destinatum, amicisque destitutum suspendit me, corvis pabulum futurum. Viden'? non inter choros, neque æquales puellas, calculorum fiscellam sto habens: sed arctis vinculis constricta, ceto præda Glaucetæ exposita sum. Cum Pæane, non nuptiali, sed qui vinctis conveniat, lugete me, ô mulieres, quæ indignis affecta sum malis, infelix; ô misera ego, misera! . . . sed a cognatis: sed inter injustas calamitates virum, mei auctorem infortunii, obtestantem, lacrimosum Orci lessum excitantem, heu, heu, heu, heu! qui me rasit primum, qui me crocota induit, et postea ad hoc misit templum, ubi congregatæ mulieres. Ô fati mei inexorabilis dæmon! ô me diris devotum! Quis coram hæc mala intuens meæ non miserebitur calamitatis ingentis? utinam ignifera ætheris stella mise

Μν. ἄνοικτος, ὅς μ' ἔδησε, τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν.
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν,
ἄφιλον κρεμάσας κόραξι,
δεῖπνον· ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν,
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
ψήφων κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ'·
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη,
κήτει βορὰ τῷ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δὲ,
γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας,
* * * * * * *
ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἂν
ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,
πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φλέγουσαν,
αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,
ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰώ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐποικτερεῖ

πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθ' ἐμὲ πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν δύσμορον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχη δαιμονῶν, αἰόλᾳ
νέκυσιν ἐπὶ πορείᾳ.

Εὐριπίδης ὡς Ἠχώ.

" χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
" ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδη.

" σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;

Ευ. " Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκύστρια,
" ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ
" Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
" ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποιεῖν,
" κλάειν ἐλεεινῶς.

Μν. " σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.

Ευ. " ἐμοὶ μελήσει ταυτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.

Μν. " ὦ Νὺξ ἱερὰ,
" ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
" ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
" αἰθέρος ἱερᾶς,
" τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

Ευ. " δι' Ὀλύμπου.

Μν. " τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
" μέρος ἐξέλαχον;

Ευ. " μέρος ἐξέλαχον;

rum me prorsus perdat! non enim immortale Solis jubar intueri mihi jucundum est amplius, postquam snspensus fui, doloribus guttur angentibus furiatus, ut celeri itinere ad mortuos descenderem.

Eur. ut Echo. Salve, cara filia: patrem autem Cepheum, qui te exposuit, male perdant dii.

Mnes. ut Andromeda. Tu vero quænam es, quæ meam miserata es calamitatem?

Eur. Echo, verba recinens sono garrulo, quæ superiore anno in hoc eodem loco Euripidi et ipsa adjutrix fui. Sed, ô filia, te quidem id facere opórtet, lamentari nimirum miserabiliter.

Mnes. Te vero lamentis respondere mihi.

Eur. Curæ id mihi erit: sed initium fac dicendi.

Mnes. O Nox sacra, quam longum cursum moves, per stelligera convexa bigis invecta ætheris sacri, emetiendo venerando Olympo.

Eur. *Olympo.*

Mnes. Cur, quæso, ego Andromeda præ omnibus aliis malorum portionem sortita sum?

EUR. *Portionem sortita sum.*

MNES. Mortis misera!

EUR. *Mortis misera.*

MNES. Enecabis me, anus, garriendo.

EUR. *Garriendo.*

MNES. Edepol molesta huc intrasti valde.

EUR. *Valde.*

MNES. O bone, sine me solum canere lessum, et gratificaberis mihi: desine.

EUR. *Desine.*

MNES. Male pereas!

EUR. *Male pereas.*

MNES. Quid hoc mali?

EUR. *Quid hoc mali.*

MNES. Nugaris.

EUR. *Nugaris.*

MNES. Plora.

EUR. *Plora.*

MNES. Ejula.

EUR. *Ejula.*

LICT. Heus tu, quid garris?

EUR. *Heus tu quid garris.*

LICT. Prytanes vocabo.

EUR. *Prytanes vocabo*

LICT. Quid hoc mali?

EUR. *Quid hoc mali.*

LICT. Unde hæc vox?

EUR. *Unde hæc vox.*

Μν. " θανάτου τλήμων.
Ευ. " θανάτου τλήμων.
Μν. " ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.
Ευ. " στωμυλλομένη.
Μν. " νὴ Δί', ὀχληρά γ' εἰσήῤῥηκας
" λίαν.
Ευ. " λίαν.
Μν. " ὦ 'γάθ', ἔασόν με μονῳδῆσαι,
" καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι.
Ευ. " παῦσαι.
Μν. " βάλλ' ἐς κόρακας.
Ευ. " βάλλ' ἐς κόρακας.
Μν. " τί τὸ κακόν;
Ευ. " τί τὸ κακόν.
Μν. " ληρεῖς.
Ευ. " ληρεῖς.
Μν. " οἴμωζ'.
Ευ. " οἴμωζ'.
Μν. " ὀτότυζ'.
Ευ. " ὀτότυζ'.
Το. οὗτος, σί λαλεῖς;
Ευ. " οὗτος, σί λαλεῖς.
Το. Πρυτάνεις καλέσω.
Ευ. " Πρυτάνεις καλέσω.
Το. σί κακόν;
Ευ. " σί κακόν.
Το. πωτετοπωνή;
Ευ. " πωτετοπωνή;

Το. σὺ λαλεῖς;
Ευ. " σὺ λαλεῖς;
Το. κλαύσει.
Ευ. " κλαύσει.
Το. κακκάσκη μοι;
Ευ. " κακκάσκη μοι;
Μν. μὰ Δί', ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.
Ευ. " πλησίον αὕτη.
Το. ποῦ 'στ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
ποῖ, ποῖ φεύγεις;
Ευ. " ποῖ, ποῖ φεύγεις;
Το. οὐκ αἰρήσεις;
Ευ. " οὐκ αἰρήσεις;
Το. ἔτι γὰρ γρύζεις;
Ευ. " ἔτι γὰρ γρύζεις;
Το. λαβὲ τῇ μιαρᾷ.
Ευ. " λαβὲ τῇ μιαρᾷ.
Το. λαλοκαικαταρατογύναικο.

Εὐριπίδης ὡς Περσεύς.

" ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
" ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
" τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
" Περσεὺς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
" κάρα κομίζων.
Το. τί λέγι Γοργόνος πέρι;
τὸ γραμματέο συ τῇ κεπαλῇ τὴν Γοργόνος;
Ευ. " ἔγωγε φημί.
Το. Γοργό τοι κἀγὼ λέγι.

LICT. Tune loqueris?

EUR. *Tune loqueris.*

LICT. Plorabis.

EUR. *Plorabis.*

LICT. Rides me?

EUR. *Rides me.*

MNES. Non ego hercle, sed mulier proxima hæc.

EUR. *Proxima hæc.*

LICT. Ubi est scelesta? ecce fugit. Quo, quo fugis?

EUR. *Quo, quo fugis.*

LICT. Nonne prehendes?

EUR. *Nonne prehendes.*

LICT. Adhuc vero mussitas?

EUR. *Adhuc vero mussitas.*

LICT. Prehende scelestam.

EUR. *Prehende scelestam.*

LICT. Loquacem et detestabilem mulierem.

EUR. ut PERSEUS. O dii, quamnam barbaram in terram delati sumus celeri talari? per medium enim ætherem secans viam, pede volo alato Perseus, ad Argos dirigens cursum, et Gorgonis caput ferens.

LICT. Quid ais de Gorgone: Scribæ caput, tu Gorgonis esse dicis?

EUR. Sic aio.

LICT. At ego tibi *Gorgo* dico.

Eur. Atat quemnam hunc scopulum video, et virginem deabus similem tanquam navem in portu, vinclis adnexam?

Mnes. O hospes, miserere mei miserrimæ: solve me vinclis.

Lict. Tu ne loquere. Audesne sceleste? moriturus, linguax es tamen?

Eur. O virgo, miseret me tui, quam sic suspensam video.

Lict. Non est virgo, sed scelestus senex, et fur, et versutus.

Eur. Ineptis, Scytha: hæc enim est Andromeda, filia Cephei.

Lict. Specta penem hunc; num tibi parvus videtur?

Eur. Cedo huc mihi manum, ut attingam puellam, age, Scytha. Hominibus enim morbi omnibus sunt: at me puellæ hujus amor invasit.

Lict. Æmulum me non habes. Quandoquidem igitur podex huc conversus est, tibi non invideo, quin eum præcidas.

Eur. Quidni me sinis solvere eam, Scytha, et ruere in concubitum amplexusque uxoris meæ?

Lict. Si tam valde cupis senem pædicari, tabula perforata a tergo culum divide.

Eur. Immo solvam vincla.

Lict. Flagello igitur te cædam.

Eur. Atqui hoc faciam.

Lict. Caput igitur tuum ensis abscindet hic.

Ευ. " ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ, καὶ παρθένον
" θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως, ὡρμισμένην;
Μν. " ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·
" λῦσόν με δεσμῶν.
Το. οὐχὶ μὴ λαλῆσι σύ.
κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλᾶς;
Ευ. " ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε, κρεμαμένην ὁρῶν.
Το. οὐ παρτέν' ἐστιν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων,
καὶ κλέπτο, καὶ πανοῦργο.
Ευ. " ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
" αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
Το. σκέψαι τὸ πόστη· μή τι μικτὸν φαίνεται;
Ευ. " φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης·
" φέρε, Σκύθ'. ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
" ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
" ταύτης ἔρως εἴληφεν.
Το. οὐ ζηλῶ σι σέ·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὰ, πυγίζεις ἄγων.
Ευ. " τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
" πεσεῖν ἐς εὐνὴν, καὶ γαμήλιον λέχος;
Το. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γεροντοπύγισο,
τῇ σανιδοτρήσας ἐξοπιστοπρώκτισον.
Ευ. " μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά.
Το. μαστιγῶ σ' ἄρα.
Ευ. " καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.
Το. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοί.

Ευ. « αἶ, αἶ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
« ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
« σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ,
« μάτην ἀναλίσκοις ἄν. ἀλλ' ἄλλην τινὰ
« τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

Το. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.

Μν. « μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

Το. ἔτι γὰρ σὺ τὴν μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.

Χο. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
χορὸν, παρθένον,
ἄζυγα κόρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται.
φάνηθ', ὦ τυράννους
στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
δῆμός τοι σὲ καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δ' ἐμοὶ μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι,
Πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
οὗ δῆτ' ἀνδράσιν οὐ
θεμιτὸν εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν·
ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν.
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ

Eur. Heu, heu! quid faciam? ad quos me convertam sermones? sed eos non admittet barbarum ingenium. Rudes enim et inficetos qui novis aggreditur lepidis commentis, operam is ludos facit. Sed alia quædam huic conveniens fabrica est admovenda.

Lict. Improba vulpes, ut conatur decipere me!

Mnes. Memento, Perseu, ut me miseram deseris.

Lict. Scilicet flagellum adhuc sentire vis.

Chor. Palladem choris gaudentem mihi mos est huc vocare in chorum, virginem nuptialis jugi expertem puellam, quæ urbem nostram tenet, sólaque manifesto regit imperio, Clavigeraque vocatur. Appare, ô tyrannis, ut par est, inimica; populus te vocat mulierum: veni autem cum Pace festis amica. Ceres et Proserpina, venite lætæ, propitiæ, lucum in vestrum, ubi viris non fas est intueri orgia veneranda Dearum: ubi, facibus ardentibus, ostenditis immortalem faciem. Venite, acce-

dite, precamur, ô Thesmophoræ admodum venerandæ. S
enim, unquam ante, exauditis precibus nostris, venistis, nun
venite, oramus huc ad nos.

EURIPIDES, CHORUS, LICTOR, MNESILOCHUS.

Eur. Mulieres, si vultis in posterum pacem facere mecum
id nunc licet, ea conditione, ut nullum a me unquam postha
convicium audiatis: hanc vobis pacem offero.

Chor. Qua inductus causa hoc demum nobis proponis?

Eur. Hic in assere vinctus socer meus est. Eum igitur si
recepero, nullum unquam maledictum a me audietis: sin mihi
non obtemperaveritis, de iis, quæ domi nunc occulte machinamini,
apud viros ex militia reversos vos criminabor.

Chor. Nos quod adtinet, scias te nobis rem persuasisse: at
barbarô huic eandem ipse persuadeto.

Eur. ut Anus. Mei officii est: et tui, ô Elaphium, quæ tibi
in via dixi, ea ut facere memineris. Primum igitur transi, et
subduc vesti sinum: tu vero, Teredon, inflatis tibiis cane Persicam
saltationem.

Lict. Quid bombus hic sibi volt? comissationem quis excitat
mihi?

Eur. Opus est, ô lictor, ut præludat puella hæc: saltatura
enim pergit ad viros quosdam.

Θεσμοφόρω πολὺ πότνια·
εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετον, νῦν ἀφίκε-
σθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ευ. ΓΥΝΑΙΚΕΣ, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα·
ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμῆ
κακὸν τολοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
Χο. χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
Ευ. ὅδ' ἐστὶν, σὺν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μήποτε
κακῶς ἀκούσετ'· ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
Χο. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

Εὐριπίδης ὡς γραῦς.

ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν ὦ 'λάφιον, ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε, κἀνακόλπασον.
σὺ δ', ὦ Τερηδὼν, ἐπαναφύσα Περσικόν.
Το. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρι μοι;
Ευ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

Το. ὀρχῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.

Ευ. φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.

Το. ναιχὶ, ναὶ
κάτησο, κάτησο, ναιχὶ, ναὶ, τυγάτριον.
οἴμ', ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη.

Ευ. αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

Το. καλό γε τὸ πυγή.
(ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψωλημένος.)

Ευ. κλαύσετ', ἂν μὴ 'νδον μένῃ.

Το. εἶεν. καλὴ τὸ σχῆμα περὶ τὸ πόστιον.

Ευ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα 'στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν.

Το. οὐχὶ πιλήσει πρῶτά με;

Ευ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν.

Το. ὂ, ὂ, ὂ, παπαπαπαὶ
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ;

Ευ. χαῖρε, τοξότα·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

Το. ναὶ, ναὶ, γράδιον,
ἐμοὶ χάρισο σὺ τοῦτο.

Ευ. δώσεις οὖν δραχμήν;

Το. ναὶ, ναιχὶ δῶ σοι.

Ευ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.

Το. ἀλλ' οὐκ ἔχ' ὠδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.

Lict. Saltet et præludat; non prohibebo ego. Quam agilis et levis est! ut pulex in vellere.

Eur. Age, vestem subduc, filia, hanc; sedensque in genibus Scythæ, pedes protende, ut solvam tibi calceos.

Lict. Recte recte; sede, sede, næ, næ, filiola. Hei mihi! quam rotundæ sunt papillæ, instar rapæ!

Eur. Tibia cane ocyus. An adhuc Scytham formidas?

Lict. Pulchræ hercle sunt nates.

(Nudatus lictoris penis alternis emergit et demergit.)

Eur. Male huic erit, nisi intus manserit.

Lict. Attamen pulchra est species arrectæ hujus mentulæ.

Eur. Recte est: vestem rursus indue: tempus est nobis jam abeundi.

Lict. Annon prius me osculabitur?

Eur. Omnino osculare ipsum.

Lict. Oh, oh, oh! papæ! quam dulce est os, instar mellis Attici! quare non concumbit mecum?

Eur. Vale Lictor: non enim hoc fieri fas est.

Lict. Næ, anicula, gratificare hoc mihi.

Eur. Dabin' igitur drachmam?

Lict. Næ, næ, dabo tibi.

Eur. Fer igitur pecuniam.

Lict. At nihil habeo: pharetram saltem hanc sume.

Eur. Postea puellam huc reduces.

Lict. Sequere, filia: tu vero custodi senem hunc, ô anicula. At quodnam est tibi nomen?

Eur. Artemisia.

Lict. Utique nominis meminero. Artomuxia.

Eur. Mercuri, fraudum patrone, ista quidem adhuc recte facis. Tu igitur hinc te proripe cursu, puella illa abducta. Ego vero solvam hunc. Tu autem vide, ut strenue, quum solutus fueris, et celerrime fugias, contendasque ad uxorem et liberos domum.

Mnes. Mihi hoc curæ erit, quum primum solutus fuero.

Eur. Solvitor. Quod igitur nunc te facere convenit, fuge, priusquam lictor veniens te adsequatur.

Mnes. Hoc jam ago.

Lict. O anicula, quam venusta est tibi filiola, nec difficilis, sed mitis—Ubinam est anus? hei mihi, ut perii! quonam hinc abiit senex? ô anicula, ô anus, factum tuum non laudo, anicula, Artamuxia. Decepit me anus. Apage hinc te quam citissime, ô pharetra: recte vero *subine* dicitur; per eam enim in me illuditur. Hei mihi! quid faciam? Ubi est anus? Artamuxia.

Chor. Percontarisne de anu, quæ pectidas gestabat?

Lict. Sic, sic. Vidistin' eam?

Chor. Hac abiit et ipsa, et senex quidam eam sequebatur.

Ευ. ἔπειτα κομίζεις αὖθις.
Το. ἀκολούτει, τέκνον.
σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῆ γεροντογρᾴδιο.
ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν;
Ευ. Ἀρτεμισία.
Το. μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ'· Ἀρτομουξία.
Ευ. Ἑρμῆ Δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
Μν. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.
Ευ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν.
Μν. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
Το. ὦ γρᾴδι', ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριον,
κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο.---ποῦ τὸ γρᾴδιο;
οἴμ', ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γρᾴδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο.
Ἀρταμουξία.
διέβαλέ μ' ὦ γραῦς· ἀπότρεχ' ὡς τάχιστα σύ·
ὀρτῶς δὲ συβίνη 'στι· καταβινῆσι γάρ.
οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γρᾴδιο;
Ἀρταμουξία.
Χο. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ 'φερεν τὰς πηκτίδας;
Το. ναὶ, ναιχί. εἶδες αὐτό;
Χο. ταύτῃ γ' οἴχεται,
αὐτή τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἵπετο.

Το. κροκῶτ' ἔχοντο τῇ γέροντε;

Χο. φήμ' ἐγώ.

ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηΐ.

Το. ὢ μιαρὸ γρᾷο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;

'Αρταμουξία.

Χο. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν

τηδὶ διώξεις; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.

Το. κακόδαιμον· ἀλλὰ τρέξι 'Αρταμουξία.

Χο. τρέχε νῦν, τρέχε νῦν, κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας,

ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·

ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν

οἴκαδ' ἑκάστῃ.

τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν

τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

LICT. Senex crocota indutus?

CHOR. Aio. Adhuc eos adsequi possis, si insequaris hac.

LICT. O scelesta anus! quanam aufugit via? Artamuxia.

CHOR. Recta, quæ sursum tendit, via insequere. Quo curris? annon retro hac insequeris? contrariam insistis viam.

LICT. Infelix ego! at interim currit Artamuxia.

CHOR. Curre jam. In maximam malam crucem ventus te secundus ferat. Sed lusum est satis nobis: quare tempus est eundi domum unamquamque. Thesmophoræ autem nobis bonam pro his gratiam rependant.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΝΕΚΡΟΣ.
ΧΑΡΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.
ΑΙΑΚΟΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΩΝ.

ARISTOPHANIS

RANÆ.

XANTHIA, BACCHUS, HERCULES, MORTUUS, CHARON, CHORUS RANARUM.

XANTH. DICAMNE aliquid ex usitatis istis, ô here, super quibus semper rident spectatores?

BACCH. Ita hercle, quidquid vis, præter illud *Premor*. Hoc vero cave dixeris: jam enim plane satietas me cepit.

XANTH. Neque aliud quiddam lepidum?

BACCH. Modo ne dixeris: *Quam afflictor!*

XANTH. Quid? numnam illud oppido ridiculum dicam?

BACCH. Immo hercle audacter. Illud tantum vide ne dicas.

XANTH. Quodnam?

BACCH. Ut cacaturias, jactans lignum bajulatorium de humero in humerum.

XANTH. Neque ut, tantum onus ferens, nisi aliquis id demat mihi, peam?

BACCH. Nequaquam, obsecro, nisi quum vomiturus ero.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΝΕΚΡΟΣ, ΧΑΡΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

Ξα. ΕΙΠΩ τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
Δι. νὴ τὸν Δί', ὅ τι βούλει γε, πλὴν ΠΙΕΖΟΜΑΙ.
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
Ξα. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι;
Δι. πλήν γ' ΩΣ ΘΛΙΒΟΜΑΙ.
Ξα. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω;
Δι. νὴ Δία,
θαῤῥῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ 'ρεῖς.
Ξα. τὸ τί;
Δι. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς.
Ξα. μηθ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
Δι. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.

Ξα. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν, ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κἀμειψίας,
σκευηφοροῦσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ;
Δι. μὴ νῦν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
Δι. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;
Ξα. οὐ γὰρ φέρω 'γώ;
Δι. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
Ξα. φέρων γε ταυτί.
Δι. τίνα τρόπον;
Ξα. βαρέως πάνυ.
Δι. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὕνος φέρει;
Ξα. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
Δι. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
Ξα. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῂς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
Ξα. οἴμοι κακοδαίμων. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τ' ἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
Δι. κατάβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἷ πρῶτά με

XANTH. Quid ergo opus erat, ut hanc sarcinam ferrem, si nihil eorum fecero, quæ Phrynichus facere solet, et Lycis, et Amipsias, sarcinas bajulantes identidem inducentes in comœdiis.

BACCH. Ne faxis : nam ego si spectator sedeam, et istorum commentorum quoddam videam, plus quam anno senior factus abeo.

XANTH. O miserrimum igitur humerum huncce, si affictatur quidem, at ridiculum tamen nihil proferet!

BACCH. Annon hæc insolentia est et mera mollitia, quando ego, qui Bacchus sum et Stamnii filius, pedes incedo et delassor, hunc autem vehi facio, ut ærumnarum sit expers, et onus non ferat?

XANTH. Annon ergo fero ego?

BACCH. Quomodo fers, qui veheris?

XANTH. Hæc ferens.

BACCH. Quomodo?

XANTH. Ægre admodum.

BACCH. Atqui nonne quod tu fers, onus hoc fert asinus?

XANTH. Non sane, quod ego habeo et fero : non, ita me servet Jupiter.

BACCH. At quomodo fers, qui profecto ipse ab alio fereris?

XANTH. Nescio : sed humerus tamen hicce premitur.

BACCH. Tu ergo, quandoquidem asinum te juvare negas, invicem sublatum asinum ferto.

XANTH. Hei mihi misero! Nam cur ego prælio navali non interfui? tum certe plorare te longum jussissem.

BACCH. Descende, sceleste : namque ad januam nunc acce-

dam hancce, quo me primum divertere oportebat. Puer, puer, heus puer.

HERC. Quis januam pultavit? quam centaurice insultavit, quisquis est! Dic mihi, hoc quid erat?

BACCH. Heus puer.

XANTH. Quid est?

BACCH. Non animadvertisti?

XANTH. Quidnam?

BACCH. Quam vehementer me timuerit.

XANTH. Ita, per Jovem, ne insanires.

HERC. Nequeo, per Cererem, risu me admoderarier, etsi labra præmordeo: sed tamen rideo.

BACCH. O bone, accede: tui enim alicujus rei indigeo.

HERC. Sed non possum dispellere risum, quando pellem leoninam crocotæ injectam video. Quæ mens istorum est? quid convenere cothurnus et clava? ubi gentium peregrinatus es?

BACCH. Clisthenem inscendi.

HERC. Et decertasti prælio navali?

BACCH. Et quidem naves depressimus hostiles duodecim, ni fallor, aut tredecim.

HERC. Vosne?

BACCH. Per Apollinem juro.

HERC. Tum ego expergefactus fui.

BACCH. Porro legenti mihi in nave apud me ipsum Andromedam, derepente desiderium cor percussit, quam putas vehementer?

HERC. Desiderium? quantum?

BACCH. Parvum, instar Molonis.

ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ· ἠμὶ, παῖ.

Ηρ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς ἐνήλαθ᾽ ὅστις· εἰπ᾽ ἐμοὶ, τουτὶ τί ἦν;

Δι. ὁ παῖς.

Ξα. τί ἐστιν;

Δι. οὐκ ἐνεθυμήθης;

Ξα. τὸ τί;

Δι. ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε.

Ξα. νὴ Δία, μὴ μαίνοιό γε.

Ηρ. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, δύναμαι μὴ γελᾷν. καί τοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτόν. ἀλλ᾽ ὁμῶς γελῶ.

Δι. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τι σου.

Ηρ. ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἰμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην; ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;

Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.

Ηρ. κἀναυμάχησας;

Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ᾽, ἢ τρισκαίδεκα.

Ηρ. σφώ;

Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω.

Ηρ. κᾆτ᾽ ἔγωγ᾽ ἐξηγρόμην.

Δι. καὶ δῆτ᾽ ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν, ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἴει σφόδρα;

Ηρ. πόθος; πόσος τις;

Δι. σμικρὸς, ἡλίκος Μόλων.

Ηρ. γυναικός;
Δι. οὐ δῆτ'.
Ηρ. ἀλλὰ παιδός;
Δι. οὐδαμῶς.
Ηρ. ἀλλ' ἀνδρός;
Δι. ἀπαπαῖ.
Ηρ. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει;
Δι. μή σκῶπτέ μ', ὦ 'δέλφ'. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
Ηρ. ποῖός τις, ὦ 'δελφίδιον;
Δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
Ηρ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
Δι. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ ἕτερα φράσω;
Ηρ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
Δι. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος·
κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον.
Ηρ. πότερον εἰς Ἅδου κάτω;
Δι. καὶ νὴ Δί', εἴ τι γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
Ηρ. τί βουλόμενος;
Δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν· οἱ δ' ὄντες, κακοί.
Ηρ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ;
Δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.

HERC. An feminæ?

BACCH. Non sane.

HERC. Ergo pueri?

BACCH. Nequaquam.

HERC. Ergo viri?

BACCH. Attatæ!

HERC. Concubuisti cum Clisthene?

BACCH. Ne me irrideas, frater. Enimvero male habeo: tale me discruciat desiderium.

HERC. Quale, ô fratercule?

BACCH. Declarare nequeo: attamen per imaginem tibi indicabo. En unquam derepente concupivisti pultem?

HERC. Pultem? papæ! millies in mea vita.

BACCH. Num rem ipsam perspicue edoceo? an aliud quid dicam?

HERC. De pulte quidem nihil amplius dixeris: nam satis intelligo.

BACCH. Tale igitur me dilaniat desiderium Euripidis, idque mortui. Et nemo mihi hominum persuaserit, quin eam ad illum.

HERC. Num ad Inferos deorsum?

BACCH. Immo edepol si quid adhuc est inferius.

HERC. Cujus rei indigens?

BACCH. Opus est mihi bono poëta: tales enim nulli sunt amplius: et qui vivunt, mali sunt.

HERC. Quid? annon Iophon vivit?

BACCH. Hoc tamen, et solum adhuc superest bonum; si saltem bonum hoc est etiam: non enim satis scio quomodo id quoque comparatum sit.

HERC. Nonne ergo Sophoclem, qui prior est Euripide, sursum es ducturus, si omnino inde aliquem educere debes?

BACCH. Non, priusquam Iophontem seorsum sumtum exploravero, quid solus sine Sophocle facere valeat. Præterea Euripides, homo versutus, vel conaretur una huc aufugere: alter autem tam illic, quam hic, facilis est.

HERC. Agatho vero ubi est?

BACCH. Reliquit me et abiit, bonus poëta et amicis desiderabilis.

HERC. Quo terrarum miser ille?

BACCH. Ad Beatorum epulas.

HERC. Xenocles vero?

BACCH. Pereat utique.

HERC. Pythangelus autem?

XANTH. De me vero nulla mentio, cui tam valde premitur humerus.

HERC. Annon alii hic sunt adolescentuli, qui tragœdias faciunt, plus quam decies mille? Euripide plus quam stadio loquaciores?

BACCH. Rejiculi hi sunt racemuli, loquaculi, hirundinum musea, contaminatores artis, qui, si modo chorum acceperint, et semel tantum in Tragœdiam minxerint, viribus exhausti protinus evanescunt. Fecundum vero poëtam non amplius invenias, quæras licet, qui verbum generosum sonet.

HERC. Quomodo fecundum?

οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.

Ηρ. εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

Δι. οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ὤν,
καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειεν ἄν·
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.

Ηρ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'ςιν;

Δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητής, καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

Ηρ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων;

Δι. ἐς μακάρων εὐωχίαν.

Ηρ. ὁ δὲ Ξενοκλέης;

Δι. ἐξόλοιτο, νὴ Δία.

Ηρ. Πυθάγγελος δέ;

Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος,
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.

Ηρ. οὔκουν ἕτερ' ἔς' ἐνταῦθα μειρακύλλια,
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;

Δι. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ, καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ Τραγῳδίᾳ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι,
ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

Ηρ. πῶς γόνιμον;

Δι. αὐδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον·
ΑΙΘΕΡΑ ΔΙΟΣ ΔΩΜΑΤΙΟΝ, ἢ ΧΡΟΝΟΥ ΠΟΔΑ,
ἢ ΦΡΕΝΑ ΜΕΝ ΟΥΚ ΕΘΕΛΟΥΣΑΝ ΟΜΟΣΑΙ ΚΑΘ' ΙΕΡΩΝ,
ΓΛΩΤΤΑΝ Δ' ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΣΑΝ ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΡΕΝΟΣ.
Ηρ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;
Δι. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.
Ηρ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
Ηρ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
Δι. δειπνεῖν με δίδασκε.
Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
Δι. ἀλλ' ὥνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον, κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἔχρω τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι.
Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
Ηρ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
Δι. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ'· ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν,
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
Ηρ. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;

BACCH. Ita fecundum, ut proferat audacem aliquam dictionem hujuscemodi, *Æthera Jovis ædiculam*, aut *Temporis pedem*, aut, *Mentem quidem noluisse per sacra jurare, sed linguam pejerasse seorsum a mente.*

HERC. Ergone tibi hæc placent?

BACCH. Plus utique quam insano modo.

HERC. Profecto inepta sunt, vel te judice.

BACCH. Ne tu meum habites animum: nam habes domum.

HERC. Atqui omnino pessima videntur esse.

BACCH. Cœnare me doceas.

XANTH. De me autem nulla mentio.

BACCH. Quin audi, qua gratia te imitatus cum hoc ornatu venerim: nempe ut mihi hospites tuos enarres, si mihi opus sit illis, quibus tunc usus es, quum ad Cerberum proficiscereris. Hos indica mihi, et portus, et ubi panis venalis, lupanaria, mansiones, diversoria, fontes, vias, urbes, cœnacula, cauponas, ubi cimices paucissimi.

XANTH. De me autem nulla mentio.

HERC. Tune etiam audebis ire, miserrime?

BACCH. Nihil amplius contradicas: sed de viis doce, qui citissime ad Inferos perveniamus; unamque monstra, quæ neque calida, neque nimis frigida sit.

HERC. Agedum, quamnam earum tibi primam dicam?

quam? una quidem est a scabello et reste, si teipsum suspendas.

BACCH. Desine: suffocatoriam dicis.

HERC. Sed est via compendiosa et trita, illa per mortarium.

BACCH. Num cicutam dicis?

HERC. Maxime.

BACCH. Frigidam quidem illam et algidam; statim enim tibias conglaciat.

HERC. Vin' celerem et declivem tibi dicam?

BACCH. Ita edepol, præcique quum non sim nimis expeditus viator.

HERC. Perrepta igitur in Ceramicum.

BACCH. Quid tum?

HERC. Ubi turrim illam excelsam inscenderis---

BACCH. Quid faciam?

HERC. Lampadem, dum mittetur, illinc specta: deinde quando jubebunt spectatores eam mitti, tunc et tu teipsum mitte.

BACCH. Quorsum?

HERC. Deorsum.

BACCH. Sed perderem cerebri membranas duas. Nolim hanc viam ire.

HERC. Quid igitur?

BACCH. Illam, quam tu ivisti tunc.

HERC. Sed longa est navigatio. Primo enim venies ad paludem maximam et profundissimam.

BACCH. Deinde illam quomodo transmittam?

μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν.

Δι. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

Ηρ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
ἡ διὰ θυείας.

Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;

Ηρ. μάλιστά γε.

Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.

Ηρ. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;

Δι. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

Ηρ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν.

Δι. κᾆτα τί;

Ηρ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ---

Δι. τί δρῶ;

Ηρ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
κᾆπειτ', ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν.

Δι. ποῖ;

Ηρ. κάτω.

Δι. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην.

Ηρ. τί δαί;

Δι. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες.

Ηρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄβυσσον.

Δι. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;

Ηρ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωὶ σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

Δι. (φεῦ) ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε;

Ηρ. Θησεύς σφ' ἤγαγε.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότατα.

Δι. μή μ' ἔκπληττε, μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις.

Ηρ. εἶτα βόρβορον πολὺν,
καὶ σκῶρ' ἀεὶ νῶν· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους,
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητερ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι, κ' εἰ
τὴν πυῤῥίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

Ηρ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τις σε περίεισιν πνοὴ,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυῤῥινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

Δι. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν;

Ηρ. οἱ μεμυημένοι—

Ξα. νὴ τὸν Δί' ἔγωγ' οὖν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.

Ηρ. οἵ σοι φράσουσ' ἁπαξάπανθ', ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν

HERC. In navicula tantilla senex quidam navita te transvehet, mercede accepta, duobus obolis.

BACCH. Hui! quantum ubique pollent duo illi oboli! quomodo pervenerunt illuc etiam?

HERC. Theseus eos perduxit. Posthæc angues et belluas videbis innumeras, horrendas.

BACCH. Ne me terrefacias, neu pavorem incutias: non enim me deterrebis.

HERC. Deinde cœnum spissum, et stercus supernatans semper; in illo autem jacentes, sicubi quispiam aut hospitem injuria adfecit aliquando, aut puero, quem subagitabat, pecuniam surripuit, aut matrem permoluit, aut patri malam percussit, aut pejeravit, aut orationem aliquam Morsimi transcripsit.

BACCH. Edepol oportebat his addi, si quis Pyrricham Cinesiæ didicit.

HERC. Exinde circumfundetur tibi flatus quis tibiarum, lumenque videbis pulcherrimum, sicut hic, et myrteta, et beatos cœtus virorum et feminarum, crebrosque manuum plausus.

BACCH. Isti vero quinam sunt?

HERC. Initiati—

XANTH. Ergo equidem hercle asinus sum vehens mysteria: sed ista non feram amplius.

HERC. Qui tibi indicabunt omnia, quibus opus tibi fuerit.

Illi enim proxime in ipsa via ad ostium Plutonis habitant. Sed multum vale, ô frater.

BACCH. Ita faxit Jupiter! et tu quoque valeto. At tu stragula rursus suscipe.

XANTH. Priusquam deposuerim etiam?

BACCH. Et quidem cito admodum.

XANTH. Haudquaquam, obsecro te: sed conduc aliquem mercede ex illis qui efferuntur, cui decretum sit hoc iter.

BACCH. Si vero neminem invenero?

XANTH. Tunc me ducito.

BACCH. Recte autumas. Etenim efferunt quidam huncce mortuum. Heus tu: tibi quidem dico, tibi, qui mortuus es. Vin' tu, homo, minutam supellectilem ad Inferos ferre?

MORT. Quanta est?

BACCH. Ista.

MORT. Pendesne mercedem duas drachmas?

BACCH. Non hercle, sed minus.

MORT. Vos, vespillones, pergite.

BACCH. Exspecta, ô bone, si possim tecum mercede pacisci.

MORT. Nisi duas drachmas deposueris, ne loquaris.

BACCH. Accipe novem obolos.

MORT. Reviviscam potius.

XANTH. Quam superbus est execrabilis iste! annon plorabit? Ego ibo.

BACCH. Probus es et generosus. Pergamus ad navem.

CHAR. Oop! appelle cymbam ad litus.

ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦ 'δελφέ.

Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.

Ξα. πρὶν καὶ καταθέσθαι;

Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.

Ξα. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

Δι. ἐὰν δὲ μὴ 'ὕρω;

Ξα. τότε μ' ἄγειν.

Δι. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν.
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἅδου φέρειν;

Νε. πόσ' ἄττα;

Δι. ταυτί.

Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;

Δι. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον.

Νε. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.

Δι. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τι σοι.

Νε. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.

Δι. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς.

Νε. ἀναβιῴην νῦν πάλιν.

Ξα. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι.

Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

Χα. ὠὸπ, παραβαλοῦ.

Ξα. τουτὶ τί ἐστι;

Δι. τοῦτο λίμνη, νὴ Δία.

αὕτη 'στὶν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.

Ξα. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.

Δι. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

Χα. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;

τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,

ἢ 'ς Κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;

Δι. ἐγώ.

Χα. ταχέως ἔμβαινε.

Δι. ποῦ σχήσειν δοκεῖς;

ἐς κόρακας ὄντως;

Χα. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὕνεκα.

ἔμβαινε δή.

Δι. παῖ, δεῦρο.

Χα. δοῦλον οὐκ ἄγω,

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

Ξα. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

Χα. οὐκοῦν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων.

Ξα. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ;

Χα. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον,

ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις.

Δι. μανθάνεις;

Ξα. πάνυ μανθάνω.

οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;

Χα. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἐπιπλεῖ, σπευδέτω.

οὗτος, τί ποιεῖς;

Δι. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ

XANTH. Hoc quid est?

BACCH. Hæc pol palus ipsa est, quam nobis dicebat; et navem conspicor.

XANTH. Ita me Nuptunus amet, atque iste Charon est.

BACCH. Salve Charon, salve Charon, salve Charon.

CHAR. Quis in requiem e miseriis et molestiis, quis in oblivionis campos, aut ad asini vellera, aut ad Cerberios, aut ad corvos, aut ad Tænarum?

BACCH. Ego.

CHAR. Cito inscende.

BACCH. Quorsum appellere tibi videtur? num revera ad corvos?

CHAR. Ita hercle, vel tui gratia. Inscende modo.

BACCH. Puer, huc ades.

CHAR. Servum non veho, nisi prælio navali una decertavit de carnibus.

XANTH. Non hercle potui, quia tum mihi forte dolebant oculi.

CHAR. Itaque paludem curriculo circumcurres.

XANTH. Ubi ergo opperiar?

CHAR. Apud Auæni lapidem, juxta mansiones.

BACCH. Intelligin'?

XANTH. Omnino intelligo. Hei misero mihi! cuinam occurri primum domo egressus?

CHAR. Sede ad remum. Si quis præterea navigaturus est, festinet. Heus tu, quid facis?

BACCH. Quid faciam? quid aliud, quam sedeo ad remum, ubi ipse jusseras?

CHAR. Nonne ergo huc sedebis, ventriose?

BACCH. En.

CHAR. Nonne projicies manus, atque extendes?

BACCH. En.

CHAR. Ne nugas agas; sed obnixus remum age strenue.

BACCH. At quomodo potero, imperitus quum sim et insuetus maris atque navigationis, agere remum?

CHAR. Facillime: audies enim cantus pulcherrimos, ubi semel remo incubueris.

BACCH. Quorumnam?

CHAR. Ranarum, cycnorum, admirandos.

BACCH. Celeusma cane.

CHAR. Oop op! Oop op!

CHOR. Brekekekex coax coax. Brekekekex coax coax. Palustris fontium soboles, tibiarum cantu permistum clamorem edamus, sonoram meam cantilenam, coax, coax, qua Nysæum Jovis filium Bacchum in Limnis cantavimus, quando ebria, in festo sacro Chytrorum, hominum turba ad meum lucum comissatum venit. Brekekekex coax coax.

ἵζω ἐπὶ κώπην, οἷπερ ἐκέλευσάς με σύ;
Χα. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων;
Δι. ἰδού.
Χα. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε, κἀκτενεῖς;
Δι. ἰδού.
Χα. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως.
Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
ὢν, εἶτ' ἐλαύνειν;
Χα. ῥᾷστ'. ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ.
Δι. τίνων;
Χα. βατράχων, κύκνων, θαυμαστά.
Δι. κατακέλευε δή.
Χα. ὦόπ ὄπ, ὦόπ ὄπ.
Χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν,
κοὰξ, κοὰξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήϊον Διὸς
Διόνυσον ἐν Λίμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
ταῖς ἱεραῖσι Χύτρῃσι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.

Δι. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄῤῥον, ὦ κοὰξ, κοάξ.
Χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
Χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.
Χο. εἰκότως ἔγωγ', ὦ πολλὰ πράττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε Μοῦσαι,
καὶ κεροβάτας Πὰν,
ὁ καλαμόφθογγα παίζων·
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ,
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
ἀλλ', ὦ φιλῳδὸν γένος, παύσασθε.
Χο. μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεθ', εἰ δήποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοις μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα

Bacch. Ego vero dolere incipio podicem, *coax, coax*.

Chor. Brekekekex coax coax.

Bacch. Vos autem nihil id scilicet curatis.

Chor. Brekekekex coax coax.

Bacch. Sed pereatis una cum vestro *coax*. Nihil enim aliud estis quam *coax*.

Chor. Equidem merito, ô male curiose. Me enim amarunt et Musæ lyra scite canentes, et cornipes Pan, qui ludit vocalibus calamis: in deliciis etiam me habet citharœdus Apollo, propter arundinem, quam lyræ idoneam alo sub aqua in paludibus. Brekekekex coax coax.

Bacch. Ego vero pustulas habeo, et culus mihi dudum sudat; atque mox propendens dicet, *Brekekekex coax coax*. Sed, ô cantus amans gens, desinite.

Chor. Immo magis canemus, si unquam serenis in diebus saltavimus per cyperum et phleon, gaudentes carminibus, quæ inter natandum cantantur: aut si Jovis ad fugiendum imbrem,

celerem choream profundis sub aquis agitantes cantavimus cum bullarum ruptarum crepitu, Brekekekex coax coax.

Bacch. Hoc vobis eximo.

Chor. Indigna ergo patiemur, si nobis silendum sit.

Bacch. Immo ego indigniora, si remum agendo disrumpar.

Chor. Brekekekex coax coax.

Bacch. Ploretis: non enim id curo.

Chor. At nos clamabimus, quantum fauces nostræ capiunt, toto die, Brekekekex coax coax.

Bacch. Isto quidem non vincetis.

Chor. Neque tu nos certe.

Bacch. At nec vos tamen me unquam. Vociferabor enim, si opus sit, vel toto die, usque dum istuc vestrum superem *coax*.

Chor. Brekekekex coax coax.

Bacch. Scilicet aliquando vestrum inhibiturus eram *coax*.

Char. Ohe desine, desine. Remo appelle navem ad litus. Egredere, solve naulum.

Bacch. En, accipe duos obolos.

BACCHUS, XANTHIA, CHORUS INITIATORUM.

Bacch. Xanthia! ubi Xanthia? echo Xanthia!

Xanth. Au.

πομφολυγοπαφλάσμασι.
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
Χο. δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα,
εἰ σιγήσομεν.
Δι. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαῤῥαγήσομαι.
Χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
Χο. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ',
ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ, δι' ἡμέρας,
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
Χο. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
Δι. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή μ' οὐδέποτε.
κεκράξομαι γὰρ, κἂν με δέῃ, δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοάξ.
Χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
Χα. ὦ παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον.
Δι. ἔχε δὴ τὼ 'βολώ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

Δι. Ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
Ξα. ἰαῦ.

Δι. βάδιζε δεῦρο.

Ξα. χαῖρ', ὦ δέσποτα.

Δι. τί ἐςι τἀνταυθοῖ;

Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.

Δι. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι,
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν;

Ξα. σὺ δ' οὔ;

Δι. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δὴ, τί δρῶμεν;

Ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐςὶν, οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος.

Δι. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγὼ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἔσθ', ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

Ξα. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.

Δι. ποῦ, ποῦ 'στιν;

Ξα. ὄπισθεν.

Δι. ἐξόπισθε νῦν ἴθι.

Ξα. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε.

Δι. πρόσθε νῦν ἴθι.

Ξα. καὶ μὴν ὁρῶ, νὴ τὸν Δία, θηρίον μέγα.

Δι. ποῖόν τι;

Ξα. δεινόν. παντοδαπὸν οὖν γίγνεται·
ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, ποτὲ δὲ γυνὴ

BACCH. Accede huc.

XANTH. Salvus sis, here.

BACCH. Quid istic est?

XANTH. Tenebræ et cœnum.

BACCH. Vidistin' ergo alicubi parricidas illic, et perjuros, quos dicebat ille nobis?

XANTH. Tu vero non vidisti?

BACCH. Immo, ita me Neptunus amet, nunc etiam video. Age vero, quid faciamus?

XANTH. Optimum nobis erit progredi: nam iste locus est, ubi beluas illas horrendas esse dicebat ille.

BACCH. Quam valde plorabit! præstigias faciebat, ut ego timerem, ex æmulatione, quia me bellicosum esse scit. Nihil enim adeo arrogans est, ut Hercules. Ego vero optem in discrimen quodpiam incidere, et occasionem nancisci edendi facinoris, quod dignum sit isto itinere.

XANTH. Atqui hercle sentio strepitum aliquem.

BACCH. Ubi, ubi est?

XANTH. Pone.

BACCH. Pone igitur eas.

XANTH. Sed est ante nos.

BACCH. Præcede igitur.

XANTH. Atqui hercle video beluam magnam.

BACCH. Qualis est?

XANTH. Horrenda. Porro in omnes species se vertit: modo fit bos, modo mulus, modo mulier pulcherrima.

Bacch. Ubi est? age, accedam ad eam.

Xanth. Sed non amplius est mulier, at vero nunc canis.

Bacch. Ergo Empusa est.

Xanth. Sane igni coruscat tota facie.

Bacch. Et crus æreum habet?

Xanth. Ita edepol, et stercoreum alterum. Certo hoc scias.

Bacch. Quo me ergo convertam?

Xanth. Quo vero ego?

Bacch. O sacerdos, serva me, ut sim compotor tuus.

Xanth. Peribimus, ô rex Hercules.

Bacch. Ne me appelles, homo, obsecro, neu nomen meum edas.

Xanth. O Bacche igitur.

Bacch. Istuc multo minus altero dixeris.

Xanth. Perge qua is: huc ades, ô here.

Bacch. Quid vero est?

Xanth. Bono animo es; optime nobiscum agitur. Licet enim nobis dicere, ut Hegelochus: *Namque post fluctus rursus mustelam video.* Disparuit Empusa.

Bacch. Jura.

Xanth. Per Jovem juro.

Bacch. Et iterum jura.

Xanth. Per Jovem ergo.

ὡραιοτάτη τις.

Δι. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.

Ξα. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

Δι. Ἔμπουσα τοίνυν γ' ἐστι.

Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται.

ἅπαν τὸ πρόσωπον.

Δι. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

Ξα. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον·

σάφ' ἴσθι.

Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην;

Ξα. ποῖ δ' ἐγώ;

Δι. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.

Ξα. ἀπολούμεθ', ὦ 'ναξ Ἡράκλεις.

Δι. οὐ μὴ καλεῖς μ',

ὦ 'νθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.

Ξα. Διόνυσε τοίνυν.

Δι. τοῦτό γ' ἔθ' ἧττον θατέρου.

Ξα. ἴθ', ᾗπερ ἔρχει· δεῦρο, δεῦρ', ὦ δέσποτα.

Δι. τί δ' ἐστι;

Ξα. θάῤῥει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν.

ἔξεστι δ', ὥσπερ Ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν·

ΕΚ ΚΥΜΑΤΩΝ ΓΑΡ ΑΥΘΙΣ ΑΥ ΓΑΛΗΝ ΟΡΩ.

ἡ 'μπουσα φρούδη.

Δι. κατόμοσον.

Ξα. νὴ τὸν Δία.

Δι. καὖθις κατόμοσον.

Ξα. νὴ Δί'.

Δι. ὄμοσον.

Ξα. νὴ Δία.

Δι. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ᾽, αὐτὴν ἰδών·
ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυῤῥίασέ μου.
οἴ μοι πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσε;
τίν᾽ αἰτιάσομαι θεῶν μ᾽ ἀπολλύναι;
ΑΙΘΕΡΑ ΔΙΟΣ ΔΩΜΑΤΙΟΝ, ἢ ΧΡΟΝΟΥ
ΠΟΔΑ;

(αὐλεῖ τις ἔνδον.)

Ξα. οὗτος.

Δι. τί ἐστιν;

Ξα. οὐ κατήκουσας;

Δι. τίνος;

Ξα. αὐλῶν πνοῆς.

Δι. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γ᾽ ἐμὲ
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ᾽ ἠρέμα πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

Χο. Ἴακχ᾽, ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ᾽, ὦ Ἴακχε.

Ξα. τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο, δέσποθ᾽, οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον, ὥσπερ Διαγόρας.

Δι. κἀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

Χο. Ἴακχ᾽, ὦ πολυτιμήτοις
ἕδραις ἐνθάδε ναίων·
Ἴακχ᾽, ὦ Ἴακχε,
ἐλθὲ τόνδ᾽ ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,

Bacch. Hei misero mihi! ut expallueram viso spectro! At iste exterritus plus quam ego expalluit. Hei mihi! undenam mala ista mihi accidere? quem deorum dicam me perditum ire? *Æthera, Jovis ædiculam,* an *Temporis pedem?*

(*Tibia canit intus aliquis.*)

Xanth. Heus tu.

Bacch. Quid est?

Xanth. Non audivisti?

Bacch. Quidnam?

Xanth. Tibiarum sonum.

Bacch. Ita sane, et quidem tædarum me adflavit aura quædam oppido mystica. Sed tacite ex insidiis auscultemus.

Chor. Iacche, ô Iacche! Iacche, ô Iacche.

Xanth. Hoc illud est, here; ludunt alicubi hic Initiati, quos nobis narrabat ille: nam Iacchum cantant, ut Diagoras.

Bacch. Et mihi ita videntur. Quapropter silentium agere optimum est, ut rem perspicue cognoscamus.

Chor. Iacche, ô qui sanctissimas sedes hic incolis, Iacche, ô Iacche, veni ad sacros sodales, choros in hoc prato ducturus,

pullulantem multis fructibus circa caput tuum quatiens myrti coronam, audacique saltans pede liberam illam et jocosam, cui plurimæ insunt veneres, tuum decus, puram, sanctis mystis solemnem choream.

XANTH. O veneranda et sanctissima Cereris filia, quam suavis odor porcinæ carnis me adflavit!

BACCH. Non igitur quiescere poteris, is aliquid intestini hic esse persentiscas?

CHOR. Excita flammeas lampadas, quas advenis in manibus quatiens, ô Iacche, lucifer nocturnorum orgiorum stella: ignibus refulgit pratum: genu palpitat senum; excutiunt mœrores, longævæque ætatis veteres annos, sacrorum tuorum honorum participes ut fiant. Tu vero, qui lampade luces, procedens educ in floridum et palustre solum saltatricem pubem, ô beate.

ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων·
θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμὰν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν
μέρος, ἁγνὰν, ἱερὰν
ὁσίοις μύσταις χορείαν.

Ξα. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

Δι. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἥν τι καὶ χορδῆς λάβῃς.

Χορός.

ἔγειρε φλογέας λαμπά-
δας· ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις
τινάσσων Ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων·
ἀποσείονται δὲ λύπας,
χρονίων ἐτῶν,
παλαιούς τ' ἐνιαυτοὺς,
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων,
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθη-
ρὸν ἕλειον δάπεδον,
χοροποιὸν, μάκαρ, ἥβαν.

Ἡμίχορος.

εὐφημεῖν χρὴ, κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσε·
μηδὲ Κρατίνου τοῦ Ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν·
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις·
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν·
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται·
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὢν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα, καὶ λίνα, καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον·
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει·
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων·
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν, εἶτ' ἀποτρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου.
τούτοις αὐδῶ, καὖθις ἀπαυδῶ, καὖθις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ,
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν,
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

Ημ. χώρει δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
τῶν καθ' Ἅδου λειμώνων, ἐγκρούων
καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
καὶ χλευάζων. ἠρίστευται δ'
ἐξαρκούντως. ἀλλ' ἔμβα,
χὤπως αἴρῃς τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,

SEM. Lingua favere oportet, et loco cedere choris nostris, quicunque expers est horum sermonum, aut mentem non habet puram, aut germanarum orgia Musarum nec vidit adhuc, nec saltavit, nec Cratini taurivori Bacchicæ linguæ mysteriis est initiatus, aut scurrilibus versibus delectatur intempestivum risum moventibus, aut inimicam seditionem non compescit, nec facilis est civibus; sed excitat eos et inflammat, proprii lucri cupidus: aut vexatæ calamitatibus civitatis præses, muneribus corrumpitur: aut castellum prodit, aut naves; aut res vetitas mittit ex Ægina, Thorycion alter, vicesimarum exactor perditissimus, coria, et lintea, et picem mittens Epidaurum; aut alicui persuadet, ut hostibus pecuniam det fabricandis navibus; aut concacat Hecatæ imagines, dum choris dithyrambicis succinit: aut si quis rhetor mercedem poëtarum adrodit, quia traductus fuit in patriis Bacchi sacris. Istis edico, iterum iterumque edico, ut loco cedant mysticis choris. Vos vero excitate cantum, et pervigilia nostra, huic festo convenientia.

SEM. Procede nunc quisque strenue in floridos sinus Infernorum pratorum, tripudians, salibus et dicteriis sannisque ludens. Satis enim in peragendis his sacris emicuit studium nostrum. Sed incede et vide, ut Servatricem divam egregie

extollas, voce eam celebrans, quæ regionem se conservaturam profitetur semper, etiamsi Thorycion nolit.

Sem. Age nunc alio genere hymnorum frugiferam reginam, Cererem deam, ornantes, divinis cantibus celebrate.

Sem. Ceres, purorum orgiorum regina, ades nobis, et conserva tuum chorum; daque ut ego tuto omni tempore ludere et saltare possim, multaque ridicula dicere, et multa seria; et quando condigne tuo festo luserim et riserim, ut victor coroner.

Sem. Eia age, nunc etiam cantibus huc voca festivum illum deum, sodalem hujus choreæ.

Sem. Iacche sancte, carminis hoc festo cantari soliti suavissimi inventor, huc ades, et nos comitare ad deam, et ostende quam longam viam sine labore conficias.

Sem. Iacche saltationis amans, prosequere me: tu enim discidisti ad risum usque et ad vilitatem hoc sandalium et istos pannos, et id excogitasti, ut impune ludere et saltare nobis liceat.

Sem. Iacche saltationis amans, prosequere me. Etenim limis adspectans, puellæ modo vidi, et quidem admodum for-

κᾂν Θωρυκίων μὴ βούληται.

Ἡμίχορος.

ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον βασίλειαν,
Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες, ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε.

Ημ. Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
ανασσα, συμπαραστάτει,
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν·
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι,
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

Ημ. ἄγ' εἶα νῦν γε καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν
παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον
τῆσδε τῆς χορείας.

Ημ. Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρὼν, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον, ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

Ημ. Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ τόνδε
τὸν σανδαλίσκον, καὶ τὸ ῥάκος,
κἀξεῦρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.

Ημ. Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.

καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
συμπαιστρίας, χιτωνίου
παραῤῥαγέντος τιτθίον προκύψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
Ξα. ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι.
Δι. κᾄγωγε πρός.
Χο. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον,
ὃς, ἑπτέτης ὢν, οὐκ ἔφυσε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κᾆστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας;
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κᾀκόπτετ' ἐγκεκυφὼς,
κᾄκλαε, κᾀκεκράγει
Σεβῖνον, ὅστις ἔστ' Ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γε φασὶ
τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
Δι. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν
Πλούτων', ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν, ἀρτίως ἀφιγμένω.
Χο. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με·
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

mosæ, colludentis, e tunica leviter scissa promicantem papillam. Iacche saltationis amans, prosequere me.

XANTH. Ego vero lubens soleo comitari, et cum ipsa ludens saltare volo.

BACCH. Et ego insuper.

CHOR. Vultisne ergo ut simul ludos faciamus Archedemum, qui septuennis nondum habebat phratoras: nunc autem dux populi est apud supernos manes, et principatum nequitiæ illic obtinet? Clisthenem autem audio in sepulcris podicem vellicare suum, et pilantem lacerare genas: et plangere pronus, et plorare, et inclamare solet Sebinum, qui Anaphlystius est. Quin et Calliam aiunt, istum Hippobini filium, cunni leonina indutum decertare prælio navali.

BACCH. Possetisne nobis indicare, Pluto ubinam hic habeat? peregrini enim sumus, et modo huc advenimus.

CHOR. Ne longius abeas, neque iterum me interroges: sed scito ad ipsum ostium te pervenisse.

Bacch. Tolle rursus, puer, stragula.

Xanth. Quid hoc erat aliud, quam *Jovis Corinthus* in stragulis?

Sem. Ducite nunc sacram choream Divæ, per nemus floriferum ludentes, qui participes estis pii festi: ego vero cum virginibus ibo et mulieribus, ubi Dearum est pervigilium, facem sacrem portaturus.

Sem. Eamus in rosis referta florida prata, nostro more pulcherrimis choreis ludentes, quas beatæ Horæ quotannis reducunt. Nobis enim solis Sol et lux jucunda est, qui sumus initiati, piosque nos gessimus et erga peregrinos et erga cives.

BACCHUS, XANTHIA, ÆACUS, ANCILLA PROSERPINÆ, CAUPONÆ, CHORUS INITIATORUM.

Bacch. Agedum quomodo januam pultabo? quomodo? Quonam hic modo pultant incolæ?

Ξα. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
Δι. αἴροι' ἂν αὖθις αὖ γε, παῖ, τὰ στρώματα.
ἄλλ', ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι;
Ημ. χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς,
ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
παίζοντες, οἷς μετουσία
θεοφιλοῦς ἑορτῆς·
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις
εἶμι καὶ γυναιξὶν,
οὗ παννυχίζουσι θεαὶ,
φέγγος ἱερὸν οἴσων.
Ημ. χωρῶμεν ἐς πολυῤῥόδους
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον,
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσι.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν.
ὅσοι μεμυήμεθ', εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον, περί τε ξένους,
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΑΙΑΚΟΣ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ, ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ, ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

Δι. ΑΓΕ δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οἱ 'πιχώριοι;

Ξα. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. παῖ, παῖ.
Αι. τίς οὗτος;
Δι. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
Αι. ὦ βδελυρὲ, κἀναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σὺ,
καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγχων, κἀποδρὰς ᾤχου λαβὼν,
ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
'Αχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
'Εχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
Ξα. οὗτος, τί δέδρακας;
Δι. ἐγκέχοδα. κάλει θεόν.
Ξα. ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ,
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;
Δι. ἀλλ' ὡρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
Ξα. ἰδοὺ λαβέ.
Δι. πρόσθου.
Ξα. ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῖ θεοὶ,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν;

XANTH. Ne tempus teras, sed aggredere januam, ut ornatu, sic etiam animo Herculem referens.

BACCH. Heus puer.

ÆAC. Quis iste?

BACCH. Hercules ille fortis.

ÆAC. O execrande, et impudens, et audax, et impure, et perimpure, et impurissime, qui canem nostrum Cerberum protractum abegisti obtorto collo, et fuga te cum eo proripuisti, quem ego custodiebam. Sed nunc medius teneris: talia te Stygis atra petra et Acherontius scopulus sanguine manans adservant, et Cocyti circumcursantes canes, Echidnaque centiceps, quæ viscera tua discerpet: pulmonesque tuos corripiet Tartesia muræna: renes vero tuos cruentatos una cum ipsis intestinis distrahent Gorgones Tithrasiæ, quas citato cursu arcessam ego.

XANTH. Heus tu, quid fecisti?

BACCH. Cacavi. Opem implora dei.

XANTH. O ridicule, nonne cito surges, priusquam te videat lainus quispiam.

BACCH. Sed linquor animo: verum fer ad cor meum spongiam.

XANTH. En, accipe.

BACCH. Admove.

XANTH. Ubi est? Dii boni! hic habes cor?

BACCH. Nam præ metu in inferiorem ventrem delapsum est.

XANTH. O timidissime deorum tu atque hominum.

BACCH. Ego? quomodo timidus essem, qui spongiam a te petii? nemo sane alius hoc fecisset.

XANTH. Quid vero?

BACCH. Jacuisset olfaciens, si timidus esset: ego autem surrexi, et ad hæc abstersi nates.

XANTH. Fortia sane facta, ô Neptune!

BACCH. Ita hercle, opinor. At tu nonne formidasti strepitum verborum et minas?

XANTH. Flocci non feci, ita me Jupiter amet.

BACCH. Agedum, quandoquidem animosus et fortis es, tu fias ego, clava hac sumta et leonina pelle, si quidem nullo timore quatiuntur viscera tua: ego vero in partem ero tibi bajulus.

XANTH. Cedo ea celeriter; mos enim gerendus est: et intuere Herculeum Xanthiam, an timidus futurus sim, et tui similem habiturus animum.

BACCH. Non pol mei similis eris, sed revera ille Melitensis verbero. Agedum stragula ista tollam.

ANC. O carissime, venistin' Hercules? huc ingredere. Nam Diva, ut audivit te advenisse, statim pinsuit panes, coxit leguminum fresorum ollas, pultis duas aut tres; bovem assavit integrum, placentas torruit, collabos: sed ingredere.

Δι. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
Ξα. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων.
Δι. ἐγώ;
πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε;
οὐκ ἂν ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ.
Ξα. ἀλλὰ τί;
Δι. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην, καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.
Ξα. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον.
Δι. οἶμαι, νὴ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων,
καὶ τὰς ἀπειλάς;
Ξα. οὐ μὰ Δί', οὐδ' ἐφρόντισα.
Δι. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς, κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
Ξα. φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. μὰ Δί', ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.
Θε. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός, σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους· ἧψε κατερικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς· βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον·
πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.

Ξα. κάλλιστ', ἐπαινῶ.

Θε. μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομαι ἀπελθόντ'· ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κᾦνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί.

Ξα. πάνυ καλῶς.

Θε. ληρεῖς ἔχων.
οὐ γάρ σ' ἀφήσω· καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
— μί' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη, κᾦρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς - - -

Ξα. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;

Θε. ἡβυλλιῶσαι, κἄρτι παρατετιλμέναι.
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἤμελλ' ἀφαιρεῖν, χ' ἡ τράπεζ' εἰσῄρετο.

Ξα. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσι
ταῖς ἔνδον οὔσαις, αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο, τὰ σκεύη φέρων.

Δι. ἐπίσχες οὗτος. οὔ τι πού σπουδὴν ποιεῖς,
ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα γ' ἐσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενός γ' οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.

Ξα. τί δ' ἔστιν; οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἃ 'δωκας αὐτός.

Δι. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέρμα.

Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω.

XANTH. Bene vocas: gratia est.

ANC. Ita me Apollo amet, ut ego te nunquam sinam abire; quandoquidem et carnes avium elixavit, et bellaria frixit, et vinum miscuit suavissimum. Sed ingredere mecum.

XANTH. Perbenigne.

BACCH. Nugas agis: non enim te amittam.

ANC. Namque et tibicina tibi una est intus pulcherrima, et saltatrices duæ aut tres.

XANTH. Quid memoras? saltatrices?

ANC. Pubescentes, et recens vulsæ. Sed ingredere: nam coquus jam pisces erat detracturus foco, et mensa intro ferebatur.

XANTH. Agedum dic primo tibicinis illis, quæ intus sunt, me ipsum jam ingredi. Tu, puer, sequere me hac et fer stragula.

BACCH. Heus tu, siste gradum. Nequaquam, opinor, pro re seria habes, quod te joculo feci Herculem: nec ultro nugeris, Xanthia; sed sublata rursus hæc fer stragula.

XANTH. Quid est? non cogitas, ut puto, mihi adimere, quæ ipse dedisti.

BACCH. Non sane cogito, sed jam istuc facio. Depone pollem.

XANTH. Testes horum ego deos voco, iisque ultionem committo.

Bacch. Quos deos? annon vero ineptum et stultum est, te sperare, ut Alcumenæ filius sis, qui servus es et mortalis?

Xanth. Bene sane. Habe hæc. Forte enim aliquando mei indigebis, si deus volet.

Chor. Hoc viri est cordati et sapientis, quique multum circumnavigaverit, convertere seipsum semper ad illud latus navis, quod bono statu est, potius quam, instar pictæ imaginis, stare, eodem retento habitu. At convertere se ad molliorem sortem, cisti est hominis, et plane Theramenis.

Bacch. Annon vero ridiculum esset, si Xanthia quidem servus, in Milesiis stragulis prostratus, subagitans saltatricem, matulam me sibi ferre juberet: ego vero hunc intuens mentulam mihi fricarem; iste vero, utpote homo vafer, hoc animadverteret, et impacto pugno anteriores mihi dentes e maxilla excuteret?

Caup. I. Plathana, Plathana huc ades. Hic ille est sceles-tus, qui in cauponam ingressus aliquando, sedecim panes nobis comedit.

Caup. II. Sane ecastor ille ipse est.

Xanth. Malum imminet nonnemini.

Caup. I. Et carnium insuper elixarum frusta viginti, semiobolaria singula.

Xanth. Pœnas dabit nonnemo.

Δι. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν,
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, Ἀλκμήνης ἔσει;
Ξα. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρτοι ποτὲ
ἐμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θεὸς θέλοι.
Χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας,
καὶ πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα μᾶλλον τοῖχον, ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφειν
πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι, καὶ φύσει Θηραμένους.
Δι. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν,
ἐν στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος, φιλῶν ὀρ-
χηστρίδ', εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ', ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τοῦ 'ρεβίνθου 'δραττόμην· οὗ-
τος δ', ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
εἶδε, κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μου 'ξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;
Πα. α'. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσὶ,
ὃς, εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε,
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν.
Πα. β'. νὴ Δία,
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα.
Ξα. κακὸν ἥκει τινί.
Πα. α'. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιωβολιαῖα.
Ξα. δώσει τις δίκην.

Πα. α'. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά.
Πι. ληρεῖς, ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις.
Πα. α'. οὐμενοῦν με προσεδόκας,
ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἀναγνῶναί σ' ἔτι;
Πα. β'. τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐχ εἴρηκά πω·
μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν,
ὃν αὐτὸς αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιε.
κᾆπειτ', ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ, κἀμυκᾶτό γε.
Ξα. τούτου πάνυ τοὔργον· οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
Πα. β'. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
Πα. α'. νὴ Δία, τάλαινα.
Πα. β'. νὼ δὲ δείσασαί γέ πω
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ' ᾤχετ' ἐξάξας γε, τὰς ψιάθους λαβών.
Ξα. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾷν.
Πα. α'. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
Πα. β'. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν.
Πα. α'. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Πα. β'. ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πα. α'. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τοὺς κόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.

Caup. I. Et multa illa alia.

Bacch. Mulier, nugas agis, nec scis quid dicas.

Caup. I. Ergone sperabas, quod cothurnos haberes, me non te amplius agnituram?

Caup. II. Quid vero? multa illa salsamenta nondum dixi, neque ecastor caseum illum recentem, misera ego, quem una cum ipsis fiscellis devoravit: deinde quum pecuniam ab ipso exigerem, intuitus est me torve, et mugiit.

Xanth. Hujus omnino facta hæc sunt; ita solet ubique.

Caup. II. Et gladium strinxit furibundo similis.

Xanth. Ita hercle, ô misera.

Caup. II. Nos autem pavidæ metu in superiorem contignationem illico nos proripuimus: at ille impetu aufugit, sumtis etiam storeis.

Xanth. Et hoc hujus factum est. Sed aliquid vobis faciendum erat.

Caup. I. Agedum voca mihi huc Cleonem, patronum meum.

Caup. II. Tu vero mihi, si modo inveneris, Hyperbolum, ut istum funditus perdamus.

Caup. I. O faucem improbam! quam libenter tibi lapide dentes molares effringerem, quibus contrivisti meum peculium!

Caup. II. Ego vero in Barathrum velim te injectum.

Caup. I. Ego vero, sumta falce, guttur tibi vellem exscindere, quo panas succineritios deglutisti. Sed Cleonem arcessam, qui eum hodie in jus vocabit, et hæc ejus facta extricabit.

Bacch. Pessime peream, nisi Xanthiam deamo.

XANTH. Novi, novi mentem tuam, desine loqui. Nolim Hercules fieri.

BACCH. Minime gentium hoc dixeris, mi Xanthisce.

XANTH. Et quomodo Alcumenæ filius fieri possem ego, qui simul servus et mortalis sum?

BACCH. Scio, scio te iratum esse, idque non injuria. Etiam si me verberares, tecum non expostularem. Immo si in posterum unquam tibi hæc ornamenta ademero, radicitus et ego et uxor liberique pessimis exemplis pereamus, ut Archedemus lippus.

XANTH. Accipio jusjurandum, et hac conditione ornatum adsumo.

CHOR. Nunc tuum est officium, postquam ornatum hunc rursus accepisti, quem habebas prius juvenilem animum ostendere usque, et rursus torvum tueri, dei memorem illius, cujus præ te fers speciem. Quod si stulte rem gerere deprehenderis, et aliquid commiseris, quod mollem et ignavum arguat, denuo tollere te stragula necesse erit.

XANTH. Bene monetis, ô amici: sed et ipsus eadem jam mecum cogito. Istum quidem, si boni evenerit quidpiam, hæc adimere rursus conaturum mihi sat scio: sed tamen ego præbebo me fortem et animosum, et acerbe, velut origanum, tuentem. Ita faciundum erit, ut videtur: nam audio jam crepitum januæ.

ÆAC. Constringite ocius hunc canifurem, ut pœnas det: properate.

Ξα. οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν.
Δι. μηδαμῶς,
ὦ Ξανθίδιον.
Ξα. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
Δι. οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κᾂν εἴ γε τύπτοις μ', οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόῤῥιζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξα. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
Χο. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ τὴν στολὴν εἴληφας, ἥν
εἶχες σύ γ' ἐξαρχῆς, πάλιν,
ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ,
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν, τοῦ θεοῦ μεμνημένον,
ᾧπερ εἰκάζεις ἑαυτόν· ἢν δὲ παραληρῶν ἁλῷς,
καὶ βάλῃς τι μαλθακὸν,
αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη τις πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. εὖ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ'· ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω
ταῦτ' ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πειράσεταί μ', εὖ οἶδ' ὅτι·
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
Αι. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον.

Δι. ἥκει τῳ κακόν.

Ξα. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον.

Αι. εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ Διτύλας, χὠ Σκεβλίας, χὠ Παρδόκας,
χωρεῖτε δευρὶ, καὶ μάχεσθε τουτῳΐ.

Δι. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ,
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια;

Ξα. μάλ' ὑπερφυᾶ.

Αι. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά.

Ξα. καὶ μὴν, νὴ Δία,
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν,
κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.

Αι. καὶ πῶς βασανίζω;

Ξα. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητείῳ νέῳ.

Αι. δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.

Ξα. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'· οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.

Αι. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος.

Δι. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ὄντ' ἀθάνατον· εἰ δὲ μὴ,

Bacch. Imminet nonnemini malum.

Xanth. Nonne in malam rem ibitis? ne accedite.

Æac. Eia etiam pugnare incipis? Tu Dityla, et tu Sceblia, tuque Pardoca, accedite huc et depugnate cum isto.

Bacch. Nonne ergo res indigna est? istumne alios verberare, qui furari aliena ipse solet?

Xanth. Infinitum quantum.

Æac. Indignum quidem et intolerandum, fateor.

Xanth. Atqui per Jovem juro; si unquam veni huc, emori volo, aut si quicquam tuorum furatus sum, quod vel unius pili facias. Et ecce incipiam facinus generosum: accipe hunc servum, et tormentis ex eo rem quære, atque, si me injurium deprehenderis, abduc me et occidito.

Æac. Quomodo ergo quæram?

Xanth. Omnibus modis: in scala eum ligans, suspendens, flagellis cædens, excorians, torquens, quin naribus acetum infundens, lateres imponens: cetera omnia fac: tantum ne porris verberes eum, nec aliis novis.

Æac. Æqua prædicas: tum si verberibus mutilavero tibi servum, præsentarium a me petito argentum.

Xanth. Non utique ego: sed ita hunc abductum torque.

Æac. Immo in hoc ipso loco, ut coram in os tibi dicat. Tu depone sarcinas ocius, ac vide ut nihil hic dicas menda.

Bacch. Edico ut me nemo torqueat, qui sum immor-

talis: sin, tua culpa tibi evenire putato, quidquid evenerit mali.

ÆAC. Quid ais?

BACCH. Aio me immortalem esse, Bacchum, Jovis filium: hunc autem esse servum.

ÆAC. Hæccine audis?

XANTH. Profecto audio; et multo magis est flagris cædendus. Si enim deus est, non sentiet.

BACCH. Quidni igitur, siquidem et tu ais deum te esse, tu quoque pariter mecum plagas accipis?

XANTH. Justa est hæc oratio. Utrum autem nostrûm videris priorem plorare, aut rationem aliquam habere verberum, hunc tu pro deo ne habeas.

ÆAC. Procul dubio tu generosus es homo: nam non refugis id quod justum est. Exuite jam vestes.

XANTH. Quomodo igitur quæstionem exercebis, ut par est?

ÆAC. Facile. Alternis plagas accipietis.

XANTH. Recte autumas. Ecce, specta an me videas commoveri.

ÆAC. Jam percussi te.

XANTH. Minime hercle.

ÆAC. Nec mihi videris sensisse. Sed ad hunc ibo et percutiam eum.

BACCH. Quando tandem?

ÆAC. Atqui jam percussi.

BACCH. Quomodo ergo non sternutavi?

ÆAC. Nescio: hunc rursus tentabo.

αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ.

Αι. λέγεις δὲ τί;

Δι. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διὸς,
τοῦτον δὲ δοῦλον.

Αι. ταῦτ' ἀκούεις;

Ξα. φήμ' ἐγώ·
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος.
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

Δι. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεὸς,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

Ξα. δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερον ἂν νῷν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

Αι. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ.
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.

Ξα. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως;

Αι. ῥᾳδίως.
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον.

Ξα. καλῶς λέγεις.
ἰδοὺ, σκόπει νῦν, ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

Αι. ἤδη 'πάταξά σ'.

Ξα. οὐ μὰ Δί'.

Αι. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω.

Δι. πηνίκα;

Αι. καὶ δὴ 'πάταξα.

Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

Αι. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

Ξα. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταί.
Αι. τί δ' ἰατταταί;
μῶν ὠδυνήθης;
Ξα. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα,
ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰ 'ν Διομείοις γίγνεται.
Αι. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. ἰοὺ, ἰού.
Αι. τί ἐστιν;
Δι. ἱππέας ὁρῶ.
Αι. τί δῆτα κλάεις;
Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αι. ἔπειτα προτιμᾷς οὐδέν;
Δι. οὐδέν μοι μέλει.
Αι. βαδιστέον γ' ἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. οἴμοι.
Αι. τί ἐστι;
Ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
Αι. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. ΑΠΟΛΛΟΝ, 'ΟΣ ΠΟΥ ΔΗΛΟΝ Η ΠΥΘΩΝ' ΕΧΕΙΣ.
Ξα. ἤλγησεν. οὐκ ἤκουσας;
Δι. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
Ξα. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
Αι. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. ΠΟΣΕΙΔΟΝ - - -
Ξα. ἤλγησέ τις.
Δι. 'ΟΣ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΡΩΝΑΣ

XANTH. Nonne igitur properabis? Iattatæ!

ÆAC. Quid sibi volt hoc *iattatæ?* num doluit?

XANTH. Non hercle. Sed cogitabam, quando Diomenses Herculis festum celebrant.

ÆAC. Hominem religiosum! huc rursus eundum.

BACCH. Hei, hei!

ÆAC. Quid est?

BACCH. Equites video.

ÆAC. Quid itaque fles?

BACCH. Cepas olfacio.

ÆAC. Itane verbera nihili facis?

BACCH. Nihil curo.

ÆAC. Eundum igitur est ad hunc rursus.

XANTH. Hei mihi!

ÆAC. Quid est?

XANTH. Spinam hanc mihi exime.

ÆAC. Quid hoc rei est? huc rursus eundum.

BACCH. *Apollo, qui forte nunc Delum aut Delphos incolis--*

XANTH. Indoluit. Nonne vidisti?

BACCH. Haud ego quidem: nam iambi Hipponactis reminiscebar.

XANTH. Namque nihil efficis: sed ilia cæde.

ÆAC. Nihil profecto efficio. Sed jam præbe ventrem.

BACCH. *Neptune---*

XANTH. Indoluit nonnemo.

BACCH. *Qui Ægei promontoria tenes, aut cærulei regnas maris in fundo*---

ÆAC. Neutiquam, ita me Ceres amet, cognoscere possum, uter vestrûm sit deus. Sed ingredimini: nam herus ipse vos cognoscet, et Proserpina, quum sint dii ipsi etiam.

BACCH. Recte autumas. Vellem autem hoc te prius fecisse, antequam plagas acciperem.

CHOR. Ad sacros choros ades, Musa, et veni, ut delecteris carmine meo, visurá numerosam populorum multitudinem, ubi sapientiæ innumeræ sedent, ambitiosiores Cleophonte, cujus in labris garrulis acerbe fremit Thracia hirundo, super barbaro folio sessitans: cantat autem lugubre lusciniæ carmen, ut sit periturus, etiamsi pares fuerint calculi.

SEM. Æquum est ut sacer chorus, quod in rem est civitatis moneat et doceat. Primum itaque videtur nobis exæquandos esse cives cum civibus, et metus adimendos: tum si quis aliquid peccaverit, deceptus Phrynichi artificiis, aio oportere facultatem esse illis, qui tunc lapsi sunt, causa dicta, diluendi priora

Η ΓΛΑΥΚΑΣ ΜΕΔΕΙΣ
ʽΑΛΟΣ ΕΝ ΒΕΝΘΕΣΙΝ.

Αι. οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, δύναμαί πω μαθεῖν,
ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ θεός. ἀλλ' εἴσιτον.
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
χ' ἡ Περσέφαττ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.

Διόνυσος.

ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

Χορός.

Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι, καὶ
ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον,
οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρῃκία χελιδὼν,
ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον·
κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον
νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.

ʽΗμίχορος.

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν, καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, κἀφελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε,

αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι μηδέν' εἶναι 'ν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι, τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν,
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
χ' οἱ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φύσει,
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
κἀπιτίμους, καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα, κἀποσεμνυνούμεθα
τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

Χορός.

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
οὐ πολὺν, οὐδ' ὁ πίθηκος γ' οὗτος, ὁ
νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
κρατοῦσι κυκησιτέφρου,
ψευδονίτρου κονίας,
καὶ Κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει· εἰδὼς δὲ τάδ', οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀ-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.

peccata. Præterea neminem in civitate aio oportere ab honoribus excludi. Etenim turpe est illos, qui semel interfuerunt prælio navali, et Platæenses statim fieri, et dominos pro servis. Equidem nec istud negare possim recte se habere; verum laudo: hæc enim sola sapienter fecistis. Præterea æquum est vos illis, qui vobiscum sæpe jam, ut et parentes eorum, interfuerunt præliis navalibus, quique genere vobis propinqui sunt, unam hanc noxam remittere, idque petentibus. Sed, ô sapientissimi, ira nonnihil laxata, demus operam, ut omnes homines nobis quasi cognatos faciamus, et ut omnibus adipisci honores et esse civibus liceat, qui una decertarint prælio navali. Si autem in concedenda civitate tumidos et superbos nos gesserimus, præsertim quum in ulnis fluctuum jactemur, in posterum non recte sapere videbimur.

Chor. Quod si ego callidus sum dispicere vitam hominis et mores, qui plorabit aliquando, non diu immorabitur vel simius ille, qui nunc molestus est, pusillus Cligenes, balneator ille pessimus omnium quotquot tractant cinerem ex falso nitro et creta mixtum. Hoc autem quum sciat, non erit pacatus, ne forte spolietur vestibus ebrius, sine ligno incedens.

Sem. Sæpe animadvertimus civitati nostræ evenire idem circa bonos et probos cives, quod ei evenit circa veteres nummos et novos. Nam et illis, quamvis non sint adulterini, sed optimi omnium, ut constat, nummorum, et soli probe cusi, et tinnitu probati ubique, tam apud Græcos, quam apud barbaros, non utimur omnino: sed malis his æneis nuper cusis, notæ pessimæ. Et cives illos, quos scimus esse ingenuos et modestos, virosque justos, bonos item et probos, et educatos in palæstris et choris et musica, indignissimis contumeliis adficimus: istis autem æreis et peregrinis, et Pyrrhiis, malis et malo genere prognatis, ad omnia utimur, licet postremi venerint; quibus civitas antehac ne pro piacularibus quidem facile usa fuisset. Sed nunc saltem, ô stolidi, mutatis moribus, utimini rursus bonis viris: nam hoc, si bene vobis cesserit, laudem merebitur: sin aliquid fuerit offensum, saltem ex honorato ligno pati videbimini, si quid patiamini.

ÆACUS, XANTHIA, CHORUS INITIATORUM.

Æac. Egregius vero, ita me Jupiter Servator amet, est vir tuus herus.

Xanth. Quomodo non egregius, qui potare et futuere tantum scit?

Ἡμίχορος.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταυτὸν, ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις ἁπανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,
προσέλοῦμεν· τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ πυῤῥίαις,
καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὦ 'νόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον· κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν του ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ΑΙΑΚΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

Αι. ΝΗ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου.

Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βίνειν μόνον;

Αι. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι, δοῦλος ὤν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης ---
Ξα. οἴμωξε μέντ' ἄν.
Αι. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
Ξα. χαίρεις, ἱκετεύω;
Αι. μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
Ξα. τί δὲ, τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν, πληγὰς λαβὼν
πολλὰς, ἀπίῃς θύραζε;
Αι. καὶ τόδ' ἥδομαι.
Ξα. τί δὲ πολλὰ πράττων;
Αι. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ξα. Ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἅττ' ἂν λαλῶσι;
Αι. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.
Ξα. τί δὲ, τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν;
Αι. ἐγώ;
μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.
Ξα. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
καὶ δὸς κύσαι, καὐτὸς κύσον, κἀμοὶ φράσον,
πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος, χ' ἡ βοὴ,
χὡ λοιδορησμός;
Αι. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.
Ξα. ἆ.
Αι. πρᾶγμα, πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.

ÆAC. Illud vero annon mirum, quod te non verberaverit, mendaci palam convictum; qui servus herum te diceres?

XANTH. Plorasset utique.

ÆAC. Istuc quidem servile illico fecisti, quod ego lubenter facio.

XANTH. Lubenter, obsecro?

ÆAC. Immo Epopta esse mihi videor, quando clam hero maledico.

XANTH. Quid vero, quando, acceptis plagis multis, foras abeundo mussitas?

ÆAC. Tunc etiam voluptate adficior.

XANTH. Quid autem, quando curiosus es?

ÆAC. Adeo hercle, ut nihil sciam dulcius.

XANTH. Pro germane Jupiter! etiamne sermones captans, quando heri colloquuntur?

ÆAC. Immo plus quam insano modo.

XANTH. Quid demum, quando extraneis sermones illos prodis?

ÆAC. Egone? Pol ego, quando hoc facio, semen emittere mihi videor.

XANTH. O Phœbe Apollo! injice mihi dextram; et da te osculandum; ipseque me osculare, atque dic mihi, per Jovem obsecro, qui nobis est converbero, quis iste est tumultus intus et clamor et concertatio?

ÆAC. Æschyli et Euripidis.

XANTH. Vah!

ÆAC. Motus enim, motus ingens exortus est inter mortuos, et magna omnino seditio.

XANTH. Quanam ex re?

ÆAC. Lex quædam hic statuta est, ut ex artibus majoribus et elegantioribus ille, qui est præstantissimus sui generis artificum, in Prytaneo cibum capiat, sedemque proxime a Plutone habeat,---

XANTH. Intelligo.

ÆAC. Usquedum veniat in ea arte sapientior ipso alius quispiam: tunc autem loco cedere oportet.

XANTH. Cur autem hoc turbavit Æschylum?

ÆAC. Tenebat ille tragicum solium, ut qui esset præstantissimus in ista arte.

XANTH. Nunc vero quis?

ÆAC. Euripides quum primum huc descendit, edidit specimen artis grassatoribus, et crumenisecis, et parricidis, et parietum perfossoribus, quorum hominum apud Inferos vilissima est annona: illi autem audientes contrarias disputationes, et flexuras, et strophas, summopere insanierunt ejus amore, et sapientissimum judicarunt: deinde fiducia elatus capessit solium, ubi Æschylus sedebat.

XANTH. Et lapidibus non fuit impetitus?

ÆAC. Non hercle: sed multitudo clamabat judicio decernendum esse, uter artis peritia excelleret.

XANTH. Scilicet sceleratorum illorum?

ÆAC. Et pol altissimo clamore.

XANTH. Æschylo vero non adsistebant adjutores alii quipiam?

ÆAC. Bonorum exiguus est numerus, ut hic etiam.

Ξα. ἐκ τοῦ;

Αι. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὁπόσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ ξυντέχνων,
σίτησιν αὐτὸν ἐν Πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε, τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς - - -

Ξα. μανθάνω.

Αι. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

Ξα. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

Αι. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην.

Ξα. νυνὶ δὲ τίς;

Αι. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις, καὶ τοῖσι βαλαντιητόμοις,
καὶ τοῖσι πατραλοίασι, καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅδου πλῆθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν,
ὑπερεμάνησαν, κᾀνόμισαν σοφώτατον.
κᾄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο.

Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;

Αι. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν,
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

Ξα. ὁ τῶν πανούργων;

Αι. νὴ Δί', οὐράνιόν γ' ὅσον.

Ξα. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;

Αι. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.

Ξα. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
Αι. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα, καὶ κρίσιν,
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.
Ξα. κἄπειτα, πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
Αι. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιὰν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθαι ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.
Ξα. τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται;
Αι. νὴ Δί', ὀλίγον ὕστερον
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
Ξα. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
Αι. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ξύμπτυκτα πλινθεύσουσί γε,
καὶ διαμέτρους, καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγῳδίας.
Ξα. ἤπου βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
Αι. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα;
Αι. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις ξυνέβαινεν Αἰσχύλος —
Ξα. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.

XANTH. Quid ergo Plato facere cogitat?

ÆAC. Certamen quamprimum committere, comparationemque et probationem instituere eorum in arte peritiæ.

XANTH. Sed qui factum, ut sibi non Sophocles vindicaret solium?

ÆAC. Haudquaquam ille hercle. Sed quum primum huc advenit, osculatus est Æschylum, et injecit ei dextram, et sponte cessit, nullam de solio controversiam movens. Nunc autem sedet, ut ait Clidemides, observator certaminis: et si Æschylus vicerit, continebit se in suo loco: sin minus, de artis peritia decertaturum se dixit cum Euripide.

XANTH. Quid ergo fiet?

ÆAC. Edepol non ita multo post, et quidem hoc ipso in loco, horrendum illud certamen exorietur. Etenim in trutina perpendetur ars musica.

XANTH. Quid? tragœdiamne ad libram appendent?

ÆAC. Et regulas efferent et normas versuum, et quadrata compactilia formabunt instar laterum, et diametros et cuneos. Nam Euripides tragœdias se examinaturum ait, singulis seorsum sumtis versibus.

XANTH. Mirum ni graviter ista ferat Æschylus.

ÆAC. Ideo torvum intuebatur, capite in terram demisso.

XANTH. Quis vero judex erit?

ÆAC. Hoc difficile erat: nam sapientum virorum magnam deprehenderunt penuriam. Neque enim Æschylo cum Atheniensibus conveniebat,—

XANTH. Multos forte inter eos esse putabat perfossores parietum.

ÆAC. Præterea nihil nisi meras nugas eos censebat in dignoscendis ingeniis poëtarum. Rem deinde commiserunt hero tuo, quia peritus artis erat. Sed ingrediamur. Nam quum majori studio quidpiam agunt heri nostri, parata nobis sunt verbera.

CHOR. Mirabor, ni vir grandiloquus horrendam iram in præcordiis foveat, quando celerem loquacitatem animadvertet dentes exacuentis adversarii: tum demum præ furore acerrimo oculos distorquebit. Existent autem verborum alte cristatorum galeatæ et veloces concertationes, scindularumque subtilium audaces rotationes, et ramenta operum, refutante altero viro artificis ingeniosi verba sesquipedalia. Tum iste erigens comantis cervicis hirsutam setam, horribile supercilium contrahens, rugiens, emittet verba compaginata, tanquam tabulas, ea revellens, giganteo spiritu. Hinc jam dicendi magistra, versuum examinatrix, lubrica lingua volubilis invidiosos concutiens frenos, concidens adversarii verba, minutatim refellet pulmonum plurimum laborem.

EURIPIDES, BACCHUS, ÆSCHYLUS, CHORUS INITIATORUM, PLUTO.

EUR. Nolim a solio desistere, ne adhorteris: nam isto me potiorem esse aio in arte nostra.

BACCH. Æschyle, quid taces? non enim te fugiunt hæc dicta.

EUR. Cum gravitate aliquamdiu stabit tacitus primo, id quod identidem in tragœdiis factitabat præstigiator ille.

Αι. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι
φύσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

Χο. ἦπου δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλόν περ ἴδῃ θήγοντος ὀδόντας
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ὑψιλόφων τε λόγων κορυθαιόλα νείκη,
σχινδαλμῶν τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαῖταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι.
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια, λίσπη
γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς,
ῥήματα δαιομένη, καταλεπτολογήσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ, ΠΛΟΥΤΩΝ.

Ευ. Οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

Δι. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

Ευ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε

ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.

Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

Ευ. ἐγῷδα τοῦτον, καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελοῤῥήμονα.

Αι. ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
σὺ δή με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη,
καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ῥακιοσυῤῥαπτάδη;
ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς.

Δι. παῦσ' Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.

Αι. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.

Δι. ἄρν', ἄρνα μέλαιναν, παῖδες, ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

Αι. ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην.

Δι. ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη,
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδὼν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θένων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθὺς, ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς, βοᾷς.

Ευ. ἕτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,

BACCH. O bone, ne nimis magna loquere.

EUR. Ego hunc novi, et dudum perspexi, hominem feros fingentem mores, contumaci præditum, effreni, impotenti, et bipatenti ore, sine ullo modo loquentem, turgida verba cumulatim fundentem.

ÆSCH. Itane, ô fili rusticæ divæ? tu in me hæc dicis, ô blateramentorum collector, et mendicorum fictor, et pannorum consutor? at faxo ut cum magno tuo malo dixeris.

BACCH. Desine, Æschyle, neve excandescas iracundia.

ÆSCH. Minime vero, priusquam ostendero perspicue, qualis homo sit iste claudorum fictor, qui nunc adeo ferox est.

BACCH. Nigram, pueri, nigram pecudem efferte: nam turbo erumpere conatur.

ÆSCH. O qui Creticas colligis monodias, nuptiasque nefarias infers in artem!

BACCH. Reprime te, ô valde honorande Æschyle: tu vero, ô ærumnose Euripide, si sapis, a grandinibus remove te ocius, ne grandiori verbo tempora tibi feriens præ iracundia, excutiat Telephum. At tu, Æschyle, non iracunde, sed leniter argue te arguitor. Conviciari autem non decet viros poëtas, tanquam mulieres quæ panem vendunt: tu vero statim vociferaris eodem strepitu, quo ilex incensus.

EUR. Equidem paratus sum, et non refugio, mordere, aut

morderi prior, si huic videtur, in versibus, in melicis, in tragœdiæ nervis, et mehercle in Peleo, et Æolo, et Meleagro, immo etiam in ipso Telepho.

BACCH. Tu vero quid cogitas facere? dic Æschyle.

ÆSCH. Voluissem quidem hic non contendere: nam ex æquo nobis non est certamen.

BACCH. Quid ita?

ÆSCH. Quia mea poësis mecum non interiit: quæ autem fecit ille, cum eo interiere, ita ut quæ dicat habiturus sit. Tamen, quoniam tibi videtur, mos tibi gerendus est.

BACCH. Agedum thus aliquis huc et ignem mihi det, ut antequam hi argutentur, preces concipiam, ut certamen istuc quam scitissime decidam. Vos vero Musis carmen aliquod accinite.

CHOR. Jovis ô novem filiæ virgines, castæ Musæ, quæ subtiles in disserendo adspicitis solertes mentes virorum sententias procudentium, siquando in arenam cum suis acute excogitatis descendant versutisque artibus luctatoriis, contradicendo inter se certaturi; adeste inspecturæ vim duorum facundissimorum orum: præbete autem verba, et subtilem scobem versuum. Nunc enim magnum illud sapientiæ certamen incipit.

BACCH. Precamini jam vos etiam aliquid, priusquam versus recitatis.

ÆSCH. O Ceres, quæ meam mentem aluisti, effice me dignum tuis mysteriis.

δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,
καὶ, νὴ Δία, τὸν Πηλέα τε, καὶ τὸν Αἴολον,
καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.

Δι. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ' Αἰσχύλε.

Αι. ἐβουλόμην μὲν ἂν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε.
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ὠ'γὼν νῷν.

Δι. τί δαί;

Αι. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι·
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.
ὅμως δ', ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾷν ταῦτα χρή.

Δι. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.

Χο. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν·
πορίσασθε ῥήματα,
καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας
ὅδε μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

Δι. εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τἄπη λέγειν.

Αι. Δήμητερ, ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

Δι. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.

Ευ. καλῶς.

ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι, θεοί.

Δι. ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν;

Ευ. καὶ μάλα.

Δι. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

Ευ. αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,
ξύνεσίς τε, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.

Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἐμμέλειαν, ἐπί τε δαΐαν ὁδόν.
γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται·
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον·
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

Δι. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ', ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα, καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

Ευ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε, τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω· τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μωροὺς λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ δῆθ' ἕνα τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας,
'Αχιλλέα τιν', ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

BACCH. Tu etiam sume thus et in ignem inde.

EUR. Recté. Sunt enim alii dii, quos ego invoco.

BACCH. Peculiaresne quipiam tibi, et novæ notæ?

EUR. Admodum.

BACCH. Age ergo, invoca peculiares tuos deos.

EUR. Æther, meum pabulum, et linguæ volubilitas, et intelligentia, et nares olfactoriæ, adnuite ut recte redarguam dicta, quæ carpere aggrediar.

CHOR. Et nos quidem avemus ex viris sapientibus audire sermones aliquos concinne modulatos, doctoque adesse certamini. Etenim lingua eorum efferari cœpit, animusque haud ignavus ambobus est, nec pigra mens. Par est igitur ut speremus alterum quidem aliquid urbani et limati dicturum: alterum autem convellentem illud, grandibus verbis irruendo, dissipaturum multas verborum tricas.

BACCH. Sed ocius oportet orationes incipere, ita tamen ut dicatis urbana, et nec imagines, nec qualia possit alius dicere.

EUR. Equidem de me ipso, qualis poëta sim dicam postremo loco: primo autem ostendam hunc fuisse jactatorem et impostorem, quibusque rebus spectatores deceperit, quos fatuos acceperat, apud Phrynichum educatos. Primo enim unum quemlibet sedere faciebat obvelatum, Achillem forte, aut Niobam, faciem ejus non ostendens, prætextum tragœdiæ, nec tantillum mutientes.

Bacch. Non hercle quicquam.

Eur. Chorus autem protrudere solebat series carminum continuas quatuor: at illi silebant.

Bacch. Ego vero gaudebam hoc silentio, et me illud delectabat non minus, quam si qui hodie loquantur.

Eur. Stolidus enim eras: scias hoc velim.

Bacch. Et mihimetipsi videor. Cur autem hoc faciebat ille?

Eur. Nempe ex ostentatione, ut spectator sederet exspectans, quando Nioba loqueretur tandem: interea ipsum drama procedebat.

Bacch. Hominem improbum! quam turpiter ergo ab eo deceptus sum! quid pandicularis et impatiens es?

Eur. Quia eum convinco. Deinde, ubi ad hunc modum nugatus fuisset, dimidia jam dramatis parte acta, verba quædam grandia duodecim eloquebatur, superciliosa et cristata, horrenda veluti terriculamenta, ignota spectatoribus.

Æsch. Hei misero mihi!

Bacch. Tace.

Eur. Perspicuum autem nihil dicebat.

Bacch. Ne frende dentibus.

Eur. Sed aut Scamandros, aut fossas, aut clypeorum insignia, ære ductas grypho-aquilas, et verba grandia prærupta, quæ conjectura adsequi non erat facile.

Bacch. Ita hercle: nam ego aliquando longo tempore noctis vigilavi quærens mecum, quinam sit ales flavus ille equogallus.

Æsch. Insigne est, ô perquam rustice, quod navibus adpingi solet.

Δι. μὰ τὸν Δί', οὐ δῆθ'.

Ευ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν

μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.

Δι. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν

οὐχ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

Ευ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,

σάφ' ἴσθι.

Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;

Ευ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο,

ὁπόθ' ἡ Νιόβη φθέγξαιτο δή· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.

Δι. ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.

τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;

Ευ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.

κἄπειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα

ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,

ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμορωπά,

ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις.

Αι. οἴμοι τάλας.

Δι. σιώπα.

Ευ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν.

Δι. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.

Ευ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας

γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,

ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον ἦν.

Δι. νὴ τοὺς θεούς, ἔγωγ' οὖν

ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα,

τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστ ν ὄρνις.

Αι. σημεῖον, ὃ'ν ταῖς ναυσὶν, ὦ 'μαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.

Δι. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.
Ευ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
Αι. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖά γ' ἐστὶν, ἅττ' ἐποίεις;
Ευ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί', οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σὺ,
ἃ 'ν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τοπρῶτον εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον,
ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, μικροῖς τε τευτλίοισι,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς·
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον·
ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπεν εὐθὺς
τοῦ δράματος.
Δι. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι, νὴ Δί', ἢ τὸ σαυτοῦ.
Ευ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν·
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τ' ἐμοὶ, χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
χὠ δεσπότης, χ' ἡ παρθένος, χ' ἡ γραῦς ἄν.
Αι. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα;
Ευ. μὰ τὸν Ἀπόλλω·
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων.
Δι. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ 'τάν.
οὐ σοι γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
Ευ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα.
Αι. φημὶ κἀγώ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ', ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
Ευ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς,

BACCH. At ego Eryxin putabam esse Philoxeni filium.

EUR. Ergone in tragœdiis oportebat et gallos fingere?

ÆSCH. Tu vero, diis invise, quæ fecisti, cedo, qualia sunt?

EUR. Non edepol equigallos feci, nec capricervos, ut tu, cujusmodi in aulæis Persicis pingi solent. Sed quum primum artem a te accepi turgentem inani fastu, et verbis molestis, primulum eam statim attenuavi, et ei pondus detraxi, substitutis versiculis et deambulationibus, et betis minutis, additoque nugamentorum succo e libris expresso et percolato: deinde eam nutrivi monodiis, admisto Cephisophonte. Tum non garriebam quidlibet temere, neque quæcunque se offerrent miscebam: sed qui prodibat in scenam, statim is mihi primo genus edisserebat fabulæ.

BACCH. Nam istud hercle tibi magis decorum erat, quam tuum ipsius dicier.

EUR. Deinde a primis inde versibus nullam personam otiosam sivi: sed loquebatur mihi et mulier, et nihil minus servus, atque herus, item virgo et anus.

ÆSCH. Ergone non eras morte dignus his ausis?

EUR. Non hercle. Nam populare est istuc meum factum.

BACCH. Istud quidem, ô bone, omitte; non enim ea de re pulchra tibi disputatio.

EUR. Deinde istos artem dicendi docui.

ÆSCH. Fateor equidem. Sed antequam doceres, utinam medius fuisses disruptus!

EUR. Et subtilium regularum usum, verborumque flexus,

animadvertere, videre, intelligere, versare dolos, amare, machinari astutias, suspicari, comminisci quidlibet.

ÆSCH. Non equidem nego.

EUR. Res domesticas introducens, quibus utimur et adsuevimus; unde etiam facile reprehensus fuissem: nam isti harum rerum gnari reprehendissent artem meam. Non autem fastuosum strepitum edidi, spectatores ab intelligendo abducens; neque eos perterrefaciebam, Cycnos inducens et Memnonas, equos agitantes phaleris et tintinnabulis ornatos. Dignosces autem utriusque, hujus, et meos discipulos. Hujus enim sunt Phormisius, Megænetusque ille servus, tubis, hastis, barbis horridi, amarulento risu Sinidem referentes: mei autem sunt Clitophon, et Theramenes ille scitus.

BACCH. Theramenes? vir sane callidus et acris ad omnia, qui si in malum aliquod incidat, et prope adstet, elabi solet, non Chium, sed Cium se professus.

EUR. Talem equidem prudentiam istis induxi hominibus, ratiocinatione indita arti tragicæ, et consideratione, ut jam intelligant omnia, et perspiciant; et cum alia, tum rem familiarem administrent melius, quam antehac, et speculentur singula, sic dicentes: *Quomodo istuc se habet? Ubi illud est? Quis hoc sumsit?*

BACCH. Ita edepol. Proinde jam Atheniensium quilibet, ut intravit domum, inclamat servos, sciscitaturque: *Ubi est olla?*

νοεῖν, ὁρᾷν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾷν, τεχνάζειν,
κάχ᾽ ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα.

Δι. φημὶ κἀγώ.

Ευ. οἰκεῖα πράγματ᾽ εἰσάγων, οἷς χρώμεθ᾽, οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ᾽ ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ᾽ ἐξέπληττον αὐτοὺς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
γνώσει δὲ τοὺς τούτε τε κἀμὲ γ᾽ ἑκατέρες μαθητάς.
τούτου μὲν οὖν Φορμίσιος, Μεγαίνετός θ᾽ ὁ Μάνης,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται·
οἱ ᾽μοὶ δὲ, Κλειτοφῶν τε, καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

Δι. Θηραμένης; σοφός γ᾽ ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
ὃς, ἢν κακοῖς που περιπέσῃ, καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

Ευ. τοιαῦτα μέντοι ᾽γω φρονεῖν
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ᾽ ἤδη νοεῖν
ἅπαντα, καὶ διειδέναι
τά τ᾽ ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ προτοῦ,
κἀνασκοπεῖν· Πῶς τοῦτ᾽ ἔχει;
Ποῦ μοι τοδί; Τίς τοῦτ᾽ ἔλαβε;

Δι. νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν ᾽Αθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
ζητεῖ τε· Ποῦ ᾽στιν ἡ χύτρα;

Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; Τὸ τρυβλίον
τὸ περυσινὸν τέθνηκ' ἐμοί·
Ποῦ τὸ σκόροδόν μοι τὸ χθεσινόν;
Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερώτεροι
κεχηνότες Μαμμάκυθοι,
Μελιτίδαι καθῆντο.

Χο. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·
σὺ δὴ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοισιν,
εἶτα μᾶλλον, μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ
πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ', ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά,
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαῤῥῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.

Αἰσχύλος.

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀμορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;

Εὐριπίδης.

δεξιότητος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν

Quis caput comedit mænæ? Catinus proximo anno emtus interiit mihi. Ubi allium illud hesternum? Quis adrosit olivam? Antea vero stolidi ore hiante, ut Mammacuthi quidam et Melitidæ, sedebant.

Chor. *Hæc quidem adspicis, inclyte Achilles.* Tu vero, age, quid ad hæc dices? hoc tantum vide, ne te abripiat iracundia, et extra oleas ferat: nam acerba in te dixit. Sed, ô generose, cave ne iracunde contradicas; verum contractis velis, extrema eorum ora ventum accipe: deinde magis magisque navem guberna, et observa quando ventum lenem et placidum nactus fueris. Sed, ô qui primus Græcorum alte exstruxisti magnifica verba, et exornasti tragicas nugas, audacter emitte rivum.

Æsch. Irascor equidem ob hunc congressum, et fervent mihi bile viscera, quod mihi contra hunc disputandum erit: ne tamen dicat ad incitas me redactum, age, responde mihi, cujus rei gratia admirari oportet poëtam?

Eur. Dexteritatis et disciplinæ, quia homines efficimus meliores in civitatibus.

Æsch. Hoc igitur si tu non fecisti, verum ex bonis et generosis eos improbissimos reddidisti, quo supplicio dices te dignum esse?

Bacch. Morte. Ne hunc interroga.

Æsch. Specta igitur quales eos a me primum acceperit; an fortes et quadricubitales, nec detrectantes munia publica, nec circumforaneos, nec versutos, ut nunc sunt, neque præstigiatores; verum spirantes hastam et lanceas et galeas cum albis cristis, et cassidas et ocreas, et animos septemplicem clypeum gestantis Ajacis.

Bacch. Sane procedit hoc malum: enecabit me galeas usque commemorans.

Eur. Tu vero quanam ratione eos tam fortes esse docuisti?

Bacch. Dic Æschyle, neque adeo sævi ferociter te jactans.

Æsch. Tragœdiam faciens Marte refertam.

Bacch. Quamnam?

Æsch. *Septem ad Thebas*, quam nemo spectavit, quin cuperet bellator fieri.

Bacch. Atqui male hoc abs te factum est: nam The-

τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

Αἰσχύλος.

τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι;

Διόνυσος.

τεθνάναι. μὴ τοῦτον ἐρώτα.

Αἰσχύλος.

σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους, καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μήτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους·
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους τρυφαλείας,
καὶ πήληκας, καὶ κνημῖδας, καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.

Διόνυσος.

καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.

Εὐριπίδης.

σὺ τί δὴ δράσας αὐτοὺς οὕτως γενναίους ἐξεδίδαξας;

Διόνυσος.

Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.

Αἰσχύλος.

δρᾶμα ποιήσας Ἄρεος μεστόν.

Διόνυσος.

ποῖον;

Αἰσχύλος.

τοὺς ΕΠΤ' ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ,
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.

Διόνυσος.

τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας

ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτε.

Αἰσχύλος.

ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας τοὺς ΠΕΡΣΑΣ, κατὰ ταῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

Διόνυσος.

ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἀπηγγέλθη ἂν περὶ Δαρείου τεθνεῶτος·
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας εἶπεν, Ἰαυοῖ.

Αἰσχύλος.

ταῦτά γ' ἄρ' ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων τ' ἀπέχεσθαι.
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων, καὶ χρησμούς· Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήσ' ἐδίδαξε,
τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν;

Διόνυσος.

καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

Αἰσχύλος.

ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
ὅθεν ἡ 'μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
Πατρόκλων, Τεύκρων, Θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ', οὐ μὰ Δί', οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ Σθενεβοίας·
οὐδ' οἶδ' εἰς ἣν τιν' ἐρῶσαν ἐγὼ πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.

Εὐριπίδης.

μὰ Δί', οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.

banos audaciores reddidisti ad movendum bellum: ideoque vapula.

ÆSCH. At vobis licebat bellicis rebus operam dare; sed eo non vos convertistis. Deinde edita tragœdia *Persis*, itidem eos docui cupidos esse vincendi hostes perpetuo, adornavique opus pulcherrimum.

BACCH. Utique gavisus sum, auditis quæ nuntiabantur de Dario mortuo, quumque statim Chorus, manibus sic complosis exclamaret, *Iu, iu.*

ÆSCH. Hæc nempe tractare decet poëtas. Namque considera inde ab initio, quam utiles fuerint præstantiores illi poëtæ. Orpheus enim initiationes docuit, et a cædibus abstinere: Musæus autem remedia morborum et vaticinia: Hesiodus vero agriculturam, fructuum tempora et sementis: at ille divinus Homerus unde gloriam et decus adeptus est, nisi ex eo quod utilia docuerat, acies ordinare, virtutes bellicas, armis viros instruere?

BACCH. Attamen Pantaclem edocere non potuit ineptissimum illum: nuper enim quum pompam duceret, impositam capiti suo galeam primum subligavit, deinde cristam ei adligare tandem cogitavit.

ÆSCH. Sed alios edocuit multos et fortes, quorum unus est Lamachus heros. Ab hoc autem Homero exempla expressit mens mea, et multas virtutes effinxit Patroclorum, Teucrorum, Thymoleontum, quibus excitarem unumquemque civem, ut se his adæquaret, siquando tubæ signum audiret. At hercle Phædras non faciebam impudicas nec Sthenebœas: nec scio an in ullam unquam feminam amantem versus fecerim.

EUR. Non hercle: nam nihil Veneris tibi inerat.

ÆSCH. Nec opto ut insit: tibi autem tuisque plurima Venus semper insideat, ut et te ipsum pessumdedit.

BACCH. Ita est per Jovem: nam quæ alienarum mulierum commentus es flagitia, iisdem impetitus pœnas luisti.

EUR. Et quid civitati nocent, ô infortune, meæ Sthenebœæ?

ÆSCH. Quia ingenuas feminas ingenuorum virorum uxores adduxti, ut cicutam biberent, quod puderet eas propter tuos Bellerophontas.

EUR. An vero historiam de Phædra composui aliter ac exstabat?

ÆSCH. Immo hercle, ut exstabat. Sed, quod malum est, oportet poëtam celare, et non producere, nec in scenam edere. Nam uti puerulos magister docet, ita adultos poëtæ. Omnino autem decet nos utilia memorare.

EUR. Si ergo tu Lycabetos memores nobis et Parnasorum altitudines, hoccine est utilia docere? quem oportebat humano more loqui.

ÆSCH. Sed, ô perdite, necesse est magnarum sententiarum et cogitationum similia etiam verba producere. Alias par est etiam semideos grandioribus verbis uti: nam et vestibus mul-

Αἰσχύλος.

μηδέ γ' ἐπείη.

ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθοῖτο.
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν.

Διόνυσος.

νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή·
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.

Εὐριπίδης.

καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν αἱ 'μαὶ
Σθενέβοιαι;

Αἰσχύλος.

ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας
κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.

Εὐριπίδης.

πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;

Αἰσχύλος.

μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε
ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἐστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶσίν γε ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.

Εὐριπίδης.

ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς,
καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως;

Αἰσχύλος.

ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι.

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.
ἁ'μοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ.

Εὐριπίδης.

τί δράσας ;

Αἰσχύλος.

πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι.

Εὐριπίδης.

τοῦτ' οὖν ἔβλαψα ; τί δράσας ;

Αἰσχύλος.

οὐκ οὖν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος κλάει, καὶ φησὶ πένεσθαι.

Διόνυσος.

νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε·
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.

Αἰσχύλος.

εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι, καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας, καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἔγω ἔζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ', ἢ μάζαν καλέσαι, καὶ Ῥυππαπαὶ εἰπεῖν.

Διόνυσος.

νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβὰς τινὰ λωποδυτῆσαι·
νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκέτ' ἐλαύνει,
καὶ πλεῖ δευρὶ, καὖθις ἐκεῖσ' αὖ.

Αι. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιος ἐστ' ;
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,

to splendidioribus utuntur, quam nos. Quæ quum ego pulchre instituissem, tu fœdasti.

EUR. Quo facto?

ÆSCH. Primo quum reges pannis induisti, ut miserabiles hominibus viderentur esse.

EUR. Ergone in hac re nocui? quo facto?

ÆSCH. Idcirco jam nemo dives vult triremem instruere suo sumtu: verum pannis sese involvens unusquisque flet, et pauperem se esse ait.

BACCH. Et quidem, ita me Ceres amet, subtus habens tunicam e molli lana textam: qui vero hæc dicens fefellerit, eum in foro piscatorio emergere videas.

ÆSCH. Deinde loquacitatem excolere et argutias docuisti, quæ res et palæstras evacuavit, et culos contrivit adolescentulorum nugas garrientium, et nautis persuasit, ut refragarentur magistris. At tum, quando ego vivebam, nihil aliud sciebant, quam offam poscere et *Rhyppapæ* clamare.

BACCH. Ita hercle, et oppedere etiam in os inferiori remigi, et concacare commensalem, et nave egressi veste aliquem spoliare: nunc autem obloquuntur, et non amplius agunt remos, et huc illuc navigant.

ÆSCH. Quorum vero scelerum non est auctor? nonne lenas ostendit iste, et parientes in fanis mulieres, et concubitu fra-

trum mistas, et quæ dicant, *vitam non esse vitam?* Hinc etiam civitas nostra scribis impleta est, et scurris, qui, simiarum more, populum fraudibus decipiunt semper: lampadem vero nemo scit ferre jam amplius exercitationis neglectu.

BACCH. Nemo hercle: ita ut risu pene emortuus sum in Panathenæis, quum tardus quidam homo curreret incurvus, albus, obesus, longo intervallo relictus, et misere se torquens: deinde Ceramicenses in portis stantes percutiebant ei ventrem, latera, ilia, nates: ille vero percussus palmis, subinde pedendo, extincta lampade, currebat.

CHOR. Magnum negotium, vehemens concertatio, grave bellum instat. Itaque operosum erit discernere, ubi alter contenderit valide, alter vero refutare possit et obniti scite. Sed nolite in eodem consistere: sunt enim viæ et aliæ multæ argutiarum. Quicquid igitur habetis ad disceptandum, hoc dicite, percurrite, et revelate tam vetera quam recentia; et audete aliquid subtile et scitum atque argutam eloqui. Si vero id veremini, ne inscitia quadam laborent spectatores, ita ut, si quæ

καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη,
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

Δι. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφαυάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγήν·
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις,
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ', ἔφευγε.

Χο. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται, κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταυτῷ κάθησθον.
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χ' ἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέρεσθον,
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά,

κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀῤῥωδεῖτε τοῦθ᾽· ὡς οὐκ ἔθ᾽ οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι·
βιβλίον τ᾽ ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
αἱ φύσεις τ᾽ ἄλλως κράτισται·
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ᾽ ἐπέξιτον, θεατῶν γ᾽ οὕνεχ᾽, ὡς οντων σοφῶν.

Ευ. καὶ μὴν ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς προλόγους σοι τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

Δι. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς;

Ευ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δ᾽ ἐμοὶ τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.

Δι. ἄγε δή, σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ᾽ Αἰσχύλε.

Αι. ΕΡΜΗ ΧΘΟΝΙΕ, ΠΑΤΡῼ᾽ ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΡΑΤΗ,
ΣΩΤΗΡ ΓΕΝΟΥ ΜΟΙ, ΞΥΜΜΑΧΟΣ Τ᾽ ΑΙΤΟΥΜΕΝῼ.
ΗΚΩ ΓΑΡ ΕΣ ΓΗΝ ΤΗΝΔΕ, ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΧΟΜΑΙ.

Δι. τούτων ἔχεις ψέγειν τι;

Ευ. πλεῖν ἢ δώδεκα.

Δι. ἀλλ᾽ οὐδὲ πάντα ταῦτά γ᾽ ἔστ᾽ ἀλλ᾽, ἢ τρία.

subtilia dicatis, intelligere nequeant, ne emitte: quoniam hoc non amplius ita se habet. Nam exercitati sunt, et librum quisque habens discit sapientiam: præterea ingenio maxime pollent, quod nunc ipsis acutius etiam est. Nihil itaque timete, sed omnia percurrite, spectatorum, utpote sapientum, gratia.

Eur. Igitur ad ipsos prologos me tibi convertam, ut, quod primum est in tragœdia, primo examinem sciti illius poëtæ: erat enim obscurus in rebus enuntiandis.

Bacch. Et quemnam illius prologum examinabis?

Eur. Multos admodum. Primum recita mihi illum ex Orestea.

Bacch. Silete jam omnes. Recita Æschyle.

Æsch. *Mercuri Terrestris, qui paterna inspectas imperia, servator mihi sis et adjutor roganti: venio enim in hanc terram et revertor*—

Bacch. Estne in istis quidpiam quod carpere velis?

Eur. Plus quam duodecim.

Bacch. At vero omnia ista non sunt plura, quam tres versus.

Eur. Sed unusquisque eorum habet viginti peccata.

Bacch. Æschyle, auctor tibi sum ut taceas : sin minus, præter hos tres iambos, reus eris plurium.

Æsch. Egone ut coram hoc taceam ?

Bacch. Si me audis.

Eur. Quippe initio statim peccavit immane quantum. Viden' ut nugaris ?

Bacch. Nil curo.

Æsch. Quomodo dicis me peccasse ?

Eur. Repete denuo.

Æsch. *Mercuri Terrestris, qui paterna inspectasimperia*—

Eur. Annon Orestes hoc dicit in tumulo patris mortui ?

Æsch. Haud aliter dico.

Eur. Anne ergo Mercurium inspectasse dicit, ut pater interierit suus per vim manu muliebri, clandestinis dolis ?

Æsch. Non illum inquam Dolosum, sed Eriunium Mercurium vocavit *Terrestrem*, quod et addito declaravit verbo, quia *paternum* istud munus obtinet.

Eur. Majus adhuc, quam volebam, peccatum commisisti. Si enim quod *Terrestris* sit, *paternum* hoc habet munus—

Bacch. Hoc pacto esset inde a patre tumulorum suffossor.

Æsch. Bacche, non uteris vino fragrante.

Bacch. Recita ei alium : tu vero vitium observa.

Æsch. *Servator mihi sis et adjutor roganti ; venio enim in terram hanc et revertor*—

Ευ. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσίν γ' ἁμαρτίας.
Δι. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
Αι. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ';
Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ' ὅσον.
ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς.
Δι. ἀλλ' ὀλίγον γ' ἐμοὶ μέλει.
Αι. πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν;
Ευ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Αι. ʽΕΡΜΗ ΧΘΟΝΙΕ, ΠΑΤΡΩ' ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΡΑΤΗ.
Ευ. οὔκουν 'Ορέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος;
Αι. οὐκ ἄλλως λέγω.
Ευ. πότερ' οὖν τὸν ʽΕρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ λαθραίοις, ἀλλὰ τὸν 'Εριούνιον
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
Αι. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν 'Εριούνιον
ʽΕρμῆν, Χθόνιον προσεῖπε, κᾀδήλου λέγων,
ὅτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
Ευ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας - - -
Δι. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Αι. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Δι. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
Αι. ΣΩΤΗΡ ΓΕΝΟΥ ΜΟΙ ΞΥΜΜΑΧΟΣ Τ' ΑΙΤΟΥΜΕΝΩ.

ΗΚΩ ΓΑΡ ΕΣ ΓΗΝ ΤΗΝΔΕ, ΚΑΙ ΚΑΤΕΡ-
ΧΟΜΑΙ.

Ευ. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

Δι. πῶς δίς;

Ευ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ΗΚΩ ΓΑΡ ΕΣ ΓΗΝ, φησὶ, ΚΑΙ ΚΑΤΕΡ-
ΧΟΜΑΙ.
ΗΚΩ δὲ ταυτόν ἐστι τῷ ΚΑΤΕΡΧΟΜΑΙ.

Δι. νὴ τὸν Δί', ὥσπερ εἴ τις εἴποι γείτονι,
ΧΡΗΣΟΝ ΣΥ ΜΑΚΤΡΑΝ, ΕΙ ΔΕ ΒΟΥΛΕΙ,
ΚΑΡΔΟΠΟΝ.

Αι. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.

Δι πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.

Αι. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ', ὅτῳ μετῇ πάτρας.
χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμφορᾶς ἐλήλυθε.
φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.

Δι. εὖ, νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;

Ευ. οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.

Δι. εὖ, νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

Ευ. πέραινε τοίνυν ἕτερον.

Δι. ἴθι πέραινε σὺ,
Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.

Αι. ΤΥΜΒΟΥ Δ' ΕΠ' ΟΧΘΩ ΤΑΔΕ ΓΕ ΚΗΡΥΣ-
ΣΩ ΠΑΤΡΙ
ΚΛΥΕΙΝ, ΑΚΟΥΣΑΙ.

Ευ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,

EUR. Bis idem nobis dixit sapiens Æschylus.

BACCH. Quomodo bis?

EUR. Considera orationem: ego autem tibi declarabo. *Venio enim in terram hanc*, inquit, *et revertor*. Idem est autem *venio* quod *revertor*.

BACCH. Ita hercle, tanquam si quis vicino suo dicat: *Commoda mihi mactram, aut, si vis, magidem*.

ÆSCH. Non utique istud, ô garrule homo, idem est: sed versus est omnium optimus.

BACCH. Quomodo ergo? doce me qua ratione istuc dicas.

ÆSCH. *Venire* quidem *in terram* cuicunque licet, qui patriæ particeps est: hic enim calamitatis expers venit. At exsul et *venit* et *revertitur*.

BACCH. Bene, ita me Apollo amet. Quid tu dicis, Euripide?

EUR. Nego Orestem domum *reversum fuisse*: clam enim venit, non impetrata venia ab iis, penes quos imperium erat.

BACCH. Bene, ita me Mercurius amet. At quod dicis non intelligo.

EUR. Recita igitur alium.

BACCH. Age tu recita, Æschyle, ocius: Tu vero ad vitium respice.

ÆSCH. *Tumuli in vertice hæc renuntio patri, ut audiat et auscultet*.

EUR. Idem alterum rursus dicit. Nam *audire* et *auscultare* idem est planissime.

BACCH. Mortuis enim loquebatur, ô improbe, quibus ne ter quidem dicentes sufficimus.

ÆSCH. Tu vero quemnam ad modum faciebas prologos?

EUR. Edisseram: et si alicubi bis idem dixero, aut si farturam videris inesse, quæ nihil ad rem pertineat, me despue.

BACCH. Agedum fare: non enim meæ sunt loquendi partes, sed auscultandi, quam recte se habeant tuorum prologorum versus.

EUR. *Erat Œdipus ab initio beatus homo*—

ÆSCH. Non hercle, non inquam: sed ipsa natura miser, utpote quem, prius quam satus esset, Apollo prædixit patrem suum occisurum, et prius quam natus esset. Quomodo is *erat ab initio beatus homo?*

EUR. *Deinde factus est miserrimus mortalium.*

ÆSCH. Non hercle, non inquam: nam non desiit idem esse qui ante. Quo enim pacto? quando ipsum recens jam editum hiberno tempore in testa exposuerunt, ne educatus patris fieret interfector: deinde cum magno suo malo pervenit ad Polybum tumentibus pedibus: postea vetulam juvenis ipse duxit uxorem, et ad hæc suam ipsius matrem: denique se ipsum excœcavit.

BACCH. Beatus fuisset, si cum Erasinide etiam classis præectus fuisset.

ΚΛΥΕΙΝ, ΑΚΟΥΣΑΙ, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.

Δι. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μόχθηρε σὺ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

Αι. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους;

Ευ. ἐγὼ φράσω·
κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

Δι. ἴθι δὴ, λέγ'· οὐ γάρ μου 'στίν. ἀλλ' ἀκουστέα
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

Ευ. ΗΝ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΟΠΡΩΤΟΝ ΕΥΔΑΙΜΩΝ ΑΝΗΡ—

Δι. μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ'· ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ὡπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι.
πῶς οὗτος ΗΝ ΤΟΠΡΩΤΟΝ ΕΥΔΙΑΜΩΝ ΑΝΗΡ;

Ευ. ΕΙΤ' ΕΓΕΝΕΤ' ΑΥΘΙΣ ΑΘΛΙΩΤΑΤΟΣ ΒΡΟΤΩΝ.

Δι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐμενοῦν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον,
χειμῶνος ὄντος, ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤῤῥησεν οἰδῶν τω πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν, αὐτὸς ὢν νέος,
καὶ πρός γε τούτοις, τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν.

Δι. εὐδαίμων ἂν ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.

Ευ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
Αι. καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σοι τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
Ευ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς;
Αι. ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως, ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κῳδάριον, καὶ ληκύθιον, καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
Ευ. ἰδοὺ, σὺ δείξεις;
Αι. φημί.
Δι. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
Ευ. ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ῾ΩΣ ῾Ο ΠΛΕΙΣΤΟΣ ΕΣΠΑΡΤΑΙ ΛΟΓΟΣ,
ΞΥΝ ΠΑΙΣΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΝΑΥΤΙΛῼ ΠΛΑΤῌ
ΑΡΓΟΣ ΚΑΤΑΣΧΩΝ.
Αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Ευ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
Δι. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῷ πάλιν.
Ευ. ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΟΣ ΘΥΡΣΟΙΣΙ ΚΑΙ ΝΕΒΡΩΝ ΔΟΡΑΙΣ
ΚΑΘΑΠΤΟΣ ΕΝ ΠΕΥΚῌΣΙ ΠΑΡΝΑΣΟΝ ΚΑΤΑ
ΠΗΔᾼ ΧΟΡΕΥΩΝ.
Αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
Ευ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ

Eur. Deliras: ego vero prologos recte facio.

Æsch. At jam hercle non vellicabo versuum singula verba: sed, diis propitiis, a lecythulo prologos tuos disperdam.

Eur. A lecythulo tu meos?

Æsch. Unico tantum. Nam sic facis versus, ut tuis iambis adaptari possint omnia, et pellicula, et lecythulus, et culeolus. Id autem ostendam illico.

Eur. Ecce vero! tu id ostendes?

Æsch. Aio.

Bacch. Recitare jam oportet.

Eur. *Ægyptus, ut fama maxime pervulgata est, cum filiis quinquaginta navi Argos appellens—*

Æsch. Lecythulum deperdidit.

Eur. Quid rei erat hic lecythulus? non plorabit?

Bacch. Recita ei alium prologum, ut rursus cognoscat.

Eur. *Bacchus, qui thyrsis et hinnulorum pellibus instructus inter tædas super Parnasum saltat choreas agens—*

Æsch. Lecythulum deperdidit.

Bacch. Heu! rursus percussi sumus a lecytho.

Eur. Sed non amplius molestus erit. Nam ad istum pro-

logum non poterit applicare lecythum. *Beatus haud est ullus ab omni parte: vel enim summo natus genere opibus caret, vel ignobilis—*

ÆSCH. Lecythulum deperdidit.

BACCH. Euripide.

EUR. Quid est?

BACCH. Vela tibi submittenda sunt, ut mihi videtur: nam lecythulus iste validum emittet ventum.

EUR. Nihil moror, ita me Ceres amet: nunc enim ei excutietur ille.

BACCH. Age recita alium, et cave a lecytho.

EUR. *Cadmus, relicta quondam urbe Sidonia, Agenori filius—*

ÆSCH. Lecythulum deperdidit.

BACCH. O bone, lecythum eme, ne nobis corrumpat prologos.

EUR. Quid ita? Egone ab hoc emam?

BACCH. Si me audis.

EUR. Minime vero. Nam multos prologos potero dicere, ubi iste non poterit aptare lecythum. *Pisam profectus Tantalo natus Pelops velocibus equis—*

τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΣΤΙΣ ΠΑΝΤ' ΑΝΗΡ ΕΥΔΑΙ-
ΜΟΝΕΙ·
Η ΓΑΡ ΠΕΦΥΚΩΣ ΕΣΘΛΟΣ, ΟΥΚ ΕΧΕΙ-
ΒΙΟΝ,
Η ΔΥΣΓΕΝΗΣ ΩΝ.

Αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

Δι. Εὐριπίδη—

Ευ. τί ἐστιν;

Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.

Ευ. οὐδ' ἂν, μὰ τὴν Δήμητρα, φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.

Δι. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, κἀπέχου τῆς ληκύθου.

Ευ. ΣΙΔΩΝΙΟΝ ΠΟΤ' ΑΣΤΥ ΚΑΔΜΟΣ ΕΚΛΙ-
ΠΩΝ
ΑΓΗΝΟΡΟΣ ΠΑΙΣ.

Αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν.

Ευ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ';

Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.

Ευ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
ΠΕΛΟΨ Ο ΤΑΝΤΑΛΕΙΟΣ ΕΙΣ ΠΙΣΑΝ
ΜΟΛΩΝ
ΘΟΑΙΣΙΝ ΙΠΠΟΙΣ.

Αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

Δι. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.

Ευ. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γάρ εἰσί μοι συχνοί.
ΟΙΝΕΥΣ ΠΟΤ' ΕΚ ΓΗΣ.

Κι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

Ευ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
ΟΙΝΕΥΣ ΠΟΤ' ΕΚ ΓΗΣ ΠΟΛΥΜΕΤΡΟΝ ΛΑ-
ΒΩΝ ΣΤΑΧΥΝ,
ΘΥΩΝ ΑΠΑΡΧΑΣ.

Αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

Δι. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;

Ευ. ἔα 'υτὸν, ὦ 'τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
ΖΕΥΣ, 'ΩΣ ΛΕΛΕΚΤΑΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΥΠΟ---

Δι. ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γὰρ ΛΗΚΥΘΙΟΝ ΑΠΩΛΕ-
ΣΕΝ.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς, ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτοῦ τράπου.

Ευ. καὶ μὴν ἔχω γ', ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα, καὶ ποιοῦντα ταὔτ' ἀεί.

Χο. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν γ' ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-

ÆSCH. Lecythulum deperdidit.

BACCH. Viden'? rursus aptavit lecythum. Sed, ô bone, adhuc nunc vende eum quovis pacto: emes enim obolo pulchrum omnino et bonum.

EUR. Nondum hercle: sunt enim adhuc multi mihi. *Œneus aliquando ex arvis*—

ÆSCH. Lecythulum deperdidit.

EUR. Sine recitem prius totum versum. *Œneus aliquando ex arvis copiosa collecta segete, e primitiis sacra faciens*—

ÆSCH. Lecythulum deperdidit.

BACCH. Inter ipsa sacra? Ecquis illum ei abstulit?

EUR. Mitte istum, ô bone: ad hunc enim dicat. *Jupiter, ut ab ipsa Veritate dicitur*—

BACCH. Perdet te: dicet enim *Lecythulum deperdidit.* Quippe lecythulus iste prologis tuis, tanquam ficus oculis, adhæret. Sed, obsecro per deos, ad cantica ejus te converte.

EUR. Equidem possum demonstrare, ipsum esse malum canticorum auctorem, atque eadem subinde repetere.

CHOR. Quid tandem fiet? nam ego sane solicitus cogito, quamnam reprehensionem conferet in virum, qui multo plurima jam et pulcherrima carmina fecit, præ omnibus istis qui

nunc sunt poëtæ. Miror sane, quomodo reprehensurus hunc sit Baccheum regem: et ei timeo.

Eur. Admiranda scilicet carmina! res ipsa mox indicabit. Nam in unum omnia ejus carmina concidam.

Bacch. Et isti ego, sumtis calculis, computabo.

(*Tibicen diaulium accinit.*)

Eur. *Achilles Phthiota, cur, audita hominum cæde, non festinas in auxilium, laboris remedium? Mercurium generis auctorem honoramus, paludis accolæ. Non festinas in auxilium, laboris remedium?*

Bacch. Duo isti jam sunt *labores* tibi, Æschyle.

Eur. *Inclutissime Achæorum, Atrei multisi mperans gnate, percipe hæc: non festinas in auxilium, laboris remedium?*

Bacch. Tertius, Æschyle, tibi *labor* iste.

Eur. *Favete linguis. Melissarum præsides jam in eo sunt, ut Dianæ domum aperiant. Non festinas in auxilium, laboris remedium? Penes me est jus invocandi justum imperium sanctorum virorum. Non festinas in auxilium, laboris remedium?*

Bacch. O Jupiter Rex! res *laborum* quanta illa est! Equidem in balneum ire volo: præ *laboribus* enim renes mihi intumuere.

Eur. Ne, quæso, prius quam et aliud audieris statarium canticum, e citharœdicis modis concinnatum.

σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ', ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ευ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

Δι. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα, τῶν ψήφων λαβών.
(διαύλιον προσαυλεῖ τις)

Ευ. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Δι. δύο σοι κόπω, Αἰσχύλε, ταύτω.

Ευ. κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρέως
πολυκοίρανε μάνθανε παῖ.....
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Δι. τρίτος, Αἰσχύλε, σοι κόπος οὗτος.

Ευ. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Δι. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.

Ευ. μή, πρίν γ' ἀκούσῃς χ' ἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.

Δι. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

Ευ. ὅπως Ἀχαιῶν
δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβαν,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Σφίγγα δυσαμερίαν, πρύτανιν κύνα, πέμπει,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
κυρεῖν παρασχὼν
ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.

Δι. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;

Αι. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων.
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καί τοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδ' ἔστ' ᾄδειν μέλη.

Δι. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; οὔκ;

Αι. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε,

BACCH. Age expedi, et *laborem* ne adde.

EUR. *Quomodo Achivorum geminum imperium, Hellenicæ pubis, Phlattothrattophlattothrat, Sphingem tristificam, rectorem canem, mittit Phlattothrattophlattothrat, cum hasta et manu vindice impetuosus ales, Phlattothrattophlattothrat, incidere faciens in audaces canes aëra pervagantes Phlattothrattophlattothrat, quod ad Ajacem inclinat: Phlattothrattophlattothrat.*

BACCH. Quid rei est istud *Phlattothrat?* Estne ex Marathone? aut unde collegisti restionis carmina?

ÆSCH. At ego ex bono in aliud bonum traduxi hæc, ne idem cum Phrynicho Musarum sacrum pratum viderer carpere. Sed hic quæ canit, ea sumit ab omnibus meretriculis, scoliis Meliti, Caricis tibiarum modis, lessis, choricis cantilenis; quod et illico palam fiet. Ferat huc aliquis lyram. Sed quid yral ad istum? ubi est muliercula testulis crepitantibus ludens? adesdum Euripidis Musa, ad quam cantare ista decet carmina.

BACCH. Nunquamne hæc Musa Lesbias imitata est? non?

ÆSCH. *Alcedones, quæ apud perennes maris fluctus cantilla-*

tis, tingentes humidis alarum guttis corpus, rore humectatæ: et vos, quæ sub tectis in angulis habitantes araneæ e e e e evolvitis digitis extenta jugo fila, pectinis arguti curas; ubi tibiarum amans delphin exsultabat proris cæruleis, oracula et stadia: florentis vitis lætitiam, uvæ capreolum curas solventem. Circumda mihi brachia, nate. Viden' hunc pedem?

BACCH. Video.

ÆSCH. *Quid vero? an hunc vides?*

BACCH. Video, inquam.

ÆSCH. Hujuscemodi quum tu facias, audes mea carmina reprehendere, qui duodecim figuras Cyrenæ imitaris modulando? hæc quidem sunt tua carmina: volo autem adhuc monœdiarum tuarum percurrere rationem. *O Noctis atra caligo, quodnam mihi triste insomnium mittis e tenebris, Orci ministrum, animam inanimem habentem, nigræ Noctis filium, horribili specie, pulla veste indutum, truculenta tuentem, magnos*

τέγγουσαι νοτεραῖς πτερῶν
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἱ εἱ εἱ εἱ εἱ ειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστότονα πηνίσματα,
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρώραις κυανεμβόλοις,
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον ;

Δι. ὁρῶ.

Αι. τί δαί ; τοῦτον ὁρᾷς ;

Δι. ὁρῶ.

Αι. τοιαῦτα μέντοι σὺ ποιῶν
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν ;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ Νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἀΐδα πρόπολον
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
Νυκτὸς παῖδα, φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα, φόνια, φόνια δερκόμενον,

μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα;
ἀλλά μοι, ἀμφίπολοι, λύχνον ἅψατε,
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
ἰὼ πόντιε δαῖμον, τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρατα θεάσασθε.
τὸν ἀλεκτρυόνα μου ξυναρπάσασα
φρούδη Γλύκη. Νύμφαι ὀρεσίγονοι,
ὦ Μανία, ξύλλαβε.
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοισι, λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ ειλίσσουσα χεροῖν,
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως κνεφαῖος
ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν·
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε·
δάκρυα, δάκρυα τ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον, ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ,
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῆ.
σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας
ὀξυτάταιν χεροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον ἐς Γλύκης,
ὅπως ἂν εἰσελθοῦσα φωράσω.

Δι. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

ungues habentem? sed mihi, ô famulæ, lucernam accendite, et in urceis e fluviis rorem adferte, et aquam calefacite, ut divinum insomnium lustrem. Io marine dive! huc illud est. Io contubernales, ista prodigia spectate. Rapto meo gallo evasit Glyca. Nymphæ montigenæ! O Mania comprehende eam. At ego misera tum forte intenta eram operi meo, fusum oppletum lino e e e e evolvens manibus, glomerem faciens, ut primo mane in forum ferrem et venderem. At ille subvolabat in æthe-rem levissimo alarum motu, mihique dolores reliquit; lacrimasque oculis fundebam misera. Sed, ô Cretenses, Idæ filii, sumtis sagittis, succurrite, cruraque leviter movete, et cingite domum. Simulque Dictynna virgo, Diana formosa, canes habens secum, perlustret domum quaquaversum. Tu vero Jove nata Hecata geminam protendens facem velocissimis manibus, præluceas mihi in domum Glycæ, ut ingressa detegam furtum.

BACCH. Missa jam facite carmina.

Æsch. Et mihi satis. Nam ad stateram volo hunc ducere quæ sola ostendet utriusque nostrûm poësin, qualis sit: explorabit enim pondera verborum.

Bacch. Adeste huc, siquidem hoc etiam mihi faciundum est, ut poëtarum artem ad libram tanquam caseum vendam.

Chor. Industrii sunt sapientes. Nam istuc aliud est monstrum novum, mirabilitatis plenum, cujusmodi quis alius excogitasset? Edepol ego, si quis id mihi dixisset quispiam e vulgo, ne credidissem unquam, sed putassem eum nugas agere.

Bacch. Agite jam, accedite ad lances.

Eur. En adsum.

Bacch. Easque prehendentes versum uterque recitet, nec dimittatis, prius quam ego vobis coccyzavero.

Eur. Prehendimus.

Bacch. Versum jam recitate ad stateram.

Eur. *Utinam Argoa nunquam pervolasset navis.*

Æsch. *Sperchie fluvie, et boum pascua.*

Bacch. Cucu. Dimittite. Multo sane inferius vergit hujusce versus.

Eur. Quamobrem?

Bacch. Quia imposuit fluvium, illorum more, qui lanas

Αι. κἀμοί γ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος·
τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.

Δι. ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

Χο. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν, εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

Δι. ἴθι νυν, παρίστασθον, παρὰ τὼ πλάστιγγ'.

Ευ. ἰδού.

Δι. καὶ λαβομένω, τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.

Ευ. ἐχόμεθα.

Δι. τοὔπος νῦν λέγετον εἰς τὸν σταθμόν.

Ευ. ΕΙΘ' ΩΦΕΛ' ΑΡΓΟΥΣ ΜΗ ΔΙΑΠΤΑΣΘΑΙ ΣΚΑΦΟΣ.

Αι. ΣΠΕΡΧΕΙΕ ΠΟΤΑΜΕ, ΒΟΥΝΟΜΟΙ Τ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ.

Δι. κόκκυ. μεθεῖτε. καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε.

Ευ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;

Δι. ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς

ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος, ὥσπερ τἄρια·
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.

Ευ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, κἀντιστησάτω.

Δι. λάβεσθε τοίνυν αὖθις.

Ευ. ἤν ἰδού.

Δι. λέγε.

Ευ. ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΠΕΙΘΟΥΣ ΙΕΡΟΝ ΑΛΛΟ, ΠΛΗΝ ΛΟΓΟΣ.

Αι. ΜΟΝΟΣ ΘΕΩΝ ΓΑΡ ΘΑΝΑΤΟΣ ΟΥ ΔΩΡΩΝ ΕΡΑ.

Δι. μεθεῖτε, μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει.
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.

Ευ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

Δι. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι, καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.

Ευ. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μοι 'στί; ποῦ φράσω;

Δι. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.

Ευ. ΣΙΔΗΡΟΒΡΙΘΕΣ Τ' ΕΛΑΒΕ ΔΕΞΙᾼ ΞΥΛΟΝ.

Αι. ΕΦ' ΑΡΜΑΤΟΣ ΓΑΡ ΑΡΜΑ, ΚΑΙ ΝΕΚΡῼ ΝΕΚΡΟΣ.

Δι. ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν.

Ευ. τῷ τρόπῳ.

Δι. δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύο,
ὡς οὐκ ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.

Αι. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτός, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,

vendunt, madefaciens versum, tanquam lanam: tu vero versum alatum imposuisti.

EUR. Sed alium quempiam recitet contraque appendat.

BACCH. Prehendite igitur rursus.

EUR. En prehendo.

BACCH. Recita.

EUR. *Non est Suadæ templum aliud quam oratio.*

ÆSCH. *Sola enim ex diis Mors dona non appetit.*

BACCH. Dimittite, dimittite: hujus versus rursus vergit deorsum: Mortem enim indidit gravissimum malorum omnium.

EUR. At ego Suadam, versum egregium plane.

BACCH. Sed Suada res levis est, et mente caret. At tu alium quære ex illis, qui sunt majoris ponderis, qui tibi lancem impellat deorsum, robustum quempiam et magnum.

EUR. Age ergo ubi est mihi talis? ubi esse dicam?

BACCH. *Jecit Achilles duo puncta et quatuor.* Recitate: nam hæc ultima est appensio.

EUR. *Instar ferri grave dextra comprendit lignum.*

ÆSCH. *Super curru currus, super cadavere cadaver.*

BACCH. Circumvenit te nunc etiam.

EUR. Quidum?

BACCH. Duos currus indidit et cadavera duo, ita ut ne centum quidem Ægyptii pondus tollerent.

ÆSCH. Nec mecum amplius singulis versibus certet: sed in stateram ipsemet, liberi, uxor, Cephisopho, ingressus sedeat, ad-

sumtis etiam libris: ego vero duos tantum meorum versuum recitabo.

BACCH. Sapientes sunt isti viri, equidem a judicio abstinebo: nam neutrum illorum volo mihi infensum reddere. Alterum enim sapientem judico, altero delector.

PLUT. Nihil igitur eorum efficies, quorum causa venisti.

BACCH. Si vero sententiam pronuntiavero, quid tum?

PLUT. Altero adsumto abibis, utrumlibet prætuleris, ne frustra huc veneris.

BACCH. Dii te ament. Agite vos auscultate mihi: ego poëtam huc veni quæsitum.

EUR. Qua gratia?

BACCH. Ut sospitata civitas choros instituat. Uter itaque vestrûm civitati suaserit quidpiam utile, hunc abducere constitui. Primum ergo de Alcibiade qualem fovetis utrique sententiam? civitas enim male habet.

EUR. Quid autem de illo sentit?

BACCH. Quid sentiat? et desiderat eum, et odit, et cupit habere. Sed quid sentiatis de illo, dicite.

EUR. Odi civem, qui ad juvandam patriam tardus est, ad lædendam vero, promtissimus, quique se ex difficultatibus celeriter expedit, civitati autem prospicere nequit.

BACCH. Euge, ô Neptune! tu vero quam habes sententiam?

ÆSCH. Non oportet leonis catulum in urbe educare: si vero aliquis educatus fuerit, moribus ejus obsecundandum.

BACCH. Nescio, ita me Jupiter amet, utram in partem senten-

ἐμβὰς καθήσθω, ξυλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.

Δι. ἄνδρες σοφοί, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.

Πλ. οὐδὲν ἄρα πράξεις, ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα.

Δι. ἐὰν δὲ κρίνω;

Πλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.

Δι. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν.

Ευ. τοῦ χάριν;

Δι. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.

Ευ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην;

Δι. τίνα;
ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.

Ευ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε, μάλα δέ γε βλάπτειν ταχὺς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Δι. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;

Αι. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Δι. νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω.

ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν· ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον,
περὶ τῆς πόλεως ἥν τιν' ἔχετον σωτηρίαν.

Ευ. εἴ, τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

Δι. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

Ευ. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν.

Δι. λέγε.

Ευ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ', ἄπιστα.

Δι. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.

Ευ. εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

Δι. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν;

Ευ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.

Δι. τί δαὶ λέγεις σύ;

Αι. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς;

Δι. πόθεν;
μισεῖ κάκιστα.

Αι. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;

tiam feram: alter enim sapienter dixit: alter perspicue. Sed adhuc unam uterque sententiam dicite, ecquam rationem habetis servandæ civitatis.

EUR. Si quis pro alis Cleocrito applicet Cinesiam, et auræ utrumque tollant super maris æquor.

BACCH. Ridiculum quidem videretur. Sed quid sibi volt hoc commentum?

EUR. In prælio navali acetabula manibus tenentes, acetum inspergerent oculis hostium. Sed aliud quid novi et dicere volo.

BACCH. Dic.

EUR. Si illa, quæ nunc infida sunt, pro fidis habeamus: et illa, quæ fida sunt, pro infidis.

BACCH. Quomodo? non intelligo. Rudius aliquanto dic et planius.

EUR. Si civibus, quibus nunc fidimus, illis diffidamus: et quibus non utimur, istis utamur, forte sospitaremur. Si enim nunc illorum opera infelices sumus, quomodo contraria istis agentes, salvi non essemus?

BACCH. Bene sane, ô Palamedes! ô ingenium lepidissimum! num ipsus hæc invenisti, an Cephisopho?

EUR. Ego solus: sed acetabula Cephisopho.

BACCH. Quid autem dicis tu?

ÆSCH. Civitatem primumdum dic mihi, qualibus viris utatur. Num probis?

BACCH. Qui? odit eos pessime.

ÆSCH. Malis autem delectatur?

Bacch. Non sane illa quidem : sed necessitate coactus iis utitur.

Æsch. Quomodo ergo aliquis ejusmodi urbem servaverit, cui nec laneum, nec pelliceum stragulum convenit.

Bacch. Quæso reperi aliquid, si forte e malis emergere denuo possit.

Æsch. Illic dicam: hic autem nolo.

Bacch. Minine. Sed hinc mitte sursum bona.

Æsch. Quando terram hostium putaverint suam esse; suam vero, hostium: et quæstum esse naves, inopiam vero esse quæstum.

Bacch. Bene quidem: sed judex hæc deglutit solus.

Plut. Fer sententiam.

Bacch. Hoc erit judicium vestrum. Eligam enim eum quem cupit animus meus.

Eur. Memor itaque deorum, per quos abducturus me jurasti domum, elige amicos tuos.

Bacch. *Lingua juravit:* Æschylum vero eligam.

Eur. Quid fecisti, impurissime hominum?

Bacch. Egone? Judicavi vicisse Æschylum. Nam quidni?

Eur. Adhucne me adspicis, in quem turpissimum admisisti flagitium?

Bacch. Quid turpe, si spectatoribus non ita videtur?

Eur. Improbe, patierisne ut mortuus maneam?

Bacch. Quis scit an *vivere* sit *mori, spirare* vero *cœnare;* et *dormire, vellus?*

Plut. Itote ergo intro, Bacche.

Bacch. Quam ob rem?

Plut. Ut hospitali epulo vos excipiam, priusquam abeatis.

Bacch. Recte hercle autumas: hæc enim res mihi molesta non est.

Δι. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
Αι. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει;
Δι. εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
Αι. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Δι. μὴ δῆτα σύ γ'· ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
Αι. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων·
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
Δι. εὖ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
Πλ. κρίνοις ἄν.
Δι. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ, ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
Ευ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας,
ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
Δι. Ἡ ΓΛΩΣΣ' ΟΜΩΜΟΚ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Ευ. τί δέδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων;
Δι. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾷν Αἰσχύλον, τιὴ γὰρ οὔκ;
Ευ. αἴσχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις;
Δι. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι θεωμένοις δοκῇ;
Ευ. ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
Δι. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;
Πλ. χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', ἔσω.
Δι. τί δαί;
Πλ. ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν.
Δι. εὖ τοι λέγεις,

νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

Χο. μακάριόν γ' ἀνὴρ ἔχων
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
παρὰ δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.
χαρίεν οὖν, μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφισμοῖσιν λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Πλ. ΑΓΕ δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει,
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτὶ τοῖσι ποristαῖς,
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·

CHOR. Beatus vir est, qui perfectam habet sapientiam: quod multis ex argumentis discere est. Etenim iste, quia sapere visus est, rursus redibit domum, bono civium, et bono suorum cognatorum et amicorum, quia perspicax et prudens est. Pulchrum itaque est, non Socrati adsidentem garrire, abjecta arte musica, omissisque iis, quæ præcipua sunt artis tragicæ. Sermonibus autem tetricis et subtilitatibus nugarum immorari otiosum, desipientis est hominis.

PLUTO, ÆSCHYLUS, CHORUS INITIATORUM.

PLUT. Agedum, Æschyle, lætus abi, et serva urbem nostram præceptis utilibus, et castiga stultos: sunt autem multi. Atque istuc trade Cleophonti, et hoc quæstoribus illis, Murmeci simul et Nicomacho; hoc autem Archenomo: et dic

ipsis ut cito ad me huc veniant, et ne cunctentur. Ni vero cito venerint, ego, ita me amet Apollo, fodicabo ipsos, et quadrupedes constrictos, una cum Adimanto Leucolophi filio, mox huc demittam.

ÆSCH. Faciam hæc: tu autem solium meum da Sophocli custodiendum et servandum, si forte aliquando huc redeam. Nam hunc mihi secundum esse judico in sapientia. Memineris vero, ut vafer ille homo et falsiloquus et scurra nunquam in sede mea vel invitus sedeat.

PLUT. Prælucete igitur vos huic lucernis sacris, simulque prosequimini, suis ipsum canticis et carminibus celebrantes.

CHOR. Principio felix iter abeunti poëtæ et in lucem properanti date, Dii inferi: deinde civitati magnorum bonorum bonas excogitationes. Nam magnis malis et acerbo armorum conflictu liberaremur hoc pacto. Pugnet autem Cleopho, et alius quicunque istorum voluerit, in patrio suo solo.

καὶ φράζ' αὐτοῖς, ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ, καὶ μὴ μέλλειν.
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ,
νὴ τὸν Ἀπόλλω, στίξας αὐτοὺς,
καὶ ξυμποδίσας,
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

Αι. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
καὶ διασώζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ,
καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος,
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

Πλ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱερὰς, χᾆμα προπέμπετε,
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

Χο. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
κὲς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαῖαν,
τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως,
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων· Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω,
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.